NN 111/2021 (14.10.2021.), Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima

HRVATSKI SABOR

1941

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU
O PROGLAŠENJU ZAKONA O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

Proglašavam Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 1. listopada 2021.
Klasa: 011-01/21-01/57
Urbroj: 71-10-01/1-21-2
Zagreb, 6. listopada 2021.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Zoran Milanović, v. r.

ZAKON
O AUTORSKOM PRAVU I SRODNIM PRAVIMA

DIO PRVI
UVODNE ODREDBE

Poglavlje 1.
OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje:
1. područje primjene Zakona
2. autorsko pravo – pravo autora na njihovim djelima iz književnog, znanstvenog i umjetničkog područja
3. srodna prava:
a) pravo umjetnika izvođača na njihovim izvedbama
b) pravo proizvođača fonograma na njihovim fonogramima
c) pravo proizvođača videograma (audiovizualnih producenata) na njihovim videogramima
d) pravo organizacija za emitiranje na njihovim programskim signalima
e) pravo nakladnika informativnih publikacija na njihovim informativnim publikacijama
f) pravo proizvođača neoriginalnih baza podataka na njihovim neoriginalnim bazama podataka
g) pravo nakladnika na njihovim pisanim izdanjima
4. autorsko pravo i srodna prava u pravnom prometu
5. sadržajna i vremenska ograničenja autorskog prava i srodnih prava
6. ostvarivanje (individualno i kolektivno) autorskog prava i srodnih prava
7. zaštita autorskog prava i srodnih prava u slučaju povrede.

Prijenos pravne stečevine Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju sljedeće direktive:

– Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje (SL L 248, 6. 10. 1993.)

– Direktiva 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (SL L 77, 27. 3. 1996.)

– Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, 22. 6. 2001.)

– Direktiva 2001/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o pravu slijeđenja u korist autora izvornika umjetničkog djela (SL L 272, 13. 10. 2001.)

– Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL L 157, 30. 4. 2004.)

– Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27. 12. 2006.)

– Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (kodificirana verzija) (SL L 376, 27. 12. 2006.)

– Direktiva 2006/116/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (kodificirana verzija) (SL L 372, 27. 12. 2006.)

– Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa (kodificirana verzija) (SL L 111, 5. 5. 2009.)

– Direktiva 2011/77/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2011. o izmjeni Direktive 2006/116/EZ o trajanju zaštite autorskog prava i određenih srodnih prava (SL L 265, 11. 10. 2011.)

– Direktiva 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim dozvoljenim korištenjima djela siročadi (SL L 299, 27. 10. 2012.)

– Direktiva 2014/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (SL L 84, 20. 3. 2014.)

– Direktiva (EU) 2017/1564 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. rujna 2017. o određenim dopuštenim upotrebama određenih djela i drugih predmeta zaštite koji su zaštićeni autorskim pravom i srodnim pravima u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima i o izmjeni Direktive 2001/29/EZ o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 242, 20. 9. 2017.)

– Direktiva (EU) 2019/789 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za radiodifuziju i reemitiranja televizijskih i radijskih programa te o izmjeni Direktive Vijeća 93/83/EEZ (SL L 130, 17. 5. 2019.)

– Direktiva (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom prarodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (SL L 130, 17. 5. 2019.) i Ispravak Direktive (EU) 2019/790 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o autorskom prarodnim pravima na jedinstvenom digitalnom tržištu i izmjeni direktiva 96/9/EZ i 2001/29/EZ (SL L 134, 22. 5. 2019.).

(2) Ovim Zakonom osiguravaju se pretpostavke za provedbu:

– Uredbe (EU) 2017/1128 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu (SL L 168, 30. 6. 2017.) i

– Uredbe (EU) 2017/1563 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. rujna 2017. o prekograničnoj razmjeni između Unije i trećih zemalja primjeraka u dostupnom formatu određenih djela i drugih predmeta zaštite koji su zaštićeni autorskim pravom i srodnim pravima u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima (SL L 242, 20. 9. 2017.).

Rodna neutralnost izraza

Članak 3.

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Autorsko pravo i srodna prava, nositelji prava

Članak 4.

(1) Autorsko pravo pripada, po svojoj naravi, fizičkoj osobi koja stvori autorsko djelo.

(2) Pravo umjetnika izvođača pripada, po svojoj naravi, fizičkoj osobi koja izvede djelo iz književnog ili umjetničkog područja ili izražaja folklora.

(3) Izvorni nositelj drugih srodnih prava može biti svaka fizička ili pravna osoba, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(4) Autorsko pravo i srodna prava mogu se protiv volje njihovih nositelja ograničiti samo pod pretpostavkama i na način određen ovim Zakonom.

(5) Nositelj prava je fizička ili pravna osoba, različita od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, koja je nositelj autorskog prava ili srodnog prava ili koja na temelju ugovora o korištenju prava ili ovoga Zakona ima pravo na udio u prihodima od prava.

Objavljivanje, izdavanje, javnost i javno korištenje

Članak 5.

(1) Autorsko djelo ili predmet srodnog prava smatra se objavljenim ako je učinjen pristupačnim javnosti uz pristanak nositelja prava.

(2) Autorsko djelo ili predmet srodnog prava smatra se izdanim:

– ako su uz pristanak nositelja prava primjerci toga autorskoga djela odnosno predmeta srodnog prava ponuđeni javnosti ili stavljeni u promet u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti

– ako je autorsko djelo ili predmet srodnog prava učinjen dostupnim javnosti, bežično ili putem žica, na način koji pripadnicima javnosti omogućava pristup autorskom djelu ili predmetu srodnog prava s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.

(3) Javnost označava veći broj osoba koje su izvan uobičajenoga užeg kruga osoba usko povezanih rodbinskim ili drugim osobnim vezama.

(4) Javnim korištenjem autorskog djela smatra se svako korištenje autorskog djela ili predmeta srodnih prava koje je pristupačno javnosti ili korištenje u prostoru koji je pristupačan pripadnicima javnosti ili omogućavanje pripadnicima javnosti pristupa autorskom djelu i predmetima srodnih prava s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.

Odnos između autorskog prava i srodnih prava te međusobni odnos srodnih prava

Članak 6.

(1) Zaštita srodnih prava, prema ovom Zakonu, ostavlja netaknutom i ni na koji način ne utječe na zaštitu autorskog prava. Ni jedna odredba ovoga Zakona o zaštiti srodnih prava ne smije se tumačiti tako da šteti zaštiti autorskog prava.

(2) Ostvarivanje prava umjetnika izvođača na priopćavanje javnosti fiksiranih izvedbi iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava.

(3) Ostvarivanje prava proizvođača fonograma ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava ni prava umjetnika izvođača.

(4) Ostvarivanje prava audiovizualnih producenata ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača ni prava proizvođača fonograma.

(5) Ostvarivanje prava organizacija za emitiranje ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača, prava proizvođača fonograma ni prava audiovizualnih producenata.

(6) Ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača, prava proizvođača fonograma, prava audiovizualnih producenata ni prava organizacija za emitiranje.

(7) Nakladnik informativnih publikacija ne može se pozvati na svoje pravo nakladnika informativnih publikacija protiv nositelja autorskog ili srodnog prava na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u njegovu informativnu publikaciju, a osobito ih ne može pozivanjem na svoje pravo nakladnika informativnih publikacija spriječiti da koriste svoja autorska djela i predmete srodnih prava neovisno o informativnoj publikaciji u koju su uvrštena.

(8) Ako je autorsko djelo ili predmet srodnog prava uključen u informativnu publikaciju na temelju stečenog neisključivog prava iskorištavanja, nakladnik informativne publikacije ne može se pozvati na svoje pravo protiv drugih stjecatelja neisključivog prava iskorištavanja istih autorskih djela ili predmeta srodnih prava.

(9) Nakladnik informativnih publikacija ne može pozivom na svoje pravo zabraniti korištenja autorskih djela ili predmeta srodnih prava za koja je zaštita istekla.

(10) Ostvarivanje prava proizvođača neoriginalne baze podataka ne smije štetiti ostvarivanju autorskog prava, prava umjetnika izvođača, prava proizvođača fonograma, prava audiovizualnih producenata, prava organizacija za emitiranje ni prava nakladnika informativnih publikacija.

Poglavlje 2.
PODRUČJE PRIMJENE ZAKONA

Općenite odredbe o području primjene Zakona

Članak 7.

(1) Zaštićeni su po ovom Zakonu autori i nositelji srodnih prava koji su državljani Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije ili imaju svoje sjedište u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije.

(2) Jednako kao osobe iz stavka 1. ovoga članka, zaštićene su fizičke i pravne osobe koje su državljani trećih država ili u trećim državama imaju svoje sjedište (u daljnjem tekstu: stranci), u okviru obveza što ih je Republika Hrvatska prihvatila na temelju međunarodnih ugovora ili na temelju stvarne uzajamnosti. Dok se ne dokaže suprotno, smatra se da stvarna uzajamnost postoji.

(3) Iznimno od odredaba stavaka 1. i 2. ovoga članka, zaštićeni su po ovom Zakonu stranci:

– u pogledu autorskih djela pisanih na hrvatskom jeziku

– u pogledu moralnih prava

– u pogledu prava slijeđenja i prava proizvođača neoriginalne baze podataka na temelju stvarne uzajamnosti.

(4) Stranac neće imati u Republici Hrvatskoj veću zaštitu no što je ima u državi čiji je državljanin ili u kojoj ima svoje sjedište ako osoba iz stavka 1. ovoga članka ima u državi stranca manju zaštitu no što joj je priznata ovim Zakonom.

Autori

Članak 8.

Uz osobe iz članka 7. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, zaštićeni su po ovom Zakonu i stranci – autori:

– koji imaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj

– u pogledu arhitektonskih djela sagrađenih na teritoriju Republike Hrvatske i djela vizualnih umjetnosti koja su čvrsti sastavni dijelovi nekretnine koja se nalazi na području Republike Hrvatske.

Umjetnici izvođači

Članak 9.

Uz osobe iz članka 7. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, zaštićeni su po ovom Zakonu i stranci – umjetnici izvođači, sukladno članku 7. stavku 4. ovoga Zakona, koji imaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj.

Proizvođači fonograma i audiovizualni producenti

Članak 10.

Uz osobe iz članka 7. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, zaštićeni su po ovom Zakonu, sukladno članku 7. stavku 4., i strani proizvođači fonograma i audiovizualni producenti, ako je njihov fonogram odnosno videogram prvi put izdan u Republici Hrvatskoj.

Organizacije za emitiranje

Članak 11.

Uz osobe iz članka 7. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, sukladno članku 7. stavku 4. ovoga Zakona, zaštićene su po ovom Zakonu strane organizacije za emitiranje koje prenose svoja emitiranja preko odašiljača koji su na teritoriju Republike Hrvatske.

Uspoređivanje rokova trajanja

Članak 12.

(1) Za strance – autore, koji su zaštićeni po ovom Zakonu, vrijede rokovi trajanja autorskog prava iz ovoga Zakona, s tim da istječu najkasnije na dan kada istječe zaštita u državi čiji su državljani i ne mogu biti dulji od rokova predviđenih ovim Zakonom.

(2) U opsegu primjene međunarodnih obveza, za strance – nositelje srodnih prava, koji su zaštićeni po ovom Zakonu, vrijede rokovi trajanja odnosnih prava iz ovoga Zakona, s tim da istječu najkasnije na dan kada istječe zaštita u državi čiji su državljani ili gdje imaju sjedište i ne mogu biti dulji od rokova predviđenih ovim Zakonom.

Osobe bez državljanstva (apatridi)

Članak 13.

(1) Autori i nositelji srodnih prava koji nemaju državljanstvo ili ga se ne može utvrditi jednako su zaštićeni po ovom Zakonu kao državljani Republike Hrvatske ako u njoj imaju svoje uobičajeno boravište.

(2) Ako osobe iz stavka 1. ovoga članka nemaju uobičajeno boravište u Republici Hrvatskoj, jednako su zaštićeni kao državljani države u kojoj imaju svoje uobičajeno boravište.

DIO DRUGI
AUTORSKO PRAVO

Poglavlje 1.
AUTORSKA DJELA

Autorsko djelo

Članak 14.

(1) Autorsko djelo je originalna intelektualna tvorevina iz književnog, znanstvenog ili umjetničkog područja koja ima individualni karakter, bez obzira na način i oblik izražavanja, vrstu, vrijednost ili namjenu, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Autorska djela su:

– jezična djela, kao što su pisana djela, govorna djela te računalni programi, koji obuhvaćaju izražaj računalnog programa u bilo kojem obliku, uključujući i pripremni dizajnerski materijal

– glazbena djela, s riječima ili bez riječi

– dramska i dramsko-glazbena djela

– koreografska i pantomimska djela

– djela vizualnih umjetnosti s područja slikarstva, kiparstva i grafike, bez obzira na materijal od kojega su načinjena, te ostala djela vizualnih umjetnosti

– djela arhitekture, kao što su skice, studije, plastični i drugi prikazi, nacrti, idejna rješenja, idejni projekti, glavni projekti, izvedbeni projekti, planovi te izvedene građevine i zahvati u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture

– djela primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna

– fotografska djela i djela proizvedena postupkom koji je sličan fotografskom

– audiovizualna djela, kao što su kinematografski, televizijski, dokumentarni, crtani, reklamni ili drugi filmovi te druga audiovizualna djela izražena slikama, sa zvukom ili bez zvuka, u vremenski organiziranom slijedu promjena, bez obzira na vrstu podloge na koju su fiksirana

– novinarska djela, kao što su članci, fotografije i audiovizualni prilozi

– videoigre i druga multimedijalna djela

– kartografska djela

– prikazi znanstvene ili tehničke prirode kao što su crteži, planovi, skice, tablice

– druge vrste originalnih intelektualnih tvorevina koje imaju individualni karakter.

(3) Predmet autorskog prava može biti svako autorsko djelo osim onoga koje to ne može biti po svojoj naravi, kao i onoga za koje je odredbama ovoga Zakona određeno da ne može biti predmetom autorskog prava.

(4) Predmet autorskog prava je autorsko djelo u cjelini, uključujući i nedovršeno autorsko djelo, naslov te dijelovi autorskog djela koji udovoljavaju pretpostavkama iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Naslov autorskog djela koji ne udovoljava pretpostavkama da bi bio predmet autorskog prava, a koji je već korišten za neko autorsko djelo, ne može se koristiti za djelo iste vrste ako bi mogao izazvati zabunu o autoru.

Prerade

Članak 15.

(1) Prijevodi i druge prerade autorskog djela, koje su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera, zaštićene su kao samostalna autorska djela. To uključuje prijevode, prilagodbe, obrade i druge izmjene računalnog programa, koje su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne utječu na prava autora izvornog djela.

(3) Prijevodi službenih tekstova iz područja zakonodavstva, uprave i sudstva, koji su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera, zaštićeni su kao samostalna autorska djela, osim ako su učinjeni radi službenog informiranja javnosti i kao takvi objavljeni.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ne smatraju se originalnim intelektualnim tvorevinama i nisu zaštićena kao prerade neznatno prerađena, prilagođena ili glazbeno obrađena glazbena djela s riječima ili bez riječi, u odnosu na koja je istekla zaštita autorskim pravom.

Autorska zbirka i autorska baza podataka

Članak 16.

(1) Zbirka samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe koja prema izboru ili rasporedu sastavnih elemenata čini originalnu intelektualnu tvorevinu individualnog karaktera sukladno članku 14. stavku 1. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: autorska zbirka), kao što je enciklopedija, zbornik, antologija, baza podataka i sl., zaštićena je kao zasebno autorsko djelo. Nijedan drugi kriterij neće se primjenjivati za prikladnost autorskopravne zaštite autorske zbirke.

(2) Zaštita koju uživa autorska zbirka iz stavka 1. ovoga članka ne proteže se na njezin sadržaj i ni na koji način ne utječe na prava koja postoje na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u tu zbirku.

(3) Autorska baza podataka je autorska zbirka samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe uređena po određenom sustavu ili metodi, čiji su elementi pojedinačno pristupačni elektroničkim ili drugim sredstvima.

(4) Zaštita koja je ovim Zakonom predviđena za autorsku bazu podataka iz stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na računalne programe koji su korišteni za njezinu izradu ili rad. Takvi računalni programi zaštićeni su kao zasebna autorska djela ako su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera.

Autorska djela koja su nedostupna na tržištu

Članak 17.

(1) Autorsko djelo smatra se nedostupnim na tržištu kad se, s obzirom na obilježja tog autorskog djela, nakon uloženog razumnog napora da se utvrdi je li djelo dostupno javnosti, može u dobroj vjeri smatrati da cijelo djelo nije dostupno javnosti u okviru uobičajenih kanala trgovine. Tu su uključena i djela koja nikada nisu bila dostupna na tržištu.

(2) Razuman napor ne podrazumijeva ponovljeno djelovanje tijekom vremena, ali uključuje uzimanje u obzir svih lako pristupačnih dokaza o budućoj dostupnosti djela u okviru uobičajenih kanala trgovine.

(3) Dostupnost autorskog djela na tržištu u pravilu se utvrđuje uzorkovanjem ili sličnim razmjernim mehanizmom, osim u slučajevima kad se smatra razumnim utvrđivati dostupnost javnosti pojedinačnih autorskih djela, s obzirom na pristupačnost relevantnih podataka, vjerojatnost komercijalne dostupnosti i očekivane troškove poduzimanja radnji utvrđivanja dostupnosti javnosti. Ograničena dostupnost autorskog djela, kao što je dostupnost u antikvarijatima, ili teoretska mogućnost dobivanja odobrenja za korištenje ne smatra se dostupnošću u okviru uobičajenih kanala trgovine.

(4) Autor može u svakom trenutku izričito pisanom izjavom isključiti primjenu odredaba stavaka od 1. do 3. ovoga članka u odnosu na jedno ili više ili sva svoja djela koja se po ovome članku smatraju djelima koja su nedostupna na tržištu.

(5) Podatke o djelima koja su nedostupna na tržištu institucije kulturne baštine iz članka 187. stavka 3. ovoga Zakona dužne su dostaviti Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo, u skladu s Uredbom (EU) 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. travnja 2012. o povjeravanju Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) zadaća u vezi s provedbom prava intelektualnog vlasništva, uključujući i okupljanje predstavnika javnog i privatnog sektora u okviru Europske promatračnice za povrede prava intelektualnog vlasništva (SL L 129, 16. 5. 2012.), radi objave na javnom jedinstvenom internetskom portalu koji vodi taj Ured. Podaci o stranama ugovora o davanju dopuštenja za umnožavanje, distribuiranje, priopćavanje javnosti, uključujući i činjenje dostupnim javnosti, autorskih djela nedostupnih na tržištu, obuhvaćenim područjima i korištenjima moraju biti trajno, lako i stvarno dostupni na javnom jedinstvenom internetskom portalu koji vodi Ured, najranije šest mjeseci prije korištenja u skladu s člankom 192. ili 223. ovoga Zakona.

Nezaštićene tvorevine

Članak 18.

(1) Predmetom autorskog prava su izražaji, a ne ideje, postupci, metode rada ili matematički koncepti kao takvi.

(2) Nisu autorska djela:

1. otkrića

2. ideje i načela na kojima se zasniva bilo koji element računalnog programa, uključujući i one na kojima se zasnivaju njegova sučelja

3. dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija.

(3) Službeni tekstovi iz područja zakonodavstva, uprave i sudstva, kao što su zakoni, uredbe, odluke, izvješća, zapisnici, sudske odluke i slično, službeni programi, kao što su školski i akademski programi, programi rada i slično, prostorni planovi, kao što su plan prostornog razvoja, urbanistički plan i slično, konzervatorske podloge, kao i njihove zbirke, zaštićeni su kao autorska djela od trenutka stvaranja, ako su originalne intelektualne tvorevine koje imaju individualan karakter. U trenutku kad budu predani u bilo kakav službeni postupak ili budu predani službenoj osobi radi informiranja javnosti ili javnog korištenja ili kad budu objavljeni radi službenog informiranja javnosti, prestaju biti zaštićeni autorskim pravom.

(4) Svatko tko na bilo koji način javno prenosi dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija i nisu predmetom autorskog prava te druge medijske informacije za koje je saznao iz javno objavljenih izvora dužan je u svojoj objavi jasno i na vidljiv način označiti:

– naziv nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za emitiranje ili drugog nakladnika medija ili elektroničkog medija koji je prvi objavio dnevnu novost, drugu vijest ili drugu medijsku informaciju te

– ime i prezime novinara koji je potpisan, ako je to u skladu s uobičajenom praksom u medijskom izvješćivanju.

(5) Kad netko koristi tuđa autorska djela ili predmete srodnih prava koji sadrže dnevne novosti i druge vijesti ili druge medijske informacije za izradu svojih javnih objava istih dnevnih novosti i drugih vijesti ili drugih medijskih informacija, na način za koji po ovome Zakonu nije potrebno pribaviti odobrenje nositelja prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, dužan je navesti izvore koje je koristio tako da na primjeren, jasan i vidljiv način označi:

– naziv nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za emitiranje ili drugog nakladnika medija ili elektroničkog medija čije sadržaje koristi te

– ime i prezime novinara koji je potpisan, ako je to u skladu s uobičajenom praksom u medijskom izvješćivanju.

(6) Navođenje izvora i naziva iz stavaka 4. i 5. ovoga članka ne smatra se oglašavanjem.

(7) Narodne književne i umjetničke tvorevine u izvornom obliku nisu predmet autorskog prava, ali se za njihovo priopćavanje javnosti plaća naknada kao za priopćavanje javnosti zaštićenih autorskih djela. Naknada se koristi za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području sukladno članku 245. stavku 4. ovoga Zakona. Naknada se ostvaruje obavezno kolektivno. Naknadu nisu dužne plaćati institucije kulturne baštine iz članka 187. stavka 3. ovoga Zakona.

(8) Kad je rok zaštite za autorsko djelo vizualnih umjetnosti istekao, nijedna tvorevina nastala umnožavanjem takvog djela nije prikladna za autorskopravnu zaštitu, osim ako je riječ o tvorevini koja je sama po sebi originalna intelektualna tvorevina njezina autora koja ima individualni karakter u smislu članka 14. stavka 1. ovoga Zakona.

Poglavlje 2.
AUTORI

Autor

Članak 19.

(1) Autor djela je fizička osoba koja je autorsko djelo stvorila.

(2) Autoru pripada autorsko pravo na njegovu autorskom djelu činom samog stvaranja autorskog djela.

Autori sastavljenih djela

Članak 20.

(1) Ako dva ili više autora sastave svoja stvorena autorska djela radi njihova zajedničkog korištenja, svaki od autora zadržava autorsko pravo na svojem autorskom djelu.

(2) Međusobni odnosi autora sastavljenog djela uređuju se ugovorom. Ako takav ugovor nije sklopljen ili ako takvim ugovorom ili pravilima odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nije drukčije određeno, smatra se da svi autori sastavljenog djela imaju pravo na jednak udio u naknadi za korištenje toga sastavljenog djela.

(3) Glazbeno djelo s riječima smatra se sastavljenim djelom.

Koautori

Članak 21.

(1) Koautori djela su osobe koje su zajedničkim radom stvorile autorsko djelo, a čijim se doprinosima ne može samostalno koristiti.

(2) Koautorima pripada zajedničko autorsko pravo na stvorenom autorskom djelu, tako da svakome pripada dio toga autorskog prava računski određen razmjerno prema cijelom autorskom pravu (u daljnjem tekstu: koautorski dio).

(3) U sumnji koliki su koautorski dijelovi smatra se da su jednaki.

(4) Za objavljivanje, korištenje te za izmjenu njihova djela potreban je pristanak svih koautora. Pojedini koautor ne može uskratiti svoj pristanak iz razloga koji je protivan načelu savjesnosti i poštenja, ni poduzimati bilo koju radnju koja neopravdano šteti ili bi mogla štetiti zakonitim interesima ostalih koautora. Ako se ne postigne suglasnost svih koautora o objavljivanju, korištenju ili izmjeni njihova djela, odluku o tome donijet će sud na zahtjev bilo kojeg od koautora.

(5) Udio pojedinog koautora u koristima ostvarenim korištenjem koautorskog djela određuje se razmjerno njegovu koautorskom dijelu, ako nije drukčije određeno ugovorom između koautora ili pravilima odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Koautori audiovizualnog djela

Članak 22.

(1) Audiovizualna djela smatraju se koautorskim djelima.

(2) Glavni koautor audiovizualnog djela je glavni redatelj.

(3) Ostali koautori audiovizualnog djela su:

1. autor scenarija
2. glavni snimatelj
3. glavni montažer slike i zvuka
4. skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom djelu.

(4) Ako je crtež odnosno animacija bitan element audiovizualnog djela, koautor takvog djela je i glavni crtač odnosno glavni animator.

(5) Ako neka druga fizička osoba dokaže da je njezina originalna intelektualna tvorevina individualnog karaktera bitan element audiovizualnog djela te da bi mogla biti, prema članku 14. stavku 1. ovoga Zakona, koautor tog djela, bit će priznata kao koautor tog audiovizualnog djela.

Autori doprinosa audiovizualnom djelu

Članak 23.

Skladatelj glazbe, crtač ili animator koji se ne smatraju koautorima audiovizualnog djela prema članku 22. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona, pomoćni redatelj, autor dijaloga, operater kamere, scenograf, kostimograf, slikar maski, autor posebnih vizualnih ili zvučnih efekata i drugi autori koji sudjeluju u stvaranju audiovizualnog djela imaju autorska prava na svojim individualnim doprinosima (u daljnjem tekstu: autori doprinosa).

Predmnijeva autorstva

Članak 24.

Autorom se smatra fizička osoba čije je ime, pseudonim, umjetnički znak ili kôd na uobičajen način označen na primjercima autorskog djela ili pri objavi autorskog djela, dok se ne dokaže suprotno.

Autorska djela kojima se autor ne može utvrditi ili pronaći (djela siročad)

Članak 25.

(1) Autorsko djelo smatra se djelom siročetom ako ni nakon pažljive potrage provedene u skladu s ovim Zakonom nije identificiran autor toga djela ili nijedan od koautora ili je identificiran autor, ali nije pronađen ili su identificirani koautori, ali nisu svi pronađeni.

(2) Institucije kulturne baštine iz članka 187. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovne ustanove te javne organizacije za emitiranje dužne su prije uporabe djela siročeta, u skladu s ovim Zakonom, u dobroj vjeri provesti pažljivu potragu za svako djelo u svrhu identifikacije i/ili pronalaženja autora ili koautora djela iz svojih zbirki i arhiva. Pažljiva potraga provodi se pretragom odgovarajućih izvora za odnosnu kategoriju djela te se evidentira. Ako postoje dokazi na temelju kojih se može zaključiti da se relevantni podaci o nositeljima prava mogu pronaći u drugim državama, pretražit će se i izvori podataka dostupni u tim državama.

(3) Institucija kulturne baštine iz članka 187. stavka 3. ovoga Zakona može na temelju ugovora ovlastiti drugu instituciju kulturne baštine ili drugu fizičku ili pravnu osobu da u njezino ime i za njezin račun provodi pažljive potrage.

(4) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na:

– djela izdana u obliku knjiga, časopisa, novina, revija ili drugih tiskovina te kinematografska ili druga audiovizualna djela koja čine sastavni dio zbirki u javno dostupnim knjižnicama, obrazovnim ustanovama ili muzejima i drugim pravnim osobama koje obavljaju muzejsku djelatnost, kao i zbirki arhiva ili ustanova za filmsku i audiobaštinu te

– kinematografska ili druga audiovizualna djela koja su proizvele javne organizacije za emitiranje ili njihovi pravni prednici do zaključno 31. prosinca 2002., i koja se nalaze u njihovim arhivima.

(5) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na djela iz stavka 4. ovoga članka koja:

– su zaštićena autorskim pravom i prvi su put izdana u Republici Hrvatskoj ili, ako nisu izdana, prvi su put emitirana u Republici Hrvatskoj ili čiji proizvođač ima sjedište ili stalno boravište u Republici Hrvatskoj

– nikad nisu bila izdana ili emitirana, ali su ih na drugi način uz pristanak autora prvi put javno objavile javno dostupne knjižnice, obrazovne ustanove ili muzeji i druge pravne osobe koje obavljaju muzejsku djelatnost, kao i arhivi, ustanove za filmsku i audiobaštinu te javne organizacije za emitiranje osnovane u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da se opravdano može smatrati da se autori tih djela ne bi protivili korištenjima opisanim u članku 189. ovoga Zakona

– su ugrađena ili uključena u djela ili čine sastavni dio tih djela.

(6) Ako su neki koautori pronađeni, s djelom siročetom postupat će se na način na kakav su pronađeni koautori odobrili korištenje tog djela.

(7) Autor ili koautor djela siročeta može u bilo kojem trenutku prekinuti primjenu odredaba o postupanju s djelima siročadi iz ovoga Zakona u odnosu na vlastita prava.

(8) Djelo koje se prema pravu druge države članice Europske unije smatra djelom siročetom smatra se djelom siročetom i u Republici Hrvatskoj, bez potrebe provedbe postupka pažljive potrage. Isto se na odgovarajući način primjenjuje i na koautorska djela u odnosu na koja je u drugoj državi članici Europske unije utvrđeno da im pripada status djela siročadi jer nisu identificirani ili pronađeni svi koautori, ali samo u odnosu na njihov koautorski dio.

(9) Dodatkom I., koji je sastavni dio ovoga Zakona, određuju se odgovarajući izvori za provedbu pažljive potrage, postupak evidentiranja i sadržaj evidencija iz stavka 2. ovoga članka. Institucije kulturne baštine iz članka 187. stavka 3. ovoga Zakona mogu donijeti pravila o pažljivoj potrazi, uzimajući u obzir odredbe iz Dodatka I. ovoga Zakona te u njima odrediti dodatne izvore.

(10) Područje Republike Hrvatske iz ovoga članka podrazumijeva i sve njezine države prednice.

(11) Ovaj članak ne utječe na mogućnost autora da svoj identitet označi pseudonimom ili da svoje djelo objavi anonimno.

Poglavlje 3.
SADRŽAJ AUTORSKOG PRAVA

Sadržaj prava

Članak 26.

(1) Autorsko pravo sadržava moralna i imovinska prava autora.

(2) Autorskim pravom štite se osobne i duhovne veze autora s njegovim autorskim djelom (u daljnjem tekstu: moralna prava autora) te imovinski interesi autora u pogledu njegova autorskog djela (u daljnjem tekstu: imovinska prava autora).

(3) Za svako korištenje autorskog djela autoru pripada naknada, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno. Naknada se određuje kao cijena korištenja u privatnopravnom odnosu.

3.1. Moralna prava autora

Pravo prve objave

Članak 27.

(1) Autor ima pravo odrediti hoće li, kada, gdje, kako i pod kojim uvjetima njegovo autorsko djelo biti prvi put objavljeno (u daljnjem tekstu: pravo prve objave).

(2) Do prve objave autorskoga djela autor ima pravo na otkrivanje javnosti sadržaja ili opisa svojega autorskog djela.

Pravo na priznanje autorstva

Članak 28.

(1) Autor ima pravo biti priznat i označen kao autor djela (u daljnjem tekstu: pravo na priznanje autorstva).

(2) Osoba koja javno koristi autorsko djelo dužna je pri svakom korištenju naznačiti autora, osim ako autor u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden ili ako način pojedinog javnog korištenja autorskog djela onemogućava navođenje autora.

Pravo na poštovanje autorskog djela

Članak 29.

(1) Autor ima pravo usprotiviti se deformiranju, sakaćenju i sličnom naruženju svojeg autorskog djela (u daljnjem tekstu: pravo na poštovanje autorskog djela) te se ima pravo usprotiviti uništenju izvornika ili posljednjeg primjerka svojeg autorskog djela, u skladu s odredbama iz članka 114. ovoga Zakona.

(2) Neznatne izmjene, prerade, prilagodbe ili obrade kojima se ne dira u osnovni karakter djela ne smatraju se deformiranjem, sakaćenjem ili naruženjem u smislu stavka 1. ovoga članka.

(3) Ako je autor odobrio preradu iz članka 54. ovoga Zakona ili se po ovome Zakonu predmnijeva da ju je odobrio, ne može se pozivati na moralno pravo na poštovanje autorskog djela iz ovoga članka ako je prerada učinjena u skladu s ciljem zbog kojeg ju je autor odobrio ili zbog kojeg se po ovome Zakonu predmnijeva da ju je odobrio.

Pravo na poštovanje časti i ugleda autora

Članak 30.

Autor ima pravo usprotiviti se korištenju autorskog djela na način kojim se povrjeđuju njegova čast ili ugled (u daljnjem tekstu: pravo na poštovanje časti i ugleda autora).

Pravo opoziva

Članak 31.

(1) Autor ima pravo opozvati osnovano pravo iskorištavanja njegova autorskog djela, uz popravljanje štete nositelju toga prava, ako bi se korištenjem djela povrijedila njegova čast ili ugled (u daljnjem tekstu: pravo opoziva). Pravo opoziva imaju i autorovi nasljednici ako je to autor odredio oporukom ili ako dokažu da je autor za života ovlašteno pokušao ostvariti to pravo, ali je bio spriječen.

(2) Opoziv ima učinak od dana kad autor položi osiguranje za popravljanje štete.

(3) Nositelj prava iskorištavanja autorskog djela dužan je, u roku od tri mjeseca od dana primitka izjave o opozivu, priopćiti autoru iznos troškova koje je imao pripremajući korištenje njegova autorskog djela do dana primitka te izjave, kao i iznos druge štete koju trpi zbog opoziva. Ako nositelj prava iskorištavanja autorskog djela to ne učini, izjava o opozivu ima učinak istekom roka iz ovoga stavka.

(4) Ako autor u roku od deset godina od ostvarenja prava opoziva odluči da se autorsko djelo u pogledu kojeg je ostvario pravo opoziva može ponovo koristiti, dužan je pravo iskorištavanja najprije ponuditi onomu čije je pravo prvotno opozvao.

(5) Autor se ne može odreći prava opoziva.

(6) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na elektroničke baze podataka, računalne programe, djela arhitekture i audiovizualna djela.

3.2. Imovinska prava autora

Sadržaj autorovih imovinskih prava

Članak 32.

Autor ima isključivo pravo sa svojim autorskim djelom i koristima od njega činiti što ga je volja te svakoga drugog iz toga isključiti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. To pravo obuhvaća:

– pravo umnožavanja

– pravo distribuiranja (pravo stavljanja u promet)

– pravo priopćavanja autorskog djela javnosti

– pravo prerade.

Umnožavanje

Članak 33.

(1) Pravo umnožavanja je isključivo pravo izrade autorskog djela u jednom ili više primjeraka, u cijelosti ili u dijelovima, izravno ili neizravno, privremeno ili trajno, bilo kojim sredstvima i u bilo kojem obliku. Pravo umnožavanja uključuje i fiksiranje koje označava utvrđivanje autorskog djela na materijalnu ili drugu odgovarajuću podlogu.

(2) Autorsko djelo se umnožava: grafičkim postupcima, fotokopiranjem i drugim fotografskim postupcima kojima se postiže isti učinak, zvučnim ili vizualnim snimanjem, građenjem odnosno izvedbom djela arhitekture, pohranom autorskog djela u elektroničkom obliku, fiksiranjem autorskog djela prenošenog računalnom mrežom na materijalnu podlogu, učitavanjem ili pohranom računalnog programa, umnožavanjem koje je potrebno za prikazivanje, izvođenje ili prenošenje računalnog programa, umnožavanjem autorskog djela u okviru prateće internetske usluge iz članka 48. stavka 2. ovoga Zakona i na druge načine.

Distribuiranje, iznajmljivanje i javna posudba

Članak 34.

(1) Pravo distribuiranja isključivo je pravo stavljanja u promet izvornika ili primjeraka autorskog djela prodajom ili na drugi način, uključujući iznajmljivanje, te njihovo nuđenje javnosti u tu svrhu. Skladištenje primjeraka autorskog djela i poduzimanje drugih radnji radi distribuiranja primjeraka autorskog djela izjednačeno je s distribuiranjem.

(2) Pravo iznajmljivanja isključivo je pravo davanja na korištenje izvornika ili primjeraka autorskog djela u ograničenom razdoblju, radi ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi. Pravo iznajmljivanja autorskog djela ne odnosi se na izgrađena djela arhitekture i djela primijenjenih umjetnosti.

(3) Javna posudba podrazumijeva način stavljanja u promet kad se izvornik ili primjerci autorskog djela, u pogledu kojih je dopušteno daljnje distribuiranje, posredovanjem javnih knjižnica daju na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi. Za javnu posudbu nije potrebno odobrenje autora, ali je potrebno plaćanje primjerene naknade (u daljnjem tekstu: pravo na naknadu za javnu posudbu).

(4) S prvom prodajom ili drugim prijenosom vlasništva nad izvornikom ili primjercima autorskog djela, na području države članice Europske unije ili stranke Ugovora o Europskom ekonomskom prostoru, od strane nositelja prava ili uz njegov pristanak, iscrpljuje se pravo distribuiranja u pogledu tog izvornika odnosno tih primjeraka autorskog djela za područje Republike Hrvatske. Iscrpljenjem prava distribuiranja ne prestaje pravo iznajmljivanja autorskog djela, pravo autora da odobri ili zabrani izvoz ili uvoz izvornika ili primjeraka autorskog djela u treću državu, kao i pravo na naknadu za javnu posudbu autorskog djela.

(5) U pogledu zbirki i autorskih baza podataka, iscrpljenje prava distribuiranja odnosi se samo na daljnju prodaju.

(6) Autor koji svoje pravo iznajmljivanja prepusti proizvođaču fonograma ili audiovizualnom producentu zadržava pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje svojega autorskog djela, koje se ne može odreći. Naknadu za iznajmljivanje dužna je plaćati osoba koja iznajmljuje autorsko djelo. Pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje ostvaruje se obavezno kolektivno.

(7) Autor se ne može odreći prava na naknadu za javnu posudbu. Pravo na naknadu za javnu posudbu ostvaruje se obavezno kolektivno.

(8) Ne mogu biti predmetom javne posudbe iz stavka 3. ovoga članka građevine i djela primijenjenih umjetnosti.

(9) Pravo na naknadu za javnu posudbu ne odnosi se na autorska djela koja međusobno posuđuju javne knjižnice.

(10) Iznimno od odredaba stavaka 1., 3. i 7. ovoga članka, autori autorskih baza podataka i autori računalnih programa imaju isključivo pravo javne posudbe izvornika ili primjeraka svojih autorskih baza podataka i računalnih programa.

Pravo slijeđenja

Članak 35.

(1) Ako se izvornik djela vizualnih umjetnosti preprodaje bilo kojim radnjama u koje su uključeni kao prodavatelji, kupci ili posrednici osobe koje se profesionalno bave trgovinom umjetninama, kao što su javne aukcije, umjetničke galerije ili drugi trgovci umjetninama, autor ima pravo na odgovarajući udio od prodajne cijene ostvarene svakom preprodajom toga izvornika koja uslijedi nakon njegova prvog otuđenja od strane autora (u daljnjem tekstu: pravo slijeđenja). U takvom slučaju pravo distribuiranja ne iscrpljuje se.

(2) Iznimno, odredba iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako je prodavatelj umjetnička galerija koja je stekla djelo izravno od autora u razdoblju kraćem od tri godine prije njegove preprodaje i ako cijena po kojoj se djelo preprodaje ne prelazi kunsku protuvrijednost od 10.000,00 eura.

(3) Izvornik djela vizualnih umjetnosti je slika, kolaž, bojena slika, crtež, gravura, otisak, litografija, kip, tapiserija, keramika, staklovina, fotografija ili drugo djelo vizualnih umjetnosti, ako ga je izradio sam autor. Izvornikom djela vizualnih umjetnosti smatraju se i umnoženi primjerci toga djela, ako ih je u ograničenom broju izradio sam autor ili su

izrađeni pod njegovim nadzorom. Takvi primjerci moraju biti na uobičajeni način numerirani, potpisani ili označeni od autora.

(4) Prodavatelj koji preprodaje djelo iz stavka 3. ovoga članka po cijeni koja prelazi kunsku protuvrijednost od 500,00 eura dužan je autoru isplatiti kunsku protuvrijednost od:

– 5% od dijela cijene ostvarene u iznosu od 500,00 eura do 50.000,00 eura

– 3% od dijela cijene ostvarene u iznosu od 50.000,01 eura do 200.000,00 eura

– 1% od dijela cijene ostvarene u iznosu od 200.000,01 eura do 350.000,00 eura

– 0,5% od dijela cijene ostvarene u iznosu od 350.000,01 eura do 500.000,00 eura

– 0,25% od dijela cijene ostvarene u iznosu većem od 500.000,00 eura.

(5) Ukupni iznos koji prema stavku 4. ovoga članka pripada autoru ne može biti veći od kunske protuvrijednosti od 12.500,00 eura. Osnovicu za izračun toga iznosa čini prodajna cijena bez poreza.

(6) Ako je preprodaja izvornika djela iz stavka 3. ovoga članka izvršena na javnoj aukciji ili u umjetničkoj galeriji ili posredovanjem bilo kojega drugog trgovca umjetninama, organizator javne aukcije, vlasnik galerije odnosno trgovac umjetninama solidarno je odgovoran s prodavateljem za isplatu iznosa koji pripada autoru.

(7) Autor se ne može odreći prava slijeđenja. Pravo slijeđenja ne može se prenositi pravnim poslovima za života autora niti može biti predmetom ovrhe, ali se nasljeđuje.

(8) Autor ima pravo, tijekom razdoblja od tri godine od izvršene preprodaje njegova djela, zahtijevati od svake osobe iz stavka 1. ovoga članka bilo koji podatak koji mu je potreban za osiguranje naplate iznosa koji mu pripada od te preprodaje.

Priopćavanje autorskog djela javnosti

Članak 36.

(1) Autor ima isključivo pravo priopćavanja autorskog djela javnosti na svaki način, žicom ili bežičnim putem (u daljnjem tekstu: pravo priopćavanja javnosti). Za svako priopćavanje autorskog djela javnosti potrebno je pribaviti odobrenje ugovorom ili na drugi način, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Pravo priopćavanja autorskog djela javnosti obuhvaća:

– pravo javnog izvođenja

– pravo javnog prikazivanja scenskih djela

– pravo javnog prenošenja

– pravo javnog priopćavanja fiksiranog djela

– pravo javnog prikazivanja

– pravo emitiranja

– pravo reemitiranja

– pravo prijenosa izravnim protokom

– pravo činjenja dostupnim javnosti

– pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti

– pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge

– pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, pri davanju pristupa javnosti djelima koja su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta te

– druge načine priopćavanja javnosti.

Javno izvođenje

Članak 37.

Pravo javnog izvođenja isključivo je pravo priopćavanja javnosti:

– djela iz područja književnosti ili znanosti njegovim čitanjem ili recitiranjem uživo (u daljnjem tekstu: pravo javnog recitiranja)

– glazbenog djela njegovim izvođenjem uživo (u daljnjem tekstu: pravo javne glazbene izvedbe).

Javno scensko prikazivanje

Članak 38.

Pravo javnog scenskog prikazivanja isključivo je pravo priopćavanja javnosti dramskog, dramsko-glazbenog, koreografskog ili pantomimskog djela njegovim scenskim prikazivanjem uživo.

Javno prenošenje

Članak 39.

Pravo javnog prenošenja isključivo je pravo da se, putem zvučnika, ekrana ili bilo kojeg drugog tehničkog uređaja, recitiranje, glazbeno izvođenje ili scensko prikazivanje autorskog djela priopći javnosti koja se nalazi izvan prostora u kojemu se autorsko djelo uživo recitira, izvodi ili scenski prikazuje.

Javno priopćavanje fiksiranog djela

Članak 40.

Pravo javnog priopćavanja fiksiranog autorskog djela isključivo je pravo priopćavanja javnosti zvučno ili vizualno snimljenog autorskog djela s podloge na koju je fiksirano.

Javno prikazivanje

Članak 41.

Pravo javnog prikazivanja isključivo je pravo priopćavanja javnosti djela vizualnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna, fotografskog ili audiovizualnog djela te kartografskog djela ili prikaza znanstvene ili tehničke prirode pomoću tehničkih uređaja.

Emitiranje i emitiranje putem satelita

Članak 42.

(1) Pravo emitiranja isključivo je pravo priopćavanja autorskog djela javnosti pomoću radijskih ili televizijskih programskih signala koji su namijenjeni prijamu za javnost, bežično (uključujući satelit) ili putem žica.

(2) Priopćavanje javnosti putem satelita (u daljnjem tekstu: emitiranje putem satelita) postoji kad se, pod kontrolom i odgovornošću organizacije za emitiranje, programski signali namijenjeni prijamu za javnost odašilju u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi prema satelitu i od satelita prema Zemlji.

(3) Satelit, za potrebe ovoga Zakona, je svaki satelit koji radi na frekvencijskim područjima rezerviranim za emitiranje radijskih ili televizijskih programskih signala namijenjenih prijamu za javnost ili zatvorenoj osobnoj komunikaciji. Ako je riječ o zatvorenoj osobnoj komunikaciji, uvjeti za osobni prijam signala moraju biti usporedivi s onima za prijam takvih signala za javnost.

(4) Kad su programski signali kodirani, priopćavanje javnosti smatra se obavljenim ako je od organizacije za emitiranje ili uz njezin pristanak javnosti pružena mogućnost opskrbe sredstvima za dekodiranje tih signala.

Primjena načela države podrijetla u emitiranju putem satelita

Članak 43.

(1) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja u Republici Hrvatskoj onda kad se u Republici Hrvatskoj pod kontrolom organizacije za emitiranje programski signali unesu u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi do satelita i natrag prema Zemlji.

(2) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja u državi članici Europske unije različitoj od Republike Hrvatske onda kad se u toj drugoj državi članici programski signali unesu u neprekinuti komunikacijski lanac.

(3) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije i onda kad su programski signali odaslani na satelit iz zemaljske satelitske odašiljačke postaje koja se nalazi u Republici Hrvatskoj odnosno u toj drugoj državi članici Europske unije, a postupak emitiranja putem satelita obavlja se u državi koja nije članica Europske unije i koja ne osigurava jednaku razinu pravne zaštite kod emitiranja putem satelita kao država članica Europske unije. U takvom slučaju smatra se da emitiranje putem satelita poduzima osoba koja upravlja zemaljskom satelitskom odašiljačkom postajom u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije.

(4) Smatra se da se emitiranje putem satelita obavlja tamo gdje organizacija za emitiranje ima svoj glavni poslovni nastan onda kad se za odašiljanje programskih signala na satelit ne koristi zemaljska satelitska odašiljačka postaja u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije već je organizacija za emitiranje, koja ima svoj glavni poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije, naručila emitiranje putem satelita, a postupak emitiranja putem satelita obavlja se u državi koja nije članica Europske unije i koja ne osigurava jednaku razinu pravne zaštite kod emitiranja putem satelita kao država članica Europske unije. U takvom slučaju smatra se da emitiranje obavlja organizacija za emitiranje koja je naručila emitiranje putem satelita.

Reemitiranje

Članak 44.

(1) Pravo reemitiranja isključivo je pravo priopćavanja javnosti na način da prvo emitiranje, koje se provodi žicom ili zrakom, uključujući satelitom ali isključujući internetom, iz Republike Hrvatske ili bilo koje druge države, autorskog djela sadržanog u televizijskom ili radijskom programskom signalu koji je namijenjen prijamu za javnost, istodobno u neizmijenjenom obliku i u cijelosti priopći javnosti:

– osoba različita od organizacije za emitiranje koja je provela prvo emitiranje ili pod čijom je kontrolom i odgovornošću ono provedeno, neovisno o tome kako operator usluge reemitiranja od nje prima programske signale u svrhe reemitiranja i

– ako se reemitiranje putem usluge pristupa internetu provodi u uređenom okružju.

(2) Usluga pristupa internetu je, sukladno članku 2. stavku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2015/2120 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o utvrđivanju mjera u vezi s pristupom otvorenom internetu te o izmjeni Direktive 2002/22/EZ o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama i Uredbe (EU) br. 531/2012 o *roamingu* u javnim pokretnim komunikacijskim mrežama u Uniji, javno dostupna elektronička komunikacijska usluga kojom se omogućuje pristup internetu te time povezivanje s gotovo svim krajnjim točkama interneta, bez obzira na mrežnu tehnologiju i terminalnu opremu koja se upotrebljava.

(3) Uređeno okružje je okružje u kojem operator usluge reemitiranja pruža sigurno reemitiranje ovlaštenim korisnicima.

(4) Pravo kabelskog reemitiranja isključivo je pravo priopćavanja javnosti na način da se prvo emitiranje, koje se provodi žicom ili zrakom, uključujući i satelitom, iz Republike Hrvatske ili bilo koje druge države, autorskog djela sadržanog u televizijskom ili radijskom programskom signalu, istodobno u neizmijenjenom obliku i u cijelosti priopći javnosti reemitiranjem putem kabelskog sustava, neovisno o tome kako operator usluge kabelskog reemitiranja prima programske signale od organizacije za emitiranje u svrhu reemitiranja.

Prijenos izravnim protokom

Članak 45.

(1) Pravo prijenosa izravnim protokom isključivo je pravo priopćavanja javnosti na način da organizacija za emitiranje prenosi svoje televizijske ili radijske programske signale koji sadržavaju autorsko djelo izravno distributeru signala, pri čemu ona sama te signale ne prenosi izravno javnosti, već ih javnosti prenosi distributer.

(2) Smatra se da organizacija za emitiranje i distributer signala sudjeluju u jedinstvenoj radnji priopćavanja javnosti u pogledu koje moraju pribaviti odobrenje autora, svaki za sebe. Sudjelovanje organizacije za emitiranje i distributera signala u jedinstvenoj radnji priopćavanja javnosti ne dovodi do njihove zajedničke odgovornosti za priopćavanje autorskog djela javnosti.

(3) Kad organizacija za emitiranje prenosi svoje televizijske ili radijske programske signale koji sadržavaju autorsko djelo izravno javnosti te time obavlja početnu radnju prijenosa, i istodobno prenosi te signale drugim organizacijama za emitiranje putem tehničkog postupka izravnog protoka signala, prijenosi koje obavljaju te druge organizacije za emitiranje smatraju se zasebnom radnjom priopćavanja javnosti reemitiranjem, dok se početna radnja prijenosa smatra emitiranjem.

Činjenje dostupnim javnosti

Članak 46.

Pravo činjenja dostupnim javnosti isključivo je pravo da se autorsko djelo priopći javnosti, bežično ili putem žica, na način koji pripadnicima javnosti omogućava pristup autorskom djelu s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.

Javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti

Članak 47.

Pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti isključivo je pravo priopćavanja javnosti autorskog djela koje se emitira, reemitira, prenosi izravnim protokom ili čini dostupnim javnosti, pomoću zvučnika, ekrana ili sličnog tehničkog uređaja.

Prateće internetske usluge organizacije za emitiranje

Članak 48.

(1) Za umnožavanje autorskog djela te njegovo priopćavanje javnosti žicom ili bežičnim putem, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge, potrebno je pribaviti odobrenje za korištenje prava iz članaka 33., 36. i 46. ovoga Zakona.

(2) Prateća internetska usluga je internetska usluga koju pruža organizacija za emitiranje ili koja se pruža pod njezinom kontrolom i odgovornosti, a sastoji se od pružanja javnosti televizijskih ili radijskih programa istodobno odnosno linearno ili tijekom određenog razdoblja nakon njihova emitiranja, kao što su usluge propuštenog sadržaja, te bilo kakvog pratećeg sadržaja uz takvo emitiranje, kao što su najave, proširenja, nadopune ili ocjenjivanje sadržaja relevantnog programa.

(3) Prateću internetsku uslugu organizacija za emitiranje korisnicima pruža zajedno s uslugom emitiranja u jasnom i podređenom odnosu s emitiranim programom, pri čemu korisnici mogu pratećoj internetskoj usluzi pristupiti odvojeno od usluge emitiranja te bezuvjetno u odnosu na nju.

(4) Davanje pristupa autorskim djelima koja su uključena u televizijski ili radijski program ili djelima koja nisu povezana ni s kojim emitiranim programom organizacije za emitiranje, kao što su pristup pojedinim glazbenim ili audiovizualnim djelima ili glazbenim albumima ili videosadržajima uz pomoć usluge videa na zahtjev, ne smatra se pratećom internetskom uslugom.

Primjena načela države podrijetla na prateće internetske usluge

Članak 49.

(1) Smatra se da se priopćavanje javnosti autorskih djela žicom ili bežičnim putem u smislu članka 36. ovoga Zakona, uključujući činjenje dostupnim javnosti iz članka 46. ovoga Zakona, u okviru prateće internetske usluge koju pruža organizacija za emitiranje ili koja se pruža pod njezinom kontrolom i odgovornošću, obavlja u Republici Hrvatskoj kad ta organizacija za emitiranje ima svoj glavni poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Isto se smatra i za umnožavanje takvih djela u smislu članka 33. ovoga Zakona koje je potrebno za pružanje prateće internetske usluge za iste programe, pristup toj usluzi ili korištenje tom uslugom.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka odnosi se na autorska djela koja su sadržana u:

– radijskim programima

– vijestima i informativnim programima ili

– programima vlastite produkcije organizacije za emitiranje koja te programe u potpunosti financira vlastitim sredstvima.

(3) Vlastitim financiranjem smatra se i kad sredstva koja organizacija za emitiranje koristi za svoje produkcije dolaze iz javnih fondova.

(4) Ne smatraju se vlastitim produkcijama produkcije koje organizacija za emitiranje naručuje od proizvođača koji su neovisni o organizaciji za emitiranje te koprodukcije.

(5) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na:

– emitiranja sportskih događaja i autorska djela koja su u njih uključena

– davanje odobrenja za korištenje vlastitih produkcija organizacije za emitiranje drugima, uključujući druge organizacije za emitiranje.

(6) Načelo države podrijetla ne utječe na slobodu autora i organizacija za emitiranje da se međusobno dogovore, u skladu s pravom Europske unije, o ograničenjima u pogledu iskorištavanja njihovih prava, uključujući i teritorijalna ograničenja.

Davanje pristupa javnosti djelima koja su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

Članak 50.

(1) Davanje pristupa javnosti autorskim djelima koja su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta predstavlja priopćavanje javnosti iz članka 36. ovoga Zakona, uključujući činjenje dostupnim javnosti autorskog djela iz članka 46. ovoga Zakona, koje autor može odobriti ili zabraniti davatelju usluge dijeljenja sadržaja putem interneta.

(2) Davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta je davatelj usluge informacijskog društva u smislu zakona kojim se uređuje elektronička trgovina, čija je glavna ili jedna od glavnih svrha pohranjivanje i davanje pristupa javnosti velike količine autorskih djela koja su učitali njegovi korisnici, koje organizira i promovira u svrhu ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi.

(3) Davatelji usluga informacijskog društva u smislu zakona kojim se uređuje elektronička trgovina, čije usluge nemaju kao glavnu svrhu omogućavanje korisnicima da učitaju i dijele veliku količinu sadržaja zaštićenog autorskim pravom radi ostvarivanja imovinske ili komercijalne koristi od te aktivnosti, kao što su neprofitne internetske enciklopedije te obrazovni i znanstveni repozitoriji, internetske platforme za razvoj i dijeljenje računalnih programa otvorenog koda, davatelji elektroničkih komunikacijskih usluga u smislu zakona kojim se uređuju elektroničke komunikacije, internetske trgovine čija je glavna djelatnost maloprodaja i koje ne omogućuju pristup sadržaju zaštićenom autorskim pravom, usluge u oblaku

za poduzetnike i usluge u oblaku koje korisnicima omogućavaju učitavanje sadržaja za vlastite potrebe, kao što su servisi za internetsku pohranu podataka (cyberlockers), ne smatraju se davateljima usluga dijeljenja sadržaja putem interneta u smislu ovoga Zakona.

(4) Za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici, davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta dužan je pribaviti odobrenje autora. Takvo odobrenje koje je pribavio davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta obuhvaća i radnje korisnika usluge dijeljenja sadržaja koje potpadaju pod opseg primjene članaka 33. i 36., uključujući članak 46. ovoga Zakona, kad korisnik ne djeluje na komercijalnoj osnovi ili ako svojom aktivnošću ne ostvaruje znatne prihode.

(5) Ugovori između davatelja usluga dijeljenja sadržaja putem interneta i autora moraju biti pravedni i održavati razumnu ravnotežu između obiju strana, a autori trebaju primiti primjerenu naknadu za korištenje svojih djela.

(6) Autor nije dužan sklopiti ugovor s davateljem usluge dijeljenja sadržaja putem interneta niti odobriti korištenje svojih djela.

(7) Autor je dužan uredno obrazložiti svoj zahtjev za onemogućavanje pristupa ili uklanjanje njegovih djela.

(8) Ako je davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta sklopio ugovor s autorom, dat će mu na zahtjev podatke o korištenju djela na koja se ugovor odnosi.

(9) Kad davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta daje pristup javnosti djelima koje su učitali korisnici, na takvog davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ne primjenjuju se odredbe o ograničenju odgovornosti za pohranu podataka (hosting) iz članka 18. stavka 1. Zakona o elektroničkoj trgovini (»Narodne novine«, br. 173/03., 67/08., 36/09., 130/11., 30/14. i 32/19.).

Ograničenje odgovornosti davatelja usluga dijeljenja sadržaja putem interneta

Članak 51.

(1) Ako davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ne pribavi odobrenje autora za obavljanje radnji davanja pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta, odgovoran je za neovlašteno priopćavanje autorskih djela javnosti iz članka 36. ovoga Zakona, uključujući činjenje dostupnim javnosti autorskih djela iz članka 46. ovoga Zakona, osim ako dokaže da je:

a) uložio najbolje napore da ishodi takvo odobrenje i

b) uložio, u skladu s visokim profesionalnim standardima u području odgovarajuće industrije te s profesionalnom pažnjom, najbolje napore da osigura nedostupnost djela za koje su mu njihovi autori dali relevantne i potrebne podatke te, u svakom slučaju

c) postupao žurno, nakon što je od autora primio dostatno obrazloženu obavijest, da onemogući pristup ili ukloni sa svojih internetskih stranica prijavljena djela te uložio najbolje napore da spriječi njihova buduća učitavanja u skladu s točkom b) ovoga stavka.

(2) Pri utvrđivanju je li davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ispunio obveze iz stavka 1. ovoga članka te uz primjenu načela proporcionalnosti, među ostalim, uzima se u obzir sljedeće:

a) vrsta i opseg usluge te njezina publika, kao i vrsta djela koje učitavaju korisnici usluge dijeljenja sadržaja putem interneta i

b) dostupnost odgovarajućih i djelotvornih sredstava te njihov trošak za davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta.

(3) Na nove davatelje usluge dijeljenja sadržaja putem interneta čije su usluge dostupne javnosti u Europskoj uniji u razdoblju kraćem od tri godine i čiji je godišnji promet manji od 10 milijuna eura, izračunan u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20. 5. 2002.) primjenjuje se samo stavak 1. točka a) ovoga članka u pogledu pretpostavki za isključenje odgovornosti za neovlašteno priopćavanje autorskih djela javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti autorskih djela. Uz to, takav je davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta, nakon što je od autora primio dostatno obrazloženu obavijest, dužan žurno postupati da bi onemogućio pristup prijavljenim djelima ili da bi ih uklonio sa svojih internetskih stranica.

(4) Ako prosječan broj pojedinačnih korisnika usluga dijeljenja sadržaja putem interneta u jednom mjesecu prijeđe pet milijuna, izračunano na temelju podataka za prethodnu kalendarsku godinu, davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta iz stavka 3. ovoga članka mora dokazati da je uložio najbolje napore da spriječi daljnje učitavanje prijavljenih djela za koja su mu njihovi autori dali relevantne i potrebne podatke.

(5) Odredbe stavaka 3. i 4. ovoga članka ne smiju se zlouporabiti radi izbjegavanja odgovornosti davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ili radi produžavanja povoljnijeg režima odgovornosti na razdoblje dulje od tri godine.

(6) Odredbe stavaka 3. i 4. ovoga članka ne primjenjuju se na novoosnovane davatelje usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ili one koji se pojavljuju pod novim imenom, ali koji u oba slučaja u naravi nastavljaju djelovanje već postojećeg davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta na kojeg se odredbe stavaka 3. i 4. ovoga članka ne mogu primijeniti.

(7) Ograničenje odgovornosti iz ovoga članka ne može se primijeniti na davatelje usluga informacijskog društva u smislu zakona kojim se uređuje elektronička trgovina kojima je glavna svrha sudjelovati ili omogućavati neovlaštena korištenja autorskih djela odnosno piratstvo.

(8) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta autoru će na zahtjev dati odgovarajuće podatke o djelovanju njegovih praksi iz stavka 1. ovoga članka.

Ograničenja kod provođenja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta

Članak 52.

(1) Suradnja između davatelja usluge dijeljenja sadržaja putem interneta i autora uređena u članku 51. stavku 1. ovoga Zakona ne smije dovesti do onemogućavanja dostupnosti djela koja su učitali korisnici usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ako se time ne povrjeđuju autorska prava ili ako se djela koriste u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona.

(2) Primjena članaka 50. i 51. ovoga Zakona, kao i ovoga članka ne smije dovesti do opće obveze praćenja.

(3) Odredbe članaka 50. i 51. ovoga Zakona, kao i ovoga članka ne utječu na zakonita korištenja autorskih djela, kao što su korištenja u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona te ne smiju dovesti do identificiranja pojedinih korisnika kao ni do obrade njihovih osobnih podataka, osim u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) i zakonom kojim se uređuju elektroničke komunikacije.

(4) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta dužan je putem svojih općih uvjeta poslovanja obavijestiti korisnike o mogućnostima korištenja autorskih djela u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog prava iz ovoga Zakona.

(5) Na autorska djela koja su stvorili korisnici usluga dijeljenja sadržaja putem interneta, pri učitavanju i činjenju dostupnim javnosti tih djela, primjenjuju se sadržajna ograničenja iz članaka 202. i 206. ovoga Zakona.

Pritužbe u pogledu usluge dijeljenja sadržaja putem interneta

Članak 53.

(1) Davatelj usluga dijeljenja sadržaja putem interneta dužan je uspostaviti djelotvorne i žurne pritužbene postupke i druge postupke pravne zaštite za korisnike njegovih usluga, koji su dostupni u slučaju sporova o onemogućavanju pristupa ili uklanjanju djela koje su učitali njegovi korisnici.

(2) Pritužbe korisnika usluga dijeljenja sadržaja putem interneta moraju se rješavati odmah po primitku, a odluke o onemogućavanju pristupa ili uklanjanju učitanih djela moraju biti podložne ljudskoj provjeri.

(3) Korisnici usluga dijeljenja sadržaja putem interneta mogu pokretati postupke pred Vijećem stručnjaka za naknade na području autorskog i srodnih prava (u daljnjem tekstu: Vijeće stručnjaka) u skladu s člankom 239. ovoga Zakona, arbitražne, druge izvansudske, kao i sudske postupke, osobito u svrhu ispitivanja primjene sadržajnih ograničenja autorskog prava, u skladu s ovim Zakonom i drugim propisima.

Pravo prerade

Članak 54.

Pravo prerade isključivo je pravo prevođenja, prilagođavanja, glazbene ili druge obrade ili koje druge preinake autorskog djela.

Poglavlje 4.
AUTORSKO PRAVO U PRAVNOM PROMETU

4.1. Osnovne odredbe

Nasljeđivanje autorskog prava

Članak 55.

(1) Autorsko pravo je nasljedivo.

(2) Nasljednicima autora pripadaju sva prava koja bi pripadala autoru, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(3) Na sva druga pitanja u vezi s nasljeđivanjem autorskog prava koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuje se zakon kojim se uređuje nasljeđivanje.

Prenosivost autorskog prava

Članak 56.

(1) Autorsko pravo je neprenosivo, osim kod nasljeđivanja i prenošenja u korist sunasljednika kod razvrgnuća nasljedničke zajednice.

(2) Druga raspolaganja autorskim pravom su dopuštena, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Ovrha

Članak 57.

(1) Autorsko pravo ne može biti predmet ovrhe. Predmet ovrhe mogu biti samo imovinske koristi stečene korištenjem autorskog djela, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ako je autor nedovršenjem autorskog djela ili neobjavljivanjem rukopisa povrijedio ugovornu obvezu, ne može ga se prisiliti na njezino ispunjenje, ali odgovara za štetu nastalu neispunjenjem obveze.

Raspolaganje autorskim pravom osnivanjem prava iskorištavanja

Članak 58.

(1) Autor može za drugoga osnovati pravo iskorištavanja autorskog djela ili mu prepustiti ostvarivanje autorskog prava ugovorom, davanjem odobrenja ili dozvole za korištenje ili drugim pravnim poslom.

(2) Autor može za drugoga osnovati pravo na temelju kojeg će drugi moći autorsko djelo koristiti na svaki ili na određen način (u daljnjem tekstu: pravo iskorištavanja). Pravo iskorištavanja može biti osnovano kao isključivo ili neisključivo pravo, ograničeno sadržajno, vremenski ili prostorno.

(3) Nositelj isključivog prava iskorištavanja može autorsko djelo koristiti na način koji je u skladu sa sadržajem njegova prava te svakoga drugog, uključujući autora, isključiti iz takvog korištenja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. Pri osnivanju isključivog prava iskorištavanja može se odrediti da autor pridržava za sebe pravo korištenja autorskog djela, ali ne na štetu onoga u čiju je korist isključivo pravo iskorištavanja osnovano.

(4) Neisključivo pravo iskorištavanja ovlašćuje svojeg nositelja da autorsko djelo koristi na način koji je u skladu sa sadržajem njegova prava, ali ga ne ovlašćuje da druge spriječi u bilo kojem korištenju tog djela.

(5) Ako pri osnivanju prava iskorištavanja nije izričito naveden način korištenja autorskog djela, smatra se da je stjecatelj stekao pravo koristiti autorsko djelo na način potreban za ispunjenje svrhe pravnog posla na temelju kojeg se stječe pravo iskorištavanja. Ako se iz svrhe pravnog posla ne može utvrditi je li pravo osnovano kao isključivo ili neisključivo, odnosno prostorno ograničeno, smatra se da je osnovano kao neisključivo pravo iskorištavanja, za područje Republike Hrvatske.

(6) Pravni posao kojim se raspolaže autorskim pravom u sumnji treba tumačiti u korist autora.

(7) Autor je dužan suzdržavati se postupaka koji bi ometali nositelja prava iskorištavanja u izvršavanju njegova prava.

Neizvršavanje i prestanak isključivog prava iskorištavanja

Članak 59.

(1) Ne izvršava li nositelj isključivog prava iskorištavanja svoje pravo ili ga izvršava u nedovoljnoj mjeri tako da su zakoniti interesi autora povrijeđeni, autor može zahtijevati prestanak isključivog prava iskorištavanja, osim ako nositelj isključivog prava iskorištavanja dokaže da nije kriv za razloge neizvršavanja.

(2) Kad nositelj isključivog prava iskorištavanja koji je to pravo stekao na temelju ugovora ili na drugi način od njegova izvornog nositelja prestane postojati, a nema nasljednika ni drugog pravnog sljednika, pravo iskorištavanja prestaje.

(3) Ako se nad nositeljem isključivog prava iskorištavanja provodi stečaj, pravo iskorištavanja je dio stečajne mase. Ako u stečajnom postupku nitko ne stekne isključivo pravo iskorištavanja, ono prestaje.

Kasnije osnivanje prava iskorištavanja

Članak 60.

Kasnije osnivanje prava iskorištavanja, pa makar i isključivo, ne djeluje štetno za ranije osnovano pravo iskorištavanja, kako isključivo tako i neisključivo, osim ako ugovorom o osnivanju ranijeg prava iskorištavanja nije drukčije određeno.

Prenošenje prava iskorištavanja

Članak 61.

(1) Pravo iskorištavanja može se bez suglasnosti autora prenositi s jedne osobe na drugu u sklopu prijenosa cjelokupnog poslovanja ili dijela poslovanja koje čini cjelinu.

(2) Kad se pravo iskorištavanja može prenositi bez suglasnosti autora, stjecatelj prava iskorištavanja odgovara solidarno za ispunjenje obveza koje prenositelj tog prava ima prema autoru.

Osnivanje daljnjih prava iskorištavanja

Članak 62.

(1) Nositelj isključivog prava iskorištavanja može na temelju svojeg prava za drugoga osnovati daljnje pravo iskorištavanja samo uz pisanu suglasnost autora. Autor ne može uskratiti svoju suglasnost ako bi to bilo protivno načelu savjesnosti i poštenja. Suglasnost nije potrebna ako je pravo iskorištavanja osnovano jedino radi ostvarivanja u korist autora.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na audiovizualna djela i računalne programe. Audiovizualni producent i nositelj isključivog prava iskorištavanja računalnog programa mogu na temelju svog stečenog isključivog prava iskorištavanja osnovati za drugoga daljnja prava iskorištavanja bez prethodne suglasnosti autora.

Raspolaganje autorskim pravom povjeravanjem ostvarivanja

Članak 63.

(1) Autor može ovlastiti drugoga da ostvaruje autorsko pravo za njegov račun. Ostvarivati autorsko pravo za račun autora može se na temelju pravnog posla kojim autor povjerava ostvarivanje svojeg prava ili neposredno na temelju ovoga Zakona, ispunjenjem ovim Zakonom predviđenih pretpostavki za to.

(2) Smatra se da je autor povjerio ostvarivanje svojeg pojedinog prava organizaciji za kolektivno ostvarivanje odnosnog prava ako ona to pravo ostvaruje radi njegove koristi, kao i koristi drugih autora za njihova odnosna prava.

Odricanje od autorskog prava

Članak 64.

Autor se ne može odreći svojeg autorskog prava.

4.2. Opći dio ugovornog autorskog prava

Oblik autorskopravnih ugovora

Članak 65.

Ugovor na temelju kojeg se stječe pravo iskorištavanja autorskog prava (u daljnjem tekstu: autorskopravni ugovor) mora biti sklopljen u pisanom obliku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Sadržaj autorskopravnih ugovora

Članak 66.

(1) Autorskopravni ugovor mora određivati barem djelo na koje se odnosi, način korištenja, naknadu za korištenje djela ili izričitu odredbu da se pravo korištenja osniva bez naknade te osobu ovlaštenu za korištenje autorskog djela.

(2) Autorskopravni ugovor može biti sklopljen i za autorsko djelo koje još nije stvoreno, ako se njime odredi barem vrsta i način korištenja budućeg djela.

(3) Odredba ugovora o osnivanju prava iskorištavanja na svim autorovim budućim djelima ništetna je.

Određivanje naknade za korištenje autorskog djela

Članak 67.

(1) Autor ima pravo na primjerenu i razmjernu naknadu za svako korištenje njegova autorskog djela.

(2) Ako visina naknade nije određena pravnim poslom ili je njezina visina određena neprimjereno te ako visina naknade nije određena primjenom članka 235. ovoga Zakona, autor ima pravo zahtijevati primjerenu i razmjernu naknadu.

(3) Primjerena i razmjerna naknada je ona koja se u pravnom prometu pošteno mora dati ili odrediti u času zaključenja pravnog posla, s obzirom na vrstu i opseg korištenja autorskog djela, stvarnu ili potencijalnu gospodarsku vrijednost stečenog prava korištenja, uzimajući pritom u obzir i potencijalni ili ostvareni financijski uspjeh u korištenju autorskog djela, doprinos autora ukupnom djelu, vrstu i obujam autorskog djela, trajanje korištenja, postojanje sporazuma

između reprezentativnih udruženja autora i reprezentativnih udruženja korisnika kojim se utvrđuje visina primjerene i razmjerne naknade, kao i druge elemente na temelju kojih se može odrediti primjerena i razmjerna naknada, kao što su poštene tržišne prakse ili stvarno iskorištavanje djela.

(4) Naknada koja je određena u paušalnom iznosu može biti razmjerna ako to odgovara okolnostima slučaja, vodeći računa o posebnostima različitih područja stvaralaštva.

(5) Načelo primjerene i razmjerne naknade iz ovoga članka ne primjenjuje se na autore računalnih programa.

Pravo autora na izmjenu ugovora radi pravičnijeg udjela u zaradi

Članak 68.

(1) Autor ima pravo na prilagodbu izvorno ugovorenih naknada u autorskopravnim ugovorima promijenjenim okolnostima. Način prilagodbe izvorno ugovorenih naknada u autorskopravnim ugovorima promijenjenim okolnostima može se urediti u kolektivnim sporazumima između reprezentativnih udruženja autora i reprezentativnih udruženja korisnika.

(2) Ako nisu sklopljeni kolektivni sporazumi iz stavka 1. ovoga članka, autor ima pravo zahtijevati dodatnu primjerenu i pravičnu naknadu od nositelja prava iskorištavanja s kojim je sklopio autorskopravni ugovor ili njegova pravnog sljednika, ako se izvorno ugovorena naknada pokaže nerazmjerno niska u usporedbi sa svim naknadnim relevantnim prihodima ostvarenim iskorištavanjem djela, pri čemu je potrebno uzeti u obzir okolnosti svakog pojedinog slučaja, doprinos autora te posebnosti različitih područja stvaralaštva i tržišne prakse koje se u različitim područjima stvaralaštva primjenjuju.

(3) Autor se ne može odreći prava iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Sporovi povezani s pravima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka mogu se razriješiti u postupku posredovanja pred Vijećem stručnjaka prema članku 239. ovoga Zakona, u arbitražnom ili sudskom postupku, koje mogu pokrenuti sami autori ili njihova reprezentativna udruženja na pojedinačni zahtjev jednog ili više autora.

(5) Ovaj članak ne primjenjuje se u slučajevima kad ugovore sklopi organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt.

(6) Ovaj članak ne primjenjuje se na autore računalnih programa.

(7) Ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ništetne su.

Obveza transparentnosti

Članak 69.

(1) Autor ima pravo redovito, a najmanje jednom godišnje, primati ažurirane, relevantne i sveobuhvatne podatke o iskorištavanju njegova autorskog djela koje je predmet autorskopravnog ugovora, posebno u pogledu načina iskorištavanja, svih ostvarenih prihoda od iskorištavanja, eventualnih ugovorenih odbitaka i autorske naknade koju treba primiti.

(2) Ako na temelju osnovanog prava iskorištavanja nositelj tog prava (u daljnjem tekstu: primarni nositelj prava iskorištavanja) osniva daljnje pravo iskorištavanja, autor ima pravo od daljnjeg nositelja prava iskorištavanja dobiti podatke iz stavka 1. ovoga članka ako ih nije dobio od primarnog nositelja prava iskorištavanja, koji je ujedno dužan identificirati daljnje nositelje prava iskorištavanja. Zahtjev za dostavu podataka autor može nositelju daljnjeg prava iskorištavanja dostaviti neposredno ili posredstvom primarnog nositelja prava iskorištavanja.

(3) Obveza na dostavu podataka mora biti razmjerna i učinkovita. U opravdanim slučajevima u kojima bi obveza na dostavu svih podataka iz stavka 1. ovoga članka bila nerazmjerna s obzirom na prihode ostvarene iskorištavanjem djela, obveza se ograničuje na vrste i razinu podataka koje se u takvim slučajevima mogu razumno očekivati.

(4) Obveza na dostavu podataka ne primjenjuje se kad doprinos autora nije znatan u odnosu na ukupno djelo, osim ako autor zatraži podatke radi ostvarivanja njegovih prava iz članka 68. ovoga Zakona.

(5) Sporovi povezani s pravima iz ovoga članka mogu se razriješiti u postupku posredovanja pred Vijećem stručnjaka prema članku 239. ovoga Zakona, u arbitražnom ili sudskom postupku, koje mogu pokrenuti sami autori ili njihova reprezentativna udruženja na pojedinačni zahtjev jednog ili više autora.

(6) Ovaj Članak ne primjenjuje se na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i neovisne upravljačke subjekte.

(7) Ovaj Članak ne primjenjuje se na autore računalnih programa.

(8) Ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ništetne su.

Pravo na jednostrani raskid autorskopravnog ugovora zbog neiskorištavanja djela

Članak 70.

(1) Ako nositelj isključivog prava iskorištavanja u ugovorenom ili u zakonskom ili u primjerenom roku uopće ne pristupi iskorištavanju autorskog djela, autor ga može pozvati da ispuni obvezu iskorištavanja u naknadnom primjerenom roku. Ako ni nakon isteka naknadnog primjerenog roka nositelj isključivog prava iskorištavanja ne pristupi iskorištavanju djela, autor može jednostranom izjavom raskinuti ugovor.

(2) Ako je riječ o koautorskom ili sastavljenom djelu, svi koautori ili autori sastavljenog djela mogu zajedničkom jednostranom izjavom raskinuti autorskopravni ugovor uz primjenu stavka 1. ovoga članka.

(3) Autor nema pravo na raskid ugovora zbog neiskorištavanja djela:

– ako je neiskorištavanje rezultat okolnosti za koje se razumno može očekivati da ih može sam ispraviti ili

– ako postoje opravdani razlozi za neiskorištavanje djela koje je moguće otkloniti i ako se nositelj isključivog prava iskorištavanja pozove na te razloge u roku od osam dana od dana primitka poziva na ispunjenje obveze iskorištavanja u naknadnom primjerenom roku; u tome slučaju autor je dužan dati nositelju isključivog prava iskorištavanja primjereni rok za otklanjanje razloga za neiskorištavanje djela.

(4) U slučajevima kad prema odredbama ovoga članka autor ima pravo na jednostrani raskid ugovora zbog neiskorištavanja djela, umjesto raskida on može jednostranom izjavom otkloniti isključivost prava iskorištavanja koja je ugovorena ili koja se po ovome Zakonu predmnijeva.

(5) Ovaj članak ne primjenjuje se na autore računalnih programa te na koautore i autore doprinosa audiovizualnih djela.

(6) Ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s ovim člankom ništetne su.

Primjena propisa o obveznim odnosima

Članak 71.

Na sva pitanja u vezi s autorskopravnim ugovorima koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

4.3. Posebni dio ugovornoga autorskog prava

4.3.1. Nakladnički ugovor

Općenito o ugovoru

Članak 72.

(1) Nakladničkim ugovorom autor se obvezuje za nakladnika osnovati pravo umnožavanja svojeg određenog autorskog djela tiskanjem ili drugim sličnim postupkom i pravo distribuiranja primjeraka autorskog djela (u daljnjem tekstu: pravo izdavanja), a nakladnik se obvezuje autorsko djelo na ugovoreni način izdati i autoru za stečena prava platiti ugovorenu naknadu, ako ugovorom nije drukčije određeno, te se brinuti o uspješnom distribuiranju primjeraka autorskog djela i davati autoru podatke o distribuiranju.

(2) Ako nakladničkim ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da nakladnik ima isključivo pravo izdavanja djela. Ova predmnjeva ne primjenjuje se na pravo izdavanja u dnevnom i periodičnom tisku, publikacijama ili elektroničkim publikacijama za koje nije sklopljen pisani ugovor (u daljnjem tekstu: mali nakladnički ugovor).

Osnivanje drugih prava iskorištavanja

Članak 73.

(1) Nakladničkim ugovorom autor može za nakladnika osnovati pravo činjenja dostupnim javnosti djela u obliku elektroničke knjige ili druge elektroničke publikacije te druga imovinska prava.

(2) Nakladničkim ugovorom autor može za nakladnika osnovati pravo prevođenja svojeg djela na određeni jezik, kao i pravo izdavanja prevedenog djela, pravo činjenja dostupnim javnosti prevedenog djela u obliku elektroničke knjige ili druge elektroničke publikacije te druga imovinska prava.

(3) Ako nakladničkim ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da nakladnik ima isključiva prava iskorištavanja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, osim ako je riječ o malom nakladničkom ugovoru.

Provjera točnosti podataka

Članak 74.

(1) Autor ima svakodobno pravo uvida i kontrole nakladnikovih poslovnih knjiga i dokumentacije radi provjere točnosti podataka koje mu je nakladnik dao.

(2) Autor je ovlašten zahtijevati od treće osobe koja je za nakladnika umnožavala autorsko djelo podatke o broju umnoženih primjeraka njegova djela, a ta je osoba dužna autoru dati potpune i istinite podatke.

Iznimka od pravila o obvezatnom pisanom obliku ugovora

Članak 75.

Mali nakladnički ugovor o izdavanju i drugom iskorištavanju članaka, fotografija, crteža, videoisječaka i drugih autorskih priloga u dnevnom i periodičnom tisku, publikacijama ili elektroničkim publikacijama ne mora biti sklopljen u pisanom obliku.

Sklapanje ugovora preko zastupnika

Članak 76.

Zastupnik autora može zaključiti nakladnički ugovor samo za ona autorska djela koja su izričito navedena u autorovoj punomoći.

Određivanje autorske naknade

Članak 77.

(1) Ako je autorska naknada određena u postotku od maloprodajne cijene prodanih primjeraka, nakladničkim ugovorom mora se odrediti minimalni broj primjeraka prvog izdanja te najniži iznos naknade koju je nakladnik obvezan platiti autoru neovisno o broju prodanih primjeraka.

(2) Ako je autorska naknada određena u paušalnom iznosu, nakladničkim ugovorom mora se odrediti ukupni broj primjeraka ugovorenih izdanja. Ako ukupni broj primjeraka nije ugovoren, a iz dobrih poslovnih običaja ili iz okolnosti slučaja ne proizlazi drukčije, nakladnik može izdati najviše 500 primjeraka autorskog djela.

Drugi sadržaj ugovora

Članak 78.

(1) Nakladnički ugovor mora sadržavati odredbu o trajanju prava izdavanja te trajanju drugih prava iskorištavanja djela, ako su ugovorena.

(2) Nakladnički ugovor može sadržavati i sljedeće:

– rok u kojem je autor dužan nakladniku predati uredan primjerak djela; ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana od dana sklapanja ugovora

– rok u kojem je nakladnik dužan izdati autorsko djelo; ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana od dana predaje primjerka djela

– broj izdanja koji je nakladnik ovlašten izdati; ako ugovorom nije drukčije određeno, nakladnik ima pravo samo na jedno izdanje djela

– rok u kojem je nakladnik dužan izdati novo izdanje djela, ako je ugovoreno; ako ugovorom nije drukčije određeno, taj rok iznosi godinu dana, računajući od dana kad je autor podnio pisani zahtjev

– odredbu o vlasništvu predanog primjerka djela, ako je riječ o prvom ili jedinom primjerku; taj primjerak ostaje u vlasništvu autora, osim ako se na temelju ugovora autor obveže predati ga u vlasništvo nakladnika

– izgled i tehničku opremljenost primjeraka djela.

Poboljšanja i druge izmjene autorskog djela

Članak 79.

Ako nakladničkim ugovorom nije drukčije određeno, nakladnik je dužan u slučaju novih izdanja djela omogućiti autoru unošenje poboljšanja ili drugih izmjena autorskog djela, ako to ne utječe na karakter djela.

Propast izvornika i pripremljenog izdanja

Članak 80.

(1) Ako izvornik djela nakon njegove predaje nakladniku propadne krivnjom nakladnika ili zbog više sile, a nema drugog primjerka djela, autor ima pravo na naknadu koja bi mu pripala da je autorsko djelo izdano. Ako autor ima drugi primjerak autorskog djela, dužan je predati ga nakladniku, na nakladnikov trošak.

(2) Ako pripremljeno izdanje autorskog djela zbog više sile u potpunosti propadne prije njegova stavljanja u promet, nakladnik ima pravo pripremiti novo izdanje, a autoru pripada naknada samo za propalo izdanje.

(3) Ako pripremljeno izdanje autorskog djela zbog više sile djelomično propadne prije njegova stavljanja u promet, nakladnik ima pravo, bez plaćanja naknade autoru, umnožiti samo onoliko primjeraka autorskog djela koliko ih je propalo.

Nakladničko pravo prvenstva

Članak 81.

(1) Nakladnik koji je stekao pravo na izdavanje autorskog djela, a u nakladničkom ugovoru nisu za njega osnovana prava iskorištavanja prema članku 73. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona, ima u pogledu izdavanja tog djela u elektroničkom ili bilo kojem drugom obliku pravo prvenstva pred drugim nakladnicima koji ponude iste uvjete.

(2) Nakladnik koji se namjerava koristiti pravom prvenstva iz stavka 1. ovoga članka dužan je u roku od 30 dana od dana primitka autorova pisanog poziva dostaviti autoru svoju ponudu.

(3) Pravo prvenstva iz stavka 1. ovoga članka traje dvije godine od dana sklapanja nakladničkog ugovora.

Prestanak raskidom nakladničkog ugovora

Članak 82.

(1) Autor može raskinuti nakladnički ugovor jednostranom pisanom izjavom ako nakladnik ne izda autorsko djelo ili ne pristupi izdavanju novog ugovorenog izdanja autorskog djela u ugovorenom ili u zakonskom roku.

(2) Ako je za neizvršavanje nakladničkog ugovora iz stavka 1. ovoga članka kriv nakladnik, autor ima, osim prava na naknadu štete, i pravo zadržati primljenu naknadu odnosno zahtijevati isplatu ugovorene naknade.

(3) Nakladnik može jednostranom pisanom izjavom raskinuti nakladnički ugovor ako mu autor ne preda primjerak autorskog djela u ugovorenom ili u zakonskom roku. U slučaju raskida nakladnik ima pravo na naknadu štete zbog neispunjenja ugovorne obveze.

Uništavanje primjeraka autorskog djela

Članak 83.

(1) Nakladnik koji neprodane primjerke autorskog djela namjerava prodati za preradu ili ih na drugi način uništiti ili povući iz prometa dužan je otkup tih primjeraka najprije ponuditi autoru, i to po cijeni koju bi za te primjerke dobio da ih prodaje za preradu. Ako to ne učini, odgovara za povredu prava autora na poštovanje autorskog djela iz članka 29. ovoga Zakona.

(2) Ako autor ne prihvati ponudu nakladnika iz stavka 1. ovoga članka ili je prihvati samo za određeni broj primjeraka, preostale primjerke autorskog djela nakladnik može prodati za preradu ili uništiti ili povući iz prometa.

4.3.2. Ugovor o javnom izvođenju autorskog djela

Općenito o ugovoru

Članak 84.

(1) Ugovorom o javnom izvođenju autorskog djela autor se obvezuje osnovati za korisnika pravo iskorištavanja autorskog djela javnim recitiranjem ili javnim izvođenjem glazbenog djela uživo, na način i pod uvjetima određenim ugovorom, a korisnik se za stečeno pravo obvezuje platiti autoru naknadu, ako ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Pravo iskorištavanja iz stavka 1. ovoga članka može se osnovati i davanjem odobrenja za javno recitiranje odnosno za javnu izvedbu glazbenog djela uživo.

(3) Korisnik autorskog djela dužan je autoru omogućiti pristup izvođenju autorskog djela, ostvariti tehničke uvjete izvođenja koji osiguravaju poštovanje autorskih moralnih prava te autoru dostavljati popis izvedenih autorskih djela i izvještavati ga o prihodima ostvarenim izvođenjem njegova autorskog djela, ako ugovorom nije drukčije određeno.

Prestanak prava iskorištavanja ili odobrenja

Članak 85.

Pravo iskorištavanja ili dano odobrenje za javno recitiranje odnosno za javnu izvedbu glazbenog djela uživo prestaje ako korisnik ne koristi autorsko djelo na način i pod uvjetima koji su određeni u ugovoru o javnom izvođenju autorskog djela ili izdanom odobrenju.

Odgovarajuća primjena na druga javna korištenja djela

Članak 86.

Odredbe članaka 84. i 85. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na ugovor o javnom prenošenju, javnom priopćavanju fiksiranog djela, emitiranju, reemitiranju, prijenosu izravnim protokom, ugovor o činjenju dostupnim javnosti, javnom priopćavanju emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti te davanju pristupa javnosti djelima koja su učitali korisnici nescenskih književnih i glazbenih djela na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.

4.3.3. Ugovor o javnom scenskom prikazivanju autorskog djela

Općenito o ugovoru

Članak 87.

(1) Ugovorom o javnom scenskom prikazivanju autor se obvezuje osnovati za korisnika pravo javnog scenskog prikazivanja određenoga autorskog djela, a korisnik se obvezuje autorsko djelo scenski prikazati na način, u roku i pod uvjetima određenim ugovorom te za stečeno pravo platiti autoru naknadu, ako ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Odredbe o ugovoru o javnom scenskom prikazivanju primjenjuju se na odgovarajući način i na javno prenošenje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom, na činjenje dostupnim javnosti, na javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti te davanje pristupa javnosti djelima koja su učitali korisnici, scenskih prikazivanja autorskog djela, kao i na javno izvođenje te druge oblike priopćavanja javnosti scenskih djela na nescenski način.

Druge obveze korisnika

Članak 88.

Na ugovor o javnom scenskom prikazivanju autorskog djela na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 84. stavka 3. i članka 85. ovoga Zakona.

4.3.4. Ugovor o audiovizualnoj prilagodbi

Općenito o ugovoru

Članak 89.

(1) Ugovorom o audiovizualnoj prilagodbi autor se obvezuje za drugu osobu osnovati pravo iskorištavanja audiovizualnom prilagodbom odnosno dati drugoj osobi odobrenje za prilagodbu autorskog djela u audiovizualno djelo (u daljnjem tekstu: pravo audiovizualne prilagodbe). Ako ugovorom nije drukčije određeno, smatra se da je stečeno isključivo pravo audiovizualne prilagodbe.

(2) Ako je pravo audiovizualne prilagodbe stečeno kao isključivo pravo, autor izvornog djela zadržava:

1. isključivo pravo nove audiovizualne prilagodbe izvornog djela koje može ostvarivati nakon isteka dvadeset godina od sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka

2. isključivo pravo daljnje prerade izvornog djela u bilo kojem drugom umjetničkom obliku

3. pravo na primjerenu naknadu za svako iznajmljivanje videograma koji sadrži izvorno djelo.

(3) Autor se ne može odreći prava iz stavka 2. ovoga članka.

Raskid ugovora

Članak 90.

(1) Ako osoba koja je stekla pravo audiovizualne prilagodbe ne stvori audiovizualno djelo u roku od pet godina od dana sklapanja ugovora o audiovizualnoj prilagodbi ili ako završeno audiovizualno djelo ne priopći javnosti u roku od dvije godine od dana završetka toga djela, autor izvornog djela može raskinuti ugovor, ako nije ugovoren koji drugi rok.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, autor izvornog djela zadržava pravo na isplatu naknade.

4.3.5. Ugovor o audiovizualnoj produkciji

Općenito o ugovoru

Članak 91.

(1) Ugovorom o audiovizualnoj produkciji uređuju se odnosi između audiovizualnog producenta, glavnog koautora, ostalih koautora i autora doprinosa audiovizualnog djela.

(2) Ugovorom o audiovizualnoj produkciji mogu se urediti i međusobni odnosi koautora i autora doprinosa audiovizualnog djela.

Ugovor o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i glavnog te ostalih koautora audiovizualnog djela

Članak 92.

(1) Ugovorom o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i glavnog te ostalih koautora audiovizualnog djela uređuju se prava i obveze ugovornih strana u stvaranju audiovizualnog djela, sadržaj prava iskorištavanja koja se glavni koautor i ostali koautori tim ugovorom obvezuju osnovati za audiovizualnog producenta, vrijeme trajanja i područje za koje se osnivaju prava iskorištavanja, naknada koju se prema ugovoru audiovizualni producent obvezuje platiti glavnom te ostalim koautorima za stvaranje audiovizualnog djela i za osnivanje prava iskorištavanja toga djela te ostali uvjeti ugovora.

(2) Ako ugovorom iz stavka 1. ovoga članka glavni koautor i ostali koautori audiovizualnog djela svoje pravo iznajmljivanja prepuste audiovizualnom producentu, zadržavaju pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje svojeg audiovizualnog djela, kojeg se ne mogu odreći.

(3) Naknadu za iznajmljivanje dužna je plaćati osoba koja iznajmljuje audiovizualno djelo.

(4) Pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje ostvaruje se obavezno kolektivno.

Ugovor o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i autora doprinosa audiovizualnom djelu

Članak 93.

(1) Ako ugovorom o audiovizualnoj produkciji između audiovizualnog producenta i autora doprinosa nije drukčije određeno, smatra se da audiovizualni producent stječe sva imovinska prava iskorištavanja autora doprinosa u opsegu potrebnom za ispunjenje svrhe ugovora.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, autori doprinosa zadržavaju pravo da se svojim doprinosima audiovizualnom djelu samostalno koriste, ako se time ne nanosi povreda pravima audiovizualnog producenta toga djela. Autori doprinosa ne mogu se odreći toga prava.

Završeno audiovizualno djelo

Članak 94.

(1) Audiovizualno djelo smatra se završenim kad je, u skladu sa sporazumom između glavnog redatelja kao glavnog koautora i audiovizualnog producenta, završena prva standardna kopija djela koje je predmet ugovora o audiovizualnoj produkciji.

(2) Zabranjeno je uništavanje matrice prve standardne kopije audiovizualnog djela.

(3) Ako glavni koautor, koji od drugih koautora ili autora doprinosa odbije nastavak suradnje na stvaranju audiovizualnog djela, ili ako zbog više sile nije u mogućnosti nastaviti tu suradnju, ne može se protiviti da se doprinos koji je već dao koristi za dovršenje toga djela. Takva osoba ima odgovarajuća autorska prava na već dani doprinos audiovizualnom djelu.

Raskid ugovora

Članak 95.

(1) Ako audiovizualni producent audiovizualnog djela ne završi djelo u roku od pet godina od dana sklapanja ugovora o audiovizualnoj produkciji toga djela, ili ako završeno audiovizualno djelo ne priopći javnosti u roku od dvije godine od dana završetka toga djela, glavni koautor ili bilo koji od drugih koautora može jednostranom izjavom raskinuti ugovor, ako nije ugovoren koji drugi rok.

(2) Autori doprinosa nemaju pravo na jednostrani raskid ugovora o audiovizualnoj produkciji.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka glavni koautor, ostali koautori djela i autori doprinosa zadržavaju pravo na isplatu naknade.

4.3.6. Ugovor o stvaranju autorskog djela po narudžbi

Sadržaj ugovora

Članak 96.

(1) Ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi autor se obvezuje stvoriti određeno autorsko djelo i primjerak tog djela predati naručitelju, a naručitelj se obvezuje autoru za to isplatiti ugovorenu naknadu i iskorištavati djelo u skladu s ugovorom o narudžbi, ako ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi određuju se obilježja naručenog djela, rokovi njegove predaje, kao i način iskorištavanja djela.

(3) Ako ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi ili ovim Zakonom nije drukčije određeno, smatra se da je naručitelj stekao isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog po narudžbi, u sadržaju i opsegu koji je potreban za ostvarenje djelatnosti koju obavlja, bez prostornog i vremenskog ograničenja.

(4) Ako ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi ili ovim Zakonom nije drukčije određeno, smatra se da je fizička osoba koja naručuje djelo za privatno korištenje stekla isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog po narudžbi, u sadržaju i opsegu koji je potreban za ispunjenje te svrhe.

(5) U ugovoru o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi izrijekom se navodi izrada kojih elemenata arhitektonskog djela se naručuje, a ti elementi mogu biti skica, studija, plastični i drugi prikaz, nacrt, idejno rješenje, idejni projekt, glavni projekt, izvedbeni projekt, plan, zahvat u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture i drugi. Predmnjeva o stjecanju prava iskorištavanja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka odnosi se samo na one elemente arhitektonskog djela koji su izričito u ugovoru o stvaranju arhitektonskog djela po narudžbi navedeni te ne uključuje preradu u one elemente koji nisu izričito navedeni.

(6) Ako se djelo naručuje putem javnog natječaja, javnog poziva, javnog obećanja nagrade ili javne nabave, autorska prava iskorištavanja stječu se na temelju ugovora o stvaranju autorskog djela po narudžbi koji se sklapa nakon provedenog javnog natječaja, javnog poziva, javnog obećanja nagrade ili javne nabave, ako u njima nije drukčije određeno.

Naknada

Članak 97.

(1) Ugovorom o stvaranju autorskog djela po narudžbi određuje se naknada za stvaranje autorskog djela i naknada za iskorištavanje autorskog djela stvorenog po narudžbi.

(2) Ako je u ugovoru o stvaranju autorskog djela po narudžbi izražen jedinstveni iznos naknade, bez naznake o tome o kojoj je naknadi riječ, smatra se da je time ugovorena naknada za stvaranje i naknada za iskorištavanje autorskog djela stvorenog po narudžbi.

(3) Ako naknada za stvaranje autorskog djela i naknada za iskorištavanje autorskog djela stvorenog po narudžbi nisu određene ugovorom, autoru pripada primjerena i razmjerna naknada koja se određuje prema pravilima propisanima u članku 67. ovoga Zakona.

(4) Ako se naknada za iskorištavanje autorskog djela stvorenog po narudžbi ostvaruje kolektivno, tako ostvarena naknada u cijelosti pripada autoru, ako nije drukčije ugovoreno između naručitelja i autora ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili iz ovoga Zakona.

Raskid ugovora

Članak 98.

(1) U slučajevima neispunjenja ili zakašnjenja s ispunjenjem obveze naručitelja autor je ovlašten raskinuti ugovor o stvaranju djela po narudžbi u skladu s odredbama zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

(2) U trenutku raskida ugovora o stvaranju djela po narudžbi prestaje naručiteljevo pravo iskorištavanja autorskog djela s učinkom od trenutka sklapanja tog ugovora te su ugovorne strane dužne jedna drugoj vratiti sve što su na temelju tog ugovora jedna od druge primile.

Posebni slučajevi

Članak 99.

(1) U slučaju prijenosa cijelog poslovanja ili poslovnog pogona naručitelja, u kojem se iskorištava ili treba iskorištavati autorsko djelo stvoreno po narudžbi, na drugu osobu predmnijeva se da sva autorska prava iskorištavanja iz članka 96. stavaka 3. i 5. ovoga Zakona u pogledu pripadajućih autorskih djela stvorenih po narudžbi prelaze na tu osobu, zajedno s poslovanjem ili poslovnim pogonom.

(2) U slučaju prestanka ili smrti naručitelja koji nema pravnog sljednika niti nasljednika autorska imovinska prava na autorskom djelu stvorenom po ugovoru o narudžbi u cijelosti se vraćaju autoru.

4.3.7. Autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu

Autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu

Članak 100.

(1) Autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu je djelo koje za vrijeme trajanja radnog odnosa kod određenog poslodavca stvori autor izvršavajući svoje obveze iz ugovora o radu. Odnosi u pogledu autorskog djela stvorenog u radnom odnosu uređuju se ovim Zakonom, ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos ili drugim ugovorom

sklopljenim između autora i poslodavca.

(2) Ako ugovorom o radu ili drugim aktom kojim se uređuje radni odnos ili drugim ugovorom sklopljenim između autora i poslodavca nije drukčije određeno, smatra se da je poslodavac stekao isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog u radnom odnosu, u sadržaju i opsegu koji je potreban za ostvarenje djelatnosti koju obavlja, bez prostornog i vremenskog ograničenja, neovisno o prestanku radnog odnosa za vrijeme čijeg je trajanja djelo nastalo.

(3) Smatra se da je poslodavac dobio autorovo odobrenje da djelo stvoreno u radnom odnosu javno objavi, prerađuje i prevodi te takvo koristi, sastavi s drugim djelom radi zajedničkog korištenja te uključi u zbirku ili bazu podataka i tako koristi, kao i da djelo predstavlja javnosti pod imenom poslodavca, zajedno s autorovim imenom, ako je to moguće s obzirom na način korištenja i ako nije drukčije ugovoreno s autorom djela. Ove ovlasti poslodavac može izvršavati u sadržaju i opsegu koji je potreban za ostvarenje djelatnosti koju obavlja.

(4) Smatra se da je poslodavac dobio autorovo odobrenje da dovrši njegovo nedovršeno djelo stvoreno u radnom odnosu, za slučaj da autoru radni odnos prestane prije dovršetka djela, kao i u slučaju kad se opravdano može smatrati da autor neće moći sam dovršiti djelo uredno i pravodobno u skladu s potrebama poslodavca, ako nije drukčije ugovoreno s autorom djela.

(5) Ako je arhitektonsko djelo stvoreno u radnom odnosu, stavci od 1. do 4. ovoga članka odnose se na sve elemente arhitektonskog djela koji uključuju skice, studije, plastične i druge prikaze, nacrte, idejna rješenja, idejne projekte, glavne projekte, izvedbene projekte, planove, zahvate u prostoru iz područja arhitekture, urbanizma i krajobrazne arhitekture te je poslodavac ovlašten koristiti sve ili neke elemente arhitektonskog djela izrađenog u radnom odnosu za izradu drugih elemenata istog ili drugog arhitektonskog djela, bez ograničenja i bez ikakvog dodatnog dopuštenja autora, ako nije izrijekom drukčije ugovoreno između poslodavca i autora.

(6) Kad je računalni program stvorio zaposlenik u izvršavanju svojih obveza iz ugovora o radu, poslodavac ima sva isključiva prava iskorištavanja toga računalnog programa, bez sadržajnog, vremenskog i prostornog ograničenja, osim ako je ugovorom o radu drukčije određeno.

Plaća i posebna primjerena naknada

Članak 101.

(1) Pravo na naknadu za stvaranje autorskog djela u radnom odnosu i njegovo iskorištavanje u skladu s člankom 100. stavcima od 2. do 6. ovoga Zakona ostvaruje se primanjem plaće.

(2) Ako je korištenje autorskog djela stvorenog u radnom odnosu imalo bitan doprinos na povećanje dohotka odnosno dobiti ili na unaprjeđenje obavljanja djelatnosti poslodavca, autor ima pravo na posebnu primjerenu naknadu, razmjerno doprinosu koji je njegovo autorsko djelo imalo na povećanje dohotka odnosno dobiti ili na unaprjeđenje obavljanja djelatnosti poslodavca, ako je to određeno u ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili drugom aktu kojim se uređuje radni odnos ili u drugom ugovoru sklopljenom između autora i poslodavca.

(3) Pravo na posebnu primjerenu naknadu iz stavka 2. ovoga članka pripada autoru neovisno o prestanku radnog odnosa za vrijeme čijeg je trajanja autorsko djelo nastalo.

(4) Ako se prava za autorska djela stvorena u radnom odnosu ostvaruju kolektivno, tako ostvarena naknada u cijelosti pripada autoru, ako nije drukčije ugovoreno između poslodavca i autora, ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili iz ovoga Zakona.

Posebni slučajevi

Članak 102.

(1) U slučaju prijenosa poduzeća, pogona ili njihovih dijelova u kojem se iskorištava ili treba iskorištavati autorsko djelo stvoreno u radnom odnosu, na drugu osobu, predmnijeva se da se sva autorska prava iskorištavanja iz članka 100. stavaka od 2. do 6. ovoga Zakona u pogledu pripadajućih autorskih djela stvorenih u radnom odnosu, neovisno o prestanku radnog odnosa za vrijeme čijeg je trajanja djelo nastalo, prenose na stjecatelja poduzeća, pogona ili njihovih dijelova.

(2) U slučaju prestanka ili smrti poslodavca koji nema pravnog sljednika niti nasljednika, prava iskorištavanja iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona prestaju.

Autorska djela osoba na upravljačkim funkcijama u pravnim osobama

Članak 103.

(1) Odredbe članaka od 100. do 102. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na autorska djela koja u ispunjavanju svojih obveza prema trgovačkom društvu stvori član upravnog ili nadzornog organa trgovačkog društva ili osoba koja obavlja drugu odgovarajuću upravljačku funkciju u trgovačkom društvu.

(2) Odredbe članaka od 100. do 102. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na autorska djela koja u ispunjavanju svojih obveza prema drugim pravnim osobama privatnog prava, kao što su udruge, ustanove, zaklade i slično, stvori član upravnih ili nadzornih tijela ili osoba koja obavlja drugu odgovarajuću upravljačku funkciju u tim pravnim osobama, neovisno o vrsti obveznopravnog odnosa s pravnom osobom ili odluke pravne osobe o obavljanju upravljačke funkcije.

4.3.8. Autorsko djelo stvoreno u državnoj ili javnoj službi

Određenje pojmova

Članak 104.

Pojmovi državni službenici i namještenici, državna služba, državni dužnosnici, službenici i namještenici te članovi predstavničkih tijela i izvršna tijela u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, javni službenici i namještenici i javna služba, koji se koriste u ovome Zakonu, imaju značenje koje je uređeno zakonima kojima se uređuje državna i javna služba, lokalna i područna (regionalna) samouprava te prava i obveze državnih dužnosnika.

Autorsko djelo stvoreno u državnoj službi

Članak 105.

(1) Autorsko djelo stvoreno u državnoj službi je djelo koje za vrijeme trajanja državne službe stvori autor – državni službenik ili namještenik, izvršavajući svoje obveze iz državne službe. Odnosi u pogledu autorskog djela stvorenog u državnoj službi uređuju se ovim Zakonom ili drugim aktom kojim se uređuje državna služba ili aktom čelnika tijela u kojem autor obavlja državnu službu ili ugovorom sklopljenim između nadležnog tijela i autora.

(2) Ako aktom kojim se uređuje državna služba ili aktom čelnika tijela u kojem autor obavlja državnu službu ili ugovorom sklopljenim između nadležnog tijela i autora nije drukčije određeno, smatra se da je Republika Hrvatska stekla isključiva autorska imovinska prava iskorištavanja autorskog djela stvorenog u državnoj službi, u sadržaju i opsegu koji je potreban za ispunjavanje svrhe državne službe, bez prostornog i vremenskog ograničenja i neovisno o prestanku državne službe za vrijeme čijeg je trajanja djelo nastalo. Imovinska prava iskorištavanja za Republiku Hrvatsku izvršavaju nadležna tijela.

(3) Smatra se da je nadležno tijelo koje za Republiku Hrvatsku u skladu sa stavkom 2. ovoga članka izvršava imovinska prava na djelu stvorenom u državnoj službi dobilo autorovo odobrenje da djelo stvoreno u državnoj službi javno objavi, prerađuje i prevodi te takvo koristi, sastavi s drugim djelom radi zajedničkog korištenja te uključi u zbirku ili bazu podataka i tako koristi, kao i da djelo predstavlja javnosti pod nazivom Republike Hrvatske i/ili nadležnog tijela u kojem autor obavlja državnu službu, zajedno s autorovim imenom, ako je to moguće s obzirom na način korištenja i ako nije drukčije ugovoreno s autorom djela. Ove ovlasti nadležno tijelo može izvršavati u sadržaju i opsegu koji je potreban za ispunjavanje svrhe državne službe.

(4) Smatra se da je nadležno tijelo koje za Republiku Hrvatsku u skladu sa stavkom 2. ovoga članka izvršava imovinska prava na djelu stvorenom u državnoj službi dobilo autorovo odobrenje da dovrši njegovo nedovršeno djelo stvoreno u državnoj službi, za slučaj da mu državna služba prestane prije dovršetka djela, kao i u slučaju kad se opravdano može smatrati da autor neće moći sam dovršiti djelo uredno i pravodobno u skladu s potrebama nadležnog tijela, ako nije drukčije ugovoreno s autorom djela.

Plaća i posebna primjerena naknada

Članak 106.

(1) Pravo na naknadu za stvaranje djela u državnoj službi i njegovo iskorištavanje u skladu s člankom 105. stavcima od 2. do 4. ovoga Zakona ostvaruje se primanjem plaće.

(2) Ako je korištenje autorskog djela stvorenog u državnoj službi prikladno za tržišno iskorištavanje, autor ima pravo na posebnu primjerenu naknadu, razmjerno komercijalnom prihodu koji je njegovo autorsko djelo ostvarilo, ako je to određeno aktom kojim se uređuje državna služba ili aktom čelnika tijela u kojem autor obavlja državnu službu, kolektivnim ugovorom ili ugovorom sklopljenim između nadležnog tijela i autora.

(3) Pravo na posebnu primjerenu naknadu iz stavka 2. ovoga članka pripada autoru neovisno o prestanku državne službe za vrijeme čijeg je trajanja autorsko djelo nastalo.

(4) Ako se prava za autorska djela stvorena u državnoj službi ostvaruju kolektivno, tako ostvarena naknada u cijelosti pripada autoru, ako nije drukčije ugovoreno između nadležnog tijela i autora ili ne proizlazi iz pravila odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili iz ovoga Zakona.

Autorska djela državnih dužnosnika

Članak 107.

Odredbe članaka 105. i 106. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na autorska djela koja u ispunjavanju i radi ispunjavanja dužnosničkih obveza stvore državni dužnosnici u tijelima državne vlasti i državne uprave Republike Hrvatske.

Autorsko djelo stvoreno u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave

Članak 108.

Odredbe članaka od 105. do 107. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na autorska djela koja stvore službenici i namještenici zaposleni u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, kao i članovi predstavničkih tijela i izvršna tijela u ispunjavanju i radi ispunjavanja njihovih obveza u jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Autorsko djelo stvoreno u javnoj službi

Članak 109.

Odredbe članaka od 100. do 103. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na autorska djela koja stvore javni službenici i namještenici u obavljanju javne službe.

Autorska djela stvorena u znanstvenom, umjetničkom, nastavnom i stručnom radu na visokim učilištima i u znanstvenim organizacijama

Članak 110.

(1) U pogledu autorskih djela koja stvore znanstvenici, suradnici i nastavnici izabrani u znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, znanstvena, nastavna, suradnička i stručna zvanja, u izvršavanju njihove nastavne, obrazovne ili slične djelatnosti, na visokim učilištima i u znanstvenim organizacijama, primjenjuju se članci od 100. do 103. te članak 109. ovoga Zakona.

(2) Autorska prava na autorskim djelima koja stvore znanstvenici, suradnici i nastavnici izabrani u znanstveno-nastavna, umjetničko-nastavna, znanstvena, nastavna, suradnička i stručna zvanja, sukladno zakonu kojim se uređuje znanstvena i umjetnička djelatnost i visoko obrazovanje, u izvršavanju njihove znanstvene, istraživačke, stručne, umjetničke ili slične djelatnosti, na visokim učilištima i u znanstvenim organizacijama, pripadaju njihovim autorima, bez ograničenja, ako ugovorom o radu, drugim aktom kojim se uređuje radni odnos, kolektivnim ugovorom ili drugim ugovorom s autorom nije drukčije određeno.

(3) Visoka učilišta i znanstvene organizacije mogu donositi pravila o upravljanju autorskim djelima i pripadajućim autorskim pravima na visokim učilištima i u znanstvenim organizacijama, u skladu s ovim Zakonom.

4.3.9. Autorska djela studenata

Autorska prava studenata

Članak 111.

(1) Autorska prava na autorskim djelima koja stvore studenti na bilo kojem studiju na visokim učilištima pripadaju njihovim autorima bez ograničenja, ako ovim Zakonom, pravilima iz stavka 3. ovoga članka, ugovorom o studiranju ili drugim ugovorom sa studentom nije drukčije određeno.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka odnosi se na autorska djela koja stvore studenti u izvršavanju svojih studentskih obveza na preddiplomskim, diplomskim i poslijediplomskim studijima, kao što su završni i seminarski radovi, radovi nastali kao rezultat znanstvenih istraživanja, umjetnički radovi i slično.

(3) Visoka učilišta, u skladu s pravilima o osiguranju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju, donose pravila o postupanju s autorskim djelima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka i njihovom iskorištavanju te ih javno objavljuju na vidljivom mjestu na svojim mrežnim stranicama. Pravila donosi najviše tijelo takve pravne osobe, kao što su senat ili vijeće, sukladno propisima i aktu kojim se uređuju ustrojstvo i nadležnosti tijela te pravne osobe.

(4) Student prije početka studiranja odnosno prije sklapanja ugovora o studiranju mora biti na primjeren način upoznat s pravilima iz stavka 3. ovoga članka i mora na njih u pisanom obliku pristati da bi se na njega odnosila.

(5) Student se ne može protiviti da se njegov završni rad stvoren na bilo kojem studiju na visokom učilištu učini dostupnim javnosti na odgovarajućoj javnoj mrežnoj bazi sveučilišne knjižnice, knjižnice sastavnice sveučilišta, knjižnice veleučilišta ili visoke škole i/ili na javnoj mrežnoj bazi završnih radova Nacionalne i sveučilišne knjižnice, sukladno zakonu kojim se uređuje znanstvena i umjetnička djelatnost i visoko obrazovanje.

(6) Ako je zbog postizanja zaštite patentom, industrijskim dizajnom ili nekim drugim pravom industrijskog vlasništva, u skladu s posebnim propisima kojima se uređuju prava industrijskog vlasništva, nužno da se privremeno zadrži tajnost sadržaja ili dijela sadržaja završnog rada, student može zahtijevati odgodu objave iz stavka 5. ovoga članka do ostvarenja uvjeta za postizanje odgovarajuće zaštite pravom industrijskog vlasništva ili do prestanka potrebe za čuvanjem tajnosti.

Poglavlje 5.
ODNOS AUTORSKOG PRAVA I PRAVA VLASNIŠTVA

Općenito o odnosu autorskog prava i prava vlasništva

Članak 112.

(1) Autorsko pravo je samostalno i neovisno o pravu vlasništva i drugih stvarnih prava na stvari na kojoj je autorsko djelo fiksirano.

(2) Pravo vlasništva i druga stvarna prava na stvari na kojoj je fiksirano autorsko djelo ne smiju bez odobrenja nositelja autorskog prava biti izvršavana protivno autorskom pravu, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Neovisnost pravnog prometa

Članak 113.

(1) Raspolaganje autorskim pravom ne utječe na pravo vlasništva na stvari na kojoj je to autorsko djelo fiksirano, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Raspolaganje vlasništvom na stvari na kojoj je fiksirano autorsko djelo ne utječe na autorsko pravo na tom djelu, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

Uništenje autorskog djela

Članak 114.

(1) Vlasnik izvornika autorskog djela koji zna ili mora znati da autor ili neki od koautora ima poseban interes za očuvanje tog izvornika dužan je prije uništenja obavijestiti ih o namjeri uništenja i ponuditi otkup po cijeni stvarne vrijednosti. Ako nije moguća predaja izvornika u posjed autora, vlasnik je dužan omogućiti autoru izradu primjerka autorskog djela na odgovarajući način. Ako autor ne želi otkupiti izvornik, vlasnik ga može slobodno uništiti, ali je na zahtjev autora dužan dopustiti mu njegovo fotografiranje ili snimanje prije nego što ga uništi.

(2) Vlasnik stvari koje sadrže umnožene primjerke autorskog djela nema obveze iz stavka 1. ovoga članka, osim ako zna ili mora znati da ne postoji ni izvornik niti drugi primjerci tog djela.

(3) Vlasnik stvari na kojoj je autorsko djelo fiksirano bez njegova odobrenja tu stvar može uništiti bez obveza iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se na arhitektonska djela. Vlasnik arhitektonskog djela jedino je dužan obavijestiti autora o uništenju i dopustiti autoru, na njegov zahtjev, fotografiranje ili snimanje toga djela i predati mu primjerak nacrta toga djela, ako ga ima.

Izmjene i obnova arhitektonskog djela

Članak 115.

(1) Kod nužnih izmjena arhitektonskog djela moraju se uzeti u obzir interesi njegova vlasnika. Autor arhitektonskog djela ne može se protiviti nužnim izmjenama njegova arhitektonskog djela proizišlim iz razloga narušavanja temeljnih zahtjeva za građevinu iz zakona kojim se uređuje gradnja.

(2) Ako je arhitektonsko djelo potrebno obnoviti iz razloga narušavanja temeljnih zahtjeva za građevinu iz zakona kojim se uređuje gradnja, njegov autor ne može se protiviti uporabi drugih materijala ako su oni od kojih je to djelo napravljeno pokazali nedostatke za korištenje ili ako te materijale nije moguće nabaviti ili ih je moguće nabaviti samo uz nerazmjerne poteškoće ili nerazmjerni trošak.

(3) U slučajevima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, ako je na arhitektonskom djelu označeno njegovo ime, autor ima pravo zahtijevati da vlasnik zgrade uz njegovo ime stavi napomenu o nužnim izmjenama arhitektonskog djela i vremenu kad je to učinjeno ili da izbriše njegovo ime.

(4) U slučaju potrebe za izmjenom ili obnovom arhitektonskog djela nastalog na temelju javnog natječaja ili financiranog javnim sredstvima ili u slučaju kad je arhitektonsko djelo nagrađeno strukovnom nagradom, za svaku izmjenu potrebno je ishoditi suglasnost autora arhitektonskog djela. Autor ne smije uskratiti suglasnost bez opravdanog razloga te je dužan dati suglasnost na način da ne uzrokuje nerazmjerni trošak za vlasnika arhitektonskog djela ili značajno produženje vremena potrebnog za izmjenu ili obnovu arhitektonskog djela.

(5) Ako je arhitektonsko djelo zaštićeno kulturno dobro, prilikom izmjene, uključujući obnove takvog djela, iz bilo kojeg razloga, autor takvog djela nije ovlašten protiviti se izmjenama njegova arhitektonskog djela koje se prema odluci nadležnog tijela zahtijevaju sukladno zakonu kojim se uređuje očuvanje i zaštita kulturnih dobara.

(6) Autor arhitektonskog djela kojim se mijenja, uključujući obnavlja kulturno dobro nije ovlašten protiviti se izmjenama svojeg arhitektonskog djela izmjene, uključujući obnovu kulturnog dobra, koje se prema odluci nadležnog tijela zahtijevaju sukladno zakonu kojim se uređuje očuvanje i zaštita kulturnih dobara.

Pravo pristupa autorskom djelu

Članak 116.

(1) Bez obzira na imovinska autorska prava koja po ovome Zakonu ima ili kojima je prethodno ili naknadno raspolagao, autor može zahtijevati od vlasnika ili neposrednog posjednika izvornika ili primjerka autorskog djela da mu omogući pristup njegovu djelu, ako je to prijeko potrebno radi izrade primjeraka autorskog djela ili prerade autorskog djela, i ne protivi se bilo kojem zakonitom interesu vlasnika odnosno posjednika.

(2) Odredbe ovoga članka ne obvezuju vlasnika i neposrednog posjednika da autoru preda izvornik odnosno primjerak autorskog djela.

Pravo zabrane javnog izlaganja autorskog djela

Članak 117.

(1) Autor neobjavljenog djela vizualnih umjetnosti, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna te neobjavljenog fotografskog djela ima pravo, prilikom otuđenja izvornika ili primjeraka toga djela, zabraniti vlasniku njegovo izlaganje javnosti. Zabrana se daje u pisanom obliku.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka autor nema ako djelo pripada muzeju, galeriji ili sličnoj ustanovi.

Obveze autora i nasljednika djela vizualnih umjetnosti prema vlasniku

Članak 118.

(1) Ako je autor pod svojim imenom otuđio svoje djelo vizualnih umjetnosti, on ili njegov nasljednik dužni su na zahtjev vlasniku toga djela izdati potvrdu o autorstvu.

(2) Stavak 1. ovoga članka primjenjuje se i u slučaju kad je nasljednik otuđio djelo vizualnih umjetnosti nakon autorove smrti, a autor za života nije u pisanom obliku izjavio da ne želi biti naveden kao autor toga djela.

Poglavlje 6.
VREMENSKA OGRANIČENJA AUTORSKOG PRAVA

Opća odredba o trajanju autorskog prava

Članak 119.

Autorsko pravo traje za života autora i 70 godina nakon njegove smrti, bez obzira na to kada je autorsko djelo zakonito objavljeno, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Trajanje autorskog prava za koautorsko djelo

Članak 120.

(1) Ako su koautori nositelji zajedničkoga autorskog prava na stvorenom autorskom djelu, rok iz članka 119. ovoga Zakona računa se od smrti koautora koji je posljednji umro.

(2) U pogledu audiovizualnih djela, rok iz članka 119. ovoga Zakona računa se od smrti posljednje preživjele od sljedećih osoba: glavni redatelj, autor scenarija, autor dijaloga i skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom audiovizualnom djelu.

Trajanje autorskog prava za glazbeno djelo s riječima

Članak 121.

(1) U pogledu glazbenog djela s riječima, rok iz članka 119. ovoga Zakona računa se od smrti posljednjeg preživjelog među autorima glazbe i autorima teksta koji su glazbu odnosno tekst stvorili posebno za korištenje u tom glazbenom djelu s riječima.

(2) Ako glazba odnosno tekst nisu stvoreni posebno za korištenje u glazbenom djelu s riječima, već neovisno jedno o drugome, u odnosu na svako od njih zasebno se primjenjuje rok iz članka 119. ovoga Zakona.

Trajanje autorskog prava za djelo nepoznatog autora

Članak 122.

Autorsko pravo na djelu nepoznatog autora traje 70 godina od zakonite objave tog djela. Ako autor tijekom tog razdoblja otkrije svoj identitet, primjenjuje se rok iz članka 119. ovoga Zakona.

Trajanje autorskog prava za autorsko djelo objavljeno pod pseudonimom

Članak 123.

(1) Autorsko pravo na autorskom djelu objavljenom pod pseudonimom traje 70 godina od zakonite objave tog djela. Ako autor tijekom tog razdoblja otkrije svoj identitet, primjenjuje se rok iz članka 119. ovoga Zakona.

(2) Ako pseudonim ne ostavlja nikakvu sumnju u pogledu identiteta autora, primjenjuje se rok iz članka 119. ovoga Zakona.

Trajanje autorskog prava za autorsko djelo objavljeno u dijelovima

Članak 124.

Ako se trajanje autorskog prava prema ovome Zakonu računa od zakonite objave autorskog djela, a to se djelo objavljuje u svescima, dijelovima, nastavcima, izdanjima ili epizodama, taj se rok za svaki takav dio računa zasebno.

Trajanje autorskog prava za neobjavljeno autorsko djelo

Članak 125.

Ako se trajanje autorskog prava prema ovome Zakonu ne računa od smrti autora, a autorsko djelo nije bilo zakonito objavljeno, autorsko pravo prestaje protekom 70 godina od kada je autorsko djelo nastalo.

Računanje rokova

Članak 126.

Rokovi trajanja autorskog prava određeni ovim Zakonom računaju se od 1. siječnja godine koja neposredno slijedi godinu u kojoj je nastala činjenica od koje se računa početak roka.

Učinci isteka roka

Članak 127.

(1) Prestankom autorskog prava autorsko djelo postaje javno dobro te se može slobodno koristiti uz obvezu priznanja autorstva, poštovanja autorskog djela te časti i ugleda autora.

(2) Protiv onih koji ne poštuju obveze iz stavka 1. ovoga članka nasljednici autora, udruge autora kojima je autor pripadao, druge osobe koje za to imaju pravni interes te Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti ovlašteni su zahtijevati prestanak povrede te obveze.

DIO TREĆI
SRODNA PRAVA

Poglavlje 1.
PRAVO UMJETNIKA IZVOĐAČA

Umjetnici izvođači

Članak 128.

Umjetnici izvođači su glumci, pjevači, glazbenici, plesači i druge osobe koje glumom, pjevanjem, recitiranjem, interpretiranjem, pokretima ili na drugi način izvode autorska djela iz književnog i umjetničkog područja ili izražaje folklora. Umjetnikom izvođačem smatra se i redatelj kazališne predstave i dirigent umjetničkog ansambla.

Predmnijeva umjetnika izvođača

Članak 129.

Umjetnikom izvođačem smatra se fizička osoba čije je ime, pseudonim, umjetnički znak ili kod na uobičajen način označen na primjercima izvedbe ili pri objavi izvedbe, dok se ne dokaže suprotno.

Zastupnik umjetničkog ansambla

Članak 130.

(1) Umjetnici izvođači koji su članovi umjetničkog ansambla mogu ovlastiti u pisanom obliku jednog od svojih članova ili treću osobu za zastupanje u ostvarivanju njihovih izvođačkih prava, u pogledu izvedaba koje ostvare u okviru tog umjetničkog ansambla.

(2) Za davanje ovlasti iz stavka 1. ovoga članka potrebna je suglasnost većine članova umjetničkog ansambla, osim ako je drukčije određeno pravilima pojedinog umjetničkog ansambla. Smatra se da su tu ovlast dali i umjetnici izvođači koji nisu članovi ansambla, a sudjeluju u pojedinoj izvedbi tog ansambla.

(3) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na dirigente, soliste, redatelje kazališnih predstava i nositelje glavnih uloga, koji nisu članovi ansambla, osim ako je između njih i umjetničkog ansambla drukčije ugovoreno.

1.1. Moralna prava umjetnika izvođača

Pravo na priznanje umjetnika izvođača

Članak 131.

(1) Umjetnik izvođač ima pravo biti priznat i označen kao umjetnik izvođač.

(2) Osoba koja javno koristi umjetničku izvedbu dužna je pri svakom korištenju naznačiti umjetnika izvođača, osim ako umjetnik izvođač u pisanom obliku izjavi da ne želi biti naveden ili ako način pojedinog javnog korištenja umjetničke izvedbe onemogućava navođenje umjetnika izvođača.

Pravo na poštovanje umjetničke izvedbe

Članak 132.

(1) Umjetnik izvođač ima pravo usprotiviti se deformiranju, sakaćenju i sličnom naruženju svoje umjetničke izvedbe te se ima pravo usprotiviti uništenju izvornika ili posljednjeg primjerka svoje fiksirane umjetničke izvedbe, uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 114. stavaka od 1. do 3. ovoga Zakona.

(2) Neznatne izmjene, prerade, prilagodbe ili obrade, kojima se ne dira u osnovni karakter umjetničke izvedbe ne smatraju se deformiranjem, sakaćenjem ili naruženjem u smislu stavka 1. ovoga članka.

Pravo na poštovanje časti i ugleda umjetnika izvođača

Članak 133.

Umjetnik izvođač ima pravo usprotiviti se korištenju umjetničke izvedbe na način kojim se povrjeđuju njegova čast ili ugled.

1.2. Imovinska prava umjetnika izvođača

Umnožavanje

Članak 134.

Umjetnik izvođač ima isključivo pravo fiksiranja svoje nefiksirane izvedbe te daljnjeg umnožavanja svoje fiksirane izvedbe.

Distribuiranje, iznajmljivanje i javna posudba

Članak 135.

(1) Umjetnik izvođač ima isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja, svoje fiksirane izvedbe te pravo na primjerenu naknadu ako se primjerci njegove fiksirane izvedbe u pogledu kojih je dopušteno daljnje distribuiranje posuđuju posredovanjem javnih knjižnica.

(2) Umjetnik izvođač koji svoje pravo iznajmljivanja prepusti proizvođaču fonograma ili audiovizualnom producentu zadržava pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje svoje fiksirane izvedbe. Naknadu za iznajmljivanje dužna je plaćati osoba koja iznajmljuje umjetničku izvedbu.

(3) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na primjerenu naknadu za javnu posudbu iz stavka 1. ovoga članka, kao ni prava na primjerenu naknadu za iznajmljivanje iz stavka 2. ovoga članka. Pravo na primjerenu naknadu za javnu posudbu i pravo na primjerenu naknadu za iznajmljivanje ostvaruju se obavezno kolektivno.

Priopćavanje umjetničke izvedbe javnosti

Članak 136.

(1) Umjetnik izvođač ima isključivo pravo priopćavanja javnosti svoje nefiksirane i fiksirane umjetničke izvedbe, koje obuhvaća:

– pravo javnog izvođenja

– pravo javnog prenošenja

– pravo javnog priopćavanja fiksirane izvedbe

– pravo javnog prikazivanja audiovizualne izvedbe

– pravo emitiranja

– pravo reemitiranja

– pravo prijenosa izravnim protokom

– pravo činjenja dostupnim javnosti

– pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti

– pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge

– pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti izvedbama koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta te

– druge načine priopćavanja javnosti.

(2) Umjetnik izvođač ima pravo na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za emitiranje i svako drugo priopćavanje javnosti svoje fiksirane izvedbe. Jedinstvena primjerena naknada sastoji se od pojedinačnih naknada koje pripadaju umjetnicima izvođačima i proizvođačima fonograma.

(3) Ako je nefiksirana glazbena izvedba ili glazbena izvedba fiksirana na fonogramu ugrađena u audiovizualno djelo, umjetnik izvođač zadržava isključivo pravo priopćavanja javnosti odnosno udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi iz stavka 2. ovoga članka, kojih se ne može odreći.

Korištenje izvedbe za dovršenje audiovizualnog djela

Članak 137.

Ako umjetnik izvođač odbije završiti svoju izvedbu u audiovizualnom djelu ili ako zbog više sile nije u mogućnosti nastaviti izvedbu, ne može se protiviti da se ostvareni dio izvedbe koji je već dao koristi za dovršenje audiovizualnog djela. Takav izvođač ima odgovarajuća prava umjetnika izvođača na već dani doprinos audiovizualnom djelu.

Trajanje prava

Članak 138.

(1) Pravo umjetnika izvođača traje 50 godina od izvedbe.

(2) Ako u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka izvedba fiksirana na fonogram bude zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti, pravo traje 70 godina od prvog takvog izdanja ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome koje je bilo ranije.

(3) Ako u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka fiksacija izvedbe koja nije fonogram bude zakonito izdana ili zakonito priopćena javnosti, pravo traje 50 godina od prvog takvog izdanja ili prvog takvog priopćavanja javnosti, ovisno o tome koje je bilo ranije.

1.3. Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

Članak 139.

Odredbe članaka 5., 17., 25., 26., 33., 34., članaka od 36. do 53., članaka od 55. do 71., članaka od 84. do 86., članaka od 96. do 114. te članaka 126. i 127. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovoga poglavlja i na pravo umjetnika izvođača, ako za njega nije nešto posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava umjetnika izvođača.

Poglavlje 2.
PRAVO PROIZVOĐAČA FONOGRAMA

Fonogram i proizvođač fonograma

Članak 140.

(1) Fonogram je fiksacija zvukova izvedbe ili drugih zvukova ili onoga što predstavlja zvukove, osim u obliku fiksiranja zvukova u audiovizualno djelo.

(2) Proizvođač fonograma je fizička ili pravna osoba koja poduzima inicijativu i koja je odgovorna za prvo fiksiranje fonograma.

Predmnijeva proizvođača fonograma

Članak 141.

Proizvođačem fonograma smatra se onaj čije je ime odnosno naziv redovito označen kao nositelj prava proizvođača fonograma na primjercima fonograma, dok se ne dokaže suprotno.

Prava proizvođača fonograma

Članak 142.

(1) Proizvođač fonograma ima sljedeća imovinska prava:

– isključivo pravo umnožavanja svojih fonograma

– isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja svojih fonograma te pravo na primjerenu naknadu ako se njegovi fonogrami, u pogledu kojih je dopušteno daljnje distribuiranje, posuđuju posredovanjem javnih knjižnica; pravo na naknadu za javnu posudbu ostvaruje se obavezno kolektivno

– isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti svojih fonograma

– isključivo pravo priopćavanja javnosti svojih fonograma, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge

– isključivo pravo priopćavanja javnosti svojih fonograma, uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti fonogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

– pravo, u skladu s člankom 136. stavkom 2. ovoga Zakona, na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za: javno priopćavanje, javno prikazivanje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom, javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti te svako drugo priopćavanje javnosti svojih fonograma izdanih u komercijalne svrhe; ovo pravo ostvaruje se obavezno kolektivno.

(2) Prava na fonogramu nisu ni na koji način ograničena njegovim ugrađivanjem u audiovizualno djelo.

(3) Ako je fonogram izdan u komercijalne svrhe ugrađen u audiovizualno djelo, proizvođač fonograma zadržava pravo na udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi iz stavka 1. podstavka 6. ovoga članka, koje se ne može odreći. Pravo na takvu naknadu ostvaruje se obavezno kolektivno.

Prava proizvođača fonograma u pravnom prometu

Članak 143.

Pravom proizvođača fonograma može se slobodno raspolagati.

Trajanje prava

Članak 144.

Pravo proizvođača fonograma traje 50 godina od prvog fiksiranja fonograma. Ako je u tom razdoblju fonogram zakonito izdan, pravo traje 70 godina od takva prvog izdanja. Ako fonogram u tom razdoblju nije zakonito izdan, ali je zakonito priopćen javnosti, pravo traje 70 godina od takvog prvog priopćavanja javnosti.

Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

Članak 145.

Odredbe članaka 5., 17. i 25., članka 26. stavka 3., članaka 33. i 34., članaka od 36. do 53., članka 55., članaka od 58. do 63., članaka od 65. do 71., članaka od 84. do 86., članaka od 96. do 114. te članaka 126. i 127. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovoga poglavlja i na pravo proizvođača fonograma, ako za njega nije nešto posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava proizvođača fonograma.

Poglavlje 3.

UGOVORI IZMEĐU UMJETNIKA IZVOĐAČA I PROIZVOĐAČA FONOGRAMA

Otkaz ugovora između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma

Članak 146.

(1) Ako 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma odnosno ako fonogram nije zakonito izdan, 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti, proizvođač fonograma ne ponudi primjerke fonograma na prodaju u količini koja zadovoljava razumne potrebe javnosti ili ga ne učini dostupnim javnosti, umjetnik izvođač može otkazati ugovor koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu.

(2) Prije otkaza ugovora iz stavka 1. ovoga članka umjetnik izvođač dužan je obavijestiti proizvođača fonograma da ima obvezu izdati fonogram u roku od godine dana, računajući od dana primitka pisane obavijesti umjetnika izvođača.

(3) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na otkaz ugovora iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako je u stvaranju umjetničke izvedbe sudjelovalo više umjetnika izvođača, oni mogu otkazati ugovor iz stavka 1. ovoga članka svi zajedno ili u skladu s odredbom članka 130. ovoga Zakona.

(5) Ako je umjetnik izvođač otkazao ugovor u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, pravo proizvođača fonograma na tom fonogramu prestaje istekom 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.

Dodatna godišnja naknada

Članak 147.

(1) Ako je prema ugovoru između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu umjetnik izvođač stekao pravo na jednokratnu naknadu, on prema ovome Zakonu stječe pravo na dodatnu godišnju naknadu.

(2) Proizvođač fonograma dužan je umjetniku izvođaču plaćati dodatnu godišnju naknadu za svaku punu godinu koja slijedi pedesetu godinu od zakonitog izdavanja javnosti fonograma odnosno pedesetu godinu od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.

(3) Umjetnik izvođač ne može se odreći prava na dodatnu godišnju naknadu. Ta naknada ostvaruje se obavezno kolektivno.

(4) Dodatna godišnja naknada iznosi 20% od prihoda koji proizvođač fonograma ostvari od umnožavanja, distribuiranja i činjenja dostupnim javnosti fonograma na kojem je fiksirana izvedba umjetnika izvođača, a obračunava se prema prihodu koji proizvođač fonograma ostvari u godini koja prethodi godini njezina dospijeća.

(5) Proizvođač fonograma dužan je umjetniku izvođaču, osobi koju on ovlasti, kao i odgovarajućoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dati sve podatke koji su potrebni za isplatu dodatne godišnje naknade.

Promjena sadržaja ugovora u korist umjetnika izvođača

Članak 148.

(1) Ako je prema ugovoru između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma koji je sklopljen za cijelo vrijeme trajanja zaštite prava umjetnika izvođača i kojim je za proizvođača fonograma osnovano pravo iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogramu umjetnik izvođač stekao pravo na naknadu koja dospijeva u obrocima, pri obračunu iznosa takve naknade ne oduzimaju se eventualno prije plaćeni predujmovi, kao ni eventualni drugi odbici koji su određeni u takvom ugovoru.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se nakon što istekne 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije zakonito izdan.

(3) Umjetnik izvođač ima pravo zahtijevati izmjenu ugovora koji je prije 1. studenoga 2013. sklopio s proizvođačem fonograma nakon što istekne 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije izdan.

(4) Ako umjetnik izvođač i proizvođač fonograma ne postignu sporazum u vezi s pravičnom izmjenom ugovora sukladno stavku 3. ovoga članka, prava proizvođača fonograma na tom fonogramu prestaju istekom 50 godina od zakonitog izdavanja javnosti fonograma odnosno 50 godina od njegova zakonitog priopćavanja javnosti ako fonogram nije zakonito izdan.

Ugovor o iskorištavanju glazbene umjetničke izvedbe na internetu

Članak 149.

(1) Ugovorom o iskorištavanju glazbene umjetničke izvedbe na internetu umjetnik izvođač obvezuje se za proizvođača fonograma osnovati pravo činjenja dostupnim javnosti te odgovarajuće pravo umnožavanja (u daljnjem tekstu: pravo iskorištavanja glazbene umjetničke izvedbe na internetu), a proizvođač fonograma obvezuje se umjetničku izvedbu na

ugovoreni način iskorištavati i umjetniku izvođaču za stečena prava platiti ugovorenu naknadu, ako ugovorom nije drukčije određeno, te se brinuti o uspješnom iskorištavanju umjetničke izvedbe na internetu i davati umjetniku izvođaču podatke o iskorištavanju u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka sklapa se u pisanom obliku.

(3) Proizvođač fonograma dužan je sklopiti ugovor iz stavka 1. ovoga članka u odnosu na umjetničku izvedbu koju iskorištava na internetu sa svim izvođačima koji sudjeluju u umjetničkoj izvedbi.

(4) Ako proizvođač fonograma ne sklopi ugovor iz stavka 1. ovoga članka s nekim od umjetnika izvođača koji sudjeluju u umjetničkoj izvedbi ili ugovor iz stavka 1. ovoga članka ne sadrži sve odredbe iz stavka 1. ovoga članka, smatra se da se za te umjetnike izvođače prava iskorištavanja njihove glazbene umjetničke izvedbe na internetu ostvaruju kolektivno, prema proizvođaču fonograma.

(5) Ako je umjetnik izvođač u pogledu svoje umjetničke izvedbe ujedno i proizvođač fonograma u smislu ovoga Zakona, na njega se ne primjenjuju odredbe iz ovoga članka te on može slobodno raspolagati svojim pravima umjetnika izvođača i pravima proizvođača fonograma.

Poglavlje 4.
PRAVO AUDIOVIZUALNIH PRODUCENATA

Videogram i audiovizualni producent

Članak 150.

(1) Videogram je, u smislu članka 33. stavka 1. ovoga Zakona, fiksacija audiovizualnog djela, kao i slijeda pomičnih slika popraćenih zvukom ili bez zvuka.

(2) Audiovizualni producent je fizička ili pravna osoba, uključujući nakladnike televizije, proizvođače videospotova i druge proizvođače videograma, koja u svoje ime daje inicijativu, prikuplja financijska sredstva, organizira i preuzima odgovornost za stvaranje prve fiksacije videograma.

Predmnijeva audiovizualnog producenta

Članak 151.

Audiovizualnim producentom smatra se onaj čije je ime odnosno naziv redovito označen kao nositelj prava audiovizualnog producenta na primjercima videograma, dok se ne dokaže suprotno.

Prava audiovizualnog producenta

Članak 152.

Audiovizualni producent ima sljedeća imovinska prava:

– isključivo pravo umnožavanja svojih videograma

– isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja svojih videograma te pravo na primjerenu naknadu ako se njegovi videogrami, u pogledu kojih je dopušteno daljnje distribuiranje, posuđuju posredovanjem javnih knjižnica; pravo na naknadu za javnu posudbu ostvaruje se obavezno kolektivno

– isključivo pravo javnog prikazivanja svojih videograma

– isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti svojih videograma

– isključivo pravo priopćavanja javnosti svojih videograma, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge

– isključivo pravo priopćavanja javnosti svojih videograma, uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti videogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.

Prava audiovizualnog producenta u pravnom prometu

Članak 153.

Pravom audiovizualnog producenta može se slobodno raspolagati.

Trajanje prava

Članak 154.

Pravo audiovizualnog producenta traje 50 godina od stvaranja prve fiksacije videograma. Ako je u tom razdoblju videogram bio zakonito izdan ili zakonito priopćen javnosti, pravo audiovizualnog producenta traje 50 godina od takva prvog izdanja ili takva prvog priopćavanja, ovisno o tome koje je bilo prije.

Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

Članak 155.

Odredbe članaka 5., 17. i 25., članka 26. stavka 3., članaka 33., 34., 36., 41. i 46., članaka od 50. do 53., članka 55., članka 56., članaka 58. do 63., članaka od 65. do 71., članaka od 84. do 86., članaka od 96. do 114. te članaka 126. i 127. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovoga poglavlja i na pravo audiovizualnog producenta, ako za njega nije nešto posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava audiovizualnog producenta.

Poglavlje 5.
PRAVO ORGANIZACIJA ZA EMITIRANJE

Programski signal, organizacija za emitiranje

Članak 156.

(1) Programski signal je televizijski ili radijski signal koji prenosi neki sadržaj i koji je namijenjen prijamu za javnost, bežično (uključujući satelit) ili putem žica.

(2) Organizacija za emitiranje je pravna osoba koja poduzima inicijativu te ima uredničku odgovornost za sastavljanje, raspoređivanje i emitiranje, uključujući prijenos izravnim protokom, programa kojeg prenosi programski signal.

(3) Predmet prava organizacije za emitiranje je programski signal.

Predmnijeva organizacije za emitiranje

Članak 157.

Organizacijom za emitiranje smatra se ona organizacija čiji je naziv istaknut prilikom emitiranja, isticanjem vizualne oznake na ekranu ili na drugi način, kao naziv nositelja prava na programskom signalu, dok se ne dokaže suprotno.

Prava organizacije za emitiranje

Članak 158.

(1) Organizacija za emitiranje ima sljedeća imovinska prava:

– isključivo pravo fiksiranja svojih nefiksiranih programskih signala

– isključivo pravo umnožavanja svojih fiksiranih programskih signala

– isključivo pravo distribuiranja svojih fiksiranih programskih signala, osim iznajmljivanja i prava na naknadu za javnu posudbu

– isključivo pravo emitiranja svojih programskih signala

– isključivo pravo reemitiranja svojih programskih signala

– isključivo pravo prijenosa svojih programskih signala izravnim protokom

– isključivo pravo javnog priopćavanja svojih programskih signala emitiranih, reemitiranih, prenesenih izravnim protokom ili učinjenih dostupnim javnosti, ako je takvo priopćavanje pristupačno javnosti uz plaćanje ulaznice

– isključivo pravo činjenja dostupnim javnosti svojih programskih signala

– isključivo pravo priopćavanja javnosti svojih programskih signala, uključujući činjenje dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge te

– isključivo pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti programskim signalima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta.

(2) Programski signal ne može biti predmetom javne posudbe.

(3) Organizacija za emitiranje ima isključiva prava i na svojim pratećim internetskim uslugama.

(4) Kabelski ili drugi operator koji samo reemitira programske signale ili ih samo priopćava javnosti izravnim protokom nije organizacija za emitiranje.

(5) Ne smatra se organizacijom za emitiranje subjekt koji prenosi program isključivo putem računalnih mreža i nema uredničku odgovornost za sastavljanje, raspoređivanje i emitiranje programa.

Prava organizacija za emitiranje u posebnim slučajevima

Članak 159.

(1) Kad neka fizička ili pravna osoba koja nije profesionalni novinar ni fotoreporter, s kojom organizacija za emitiranje nije sklopila ugovor o narudžbi niti je kod nje u radnom odnosu, po vlastitoj inicijativi ili po neobvezujućem općem ili individualnom pozivu organizacije za emitiranje dostavi na bilo koji način organizaciji za emitiranje autorsko djelo ili

predmet srodnog prava novinarske prirode kojemu je svrha informiranje javnosti o aktualnim vijestima ili drugim aktualnim temama, s ciljem da ga objavi u okviru svojeg programskog signala, a takav se cilj podrazumijeva uvijek kad osoba izričito u pisanom obliku ne izjavi suprotno prilikom dostave, smatra se, po ovom Zakonu, da je organizacija za emitiranje ovlaštena takvo djelo ili predmet srodnog prava koristiti na isti način kao da je naručitelj takvog autorskog djela ili predmeta srodnog prava te da je stekla neisključiva imovinska prava iskorištavanja dostavljenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava u sadržaju i opsegu koji je potreban za ostvarenje djelatnosti koju obavlja, bez prostornog i vremenskog ograničenja.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka organizacija za emitiranje nema obvezu korištenja dostavljenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava ni obvezu vraćanja dostavljenog primjerka iskorištenog ili neiskorištenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava.

(3) Za slučajeve iz stavka 1. ovoga članka organizacija za emitiranje dužna je na svojim mrežnim stranicama javno objaviti opće uvjete korištenja dostavljenih autorskih djela i predmeta srodnih prava u kojima će, među ostalim, odrediti imaju li, te u kojim slučajevima i u kojem iznosu, osobe koje dostave organizaciji za emitiranje autorska djela ili predmete srodnih prava pravo na naknadu za korištenje.

Prava organizacije za emitiranje u pravnom prometu

Članak 160.

Pravom organizacije za emitiranje može se slobodno raspolagati.

Trajanje prava

Članak 161.

Pravo organizacije za emitiranje traje 50 godina računajući od prvog emitiranja programskog signala ili od prvog prenošenja izravnim protokom programskog signala, bez obzira na to je li ono bilo bežično ili putem žica.

Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

Članak 162.

Odredbe članaka 5., 17. i 25., članka 26. stavka 3., članaka 33., 34. i 36., članaka od 40. do 53., članaka od 58. do 63., članaka od 65. do 71., članaka od 84. do 86., članaka od 96. do 114. te članaka 126. i 127. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovoga poglavlja i na pravo organizacije za emitiranje, ako za njega nije nešto posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava organizacije za emitiranje.

Poglavlje 6.
PRAVA NAKLADNIKA INFORMATIVNIH PUBLIKACIJA

Informativna publikacija, usluga informacijskog društva, nakladnik informativnih publikacija

Članak 163.

(1) Informativna publikacija je zbirka koja se uglavnom sastoji od pisanih autorskih djela novinarske prirode koja može sadržavati i ostale vrste djela ili predmete srodnih prava, uključujući fotografije i videosadržaje i koja predstavlja pojedinačni element unutar periodične ili redovito ažurirane publikacije, koja se objavljuje pod jednim naslovom, s ciljem informiranja javnosti o aktualnim vijestima ili drugim temama, kao što su novine ili časopis opće ili posebne tematike, i koja je objavljena na bilo kojem mediju pod inicijativom, uredničkom odgovornosti i kontrolom urednika novina ili publikacije ili novinskog nakladnika ili nakladnika medija ili pružatelja medijske usluge.

(2) Periodične publikacije koje se objavljuju u znanstvene ili akademske svrhe, kao što su znanstveni časopisi, ne smatraju se publikacijama iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Usluga informacijskog društva je svaka usluga koja se obično pruža uz naknadu, na daljinu, elektroničkim sredstvima te na osobni zahtjev primatelja usluga. Pružanje usluga na daljinu znači da se usluga pruža, a da strane nisu istodobno prisutne. Elektroničkim sredstvima znači da se usluga na početku šalje i prima na odredištu pomoću elektroničke opreme za obradu, uključujući digitalnu kompresiju i pohranu podataka te u potpunosti šalje, prenosi i prima telegrafski, radiovezom, optičkim sredstvima ili ostalim elektromagnetskim sredstvima. Na osobni zahtjev primatelja usluga znači da se usluga pruža prijenosom podataka na osobni zahtjev.

(4) Nakladnik informativnih publikacija je novinski nakladnik, nakladnik medija ili pružatelj medijske usluge, kako su te osobe određene zakonom kojim se uređuju mediji i zakonom kojim se uređuju elektronički mediji (na primjer, nakladnik vijesti ili novinska agencija), kad objavljuju informativne publikacije iz stavka 1. ovoga članka.

Predmnijeva nakladnika informativnih publikacija

Članak 164.

Nakladnikom informativnih publikacija smatra se onaj nakladnik čije je ime ili naziv redovito na uobičajen način označen u informativnoj publikaciji ili uz informativnu publikaciju isticanjem vizualne oznake ili na drugi način, kao naziv nositelja prava na informativnoj publikaciji, dok se ne dokaže suprotno.

Prava nakladnika informativnih publikacija, osim u odnosu na korištenja od strane pružatelja usluga informacijskog društva

Članak 165.

(1) Nakladnik informativnih publikacija u pogledu svojih informativnih publikacija ili dijelova informativnih publikacija ima sljedeća imovinska prava:

– isključivo pravo umnožavanja

– isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja te pravo na primjerenu naknadu ako se njegove informativne publikacije, u pogledu kojih je dopušteno daljnje distribuiranje, posuđuju posredovanjem javnih knjižnica; pravo iznajmljivanja i pravo na naknadu za javnu posudbu ostvaruje se obavezno kolektivno

– isključivo pravo priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti te

– isključivo pravo prerade.

(2) Prava iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na nakladnike informativnih publikacija koji imaju poslovni nastan u nekoj od država članica Europske unije.

(3) Prava iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na pružatelje usluga informacijskog društva.

Prava nakladnika informativnih publikacija u odnosu na korištenja od strane pružatelja usluga informacijskog društva

Članak 166.

(1) Kad informativne publikacije ili bilo koji njihov dio na internetu koristi pružatelj usluga informacijskog društva, nakladnik informativnih publikacija u pogledu svojih informativnih publikacija ima isključivo pravo:

– umnožavanja

– priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti.

(2) Prava iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na nakladnike informativnih publikacija koji imaju poslovni nastan u nekoj od država članica Europske unije.

(3) Prava iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u odnosu na:

1. pojedinačne korisnike koji informativne publikacije i njihove dijelove koriste za privatne i nekomercijalne svrhe

2. radnje stavljanja *hiperlinkova*

3. korištenje pojedinačnih riječi ili vrlo kratkih isječaka, koji nemaju više od nekoliko riječi i koji ne sadrže fotografije ili videosadržaje, iz informativnih publikacija, pod uvjetom da takvo korištenje ne utječe na djelotvornost isključivih prava iz stavka 1. ovoga članka. Na djelotvornost isključivih prava osobito utječe kad se korištenjem vrlo kratkih isječaka zamjenjuje sama informativna publikacija ili kad se čitatelja odvraća od upućivanja na nju.

Pravo novinskih autora na udio u naknadi nakladnika informativnih publikacija

Članak 167.

(1) Profesionalni novinari i fotoreporteri čija su autorska djela uvrštena u informativne publikacije imaju pravo na odgovarajući udio u primjerenoj naknadi koju ostvare nakladnici tih informativnih publikacija kad njihove informativne publikacije na internetu koriste pružatelji usluga informacijskog društva u smislu članka 166. ovoga Zakona. Ovo pravo ostvaruje se obavezno kolektivno.

(2) Udio u naknadi iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se plaćom.

Nakladnik informativnih publikacija kao naručitelj ili poslodavac

Članak 168.

(1) Iznimno od članka 96. stavka 3. i članka 100. stavaka od 2. do 4. ovoga Zakona, autor ili nositelj srodnog prava zadržava pravo koristiti autorsko djelo ili predmet srodnog prava stvorenog po narudžbi nakladnika informativnih publikacija ili u radnom odnosu kod nakladnika informativnih publikacija, na način koji nije u suprotnosti s interesima

nakladnika informativnih publikacija, ali mu nije dopušteno osnovati pravo iskorištavanja autorskog djela za drugog nakladnika informativnih publikacija ili za pružatelja usluga informacijskog društva.

(2) Iznimno od članka 97. stavka 4. i članka 101. stavka 4. ovoga Zakona, ako se prava za autorska djela stvorena po narudžbi nakladnika informativnih publikacija ili u radnom odnosu kod nakladnika informativnih publikacija ostvaruju kolektivno, tako ostvarena naknada dijeli se između autora, s jedne strane, te nakladnika informativnih publikacija, s druge strane.

Prava nakladnika informativnih publikacija u posebnim slučajevima

Članak 169.

(1) Kad neka fizička ili pravna osoba koja nije profesionalni novinar ni fotoreporter, s kojom nakladnik informativne publikacije nije sklopio ugovor o narudžbi ili drugi ugovor niti je kod njega u radnom odnosu, po vlastitoj inicijativi ili po neobvezujućem općem ili individualnom pozivu nakladnika informativnih publikacija dostavi na bilo koji način nakladniku informativnih publikacija autorsko djelo ili predmet srodnog prava novinarske prirode kojemu je svrha informiranje javnosti o aktualnim vijestima ili drugim aktualnim temama, s ciljem da ga objavi u okviru svoje informativne publikacije, a takav se cilj podrazumijeva uvijek kad osoba izričito u pisanom obliku ne izjavi suprotno prilikom dostave, smatra se, po ovom Zakonu, da je nakladnik informativne publikacije ovlašten takvo djelo ili predmet srodnog prava koristiti na isti način kao da je naručitelj takvog autorskog djela ili predmeta srodnog prava te da je stekao neisključiva imovinska prava iskorištavanja dostavljenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava u sadržaju i opsegu koji je potreban za ostvarenje djelatnosti koju obavlja, bez prostornog i vremenskog ograničenja.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka, nakladnik informativnih publikacija nema obvezu korištenja dostavljenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava ni obvezu vraćanja dostavljenog primjerka iskorištenog ili neiskorištenog autorskog djela ili predmeta srodnog prava.

(3) Za slučajeve iz stavka 1. ovoga članka nakladnik informativnih publikacija dužan je javno objaviti na svojim mrežnim stranicama opće uvjete korištenja dostavljenih autorskih djela i predmeta srodnih prava u kojima će, među ostalim, odrediti imaju li, te u kojim slučajevima i u kojem iznosu, osobe koje dostave nakladniku informativnih publikacija autorska djela ili predmete srodnih prava pravo na naknadu za korištenje.

(4) Svaka naknada za korištenje bilo kojeg predmeta zaštite iz ovoga članka koja se ostvaruje u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava pripada u cijelosti nakladniku informativnih publikacija u kojoj je objavljen.

Pravo nakladnika informativnih publikacija u pravnom prometu

Članak 170.

Pravom nakladnika informativnih publikacija može se slobodno raspolagati.

Trajanje prava

Članak 171.

(1) Pravo nakladnika informativnih publikacija iz članka 165. ovoga Zakona traje deset godina od prve zakonite objave informativne publikacije, u odnosu na tu informativnu publikaciju.

(2) Pravo nakladnika informativnih publikacija iz članka 166. ovoga Zakona traje dvije godine od prve zakonite objave informativne publikacije, u odnosu na tu informativnu publikaciju.

Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

Članak 172.

Odredbe članaka 5., 17. i 25., članka 26. stavka 3., članaka 33., 34., 36., 41. i 46., članaka od 48. do 54., članaka od 58. do 63., članaka od 65. do 71., članaka od 96. do 114. te članaka 126. i 127. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovoga poglavlja i na pravo nakladnika informativnih publikacija, ako za njega nije nešto posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava nakladnika informativnih publikacija.

Poglavlje 7.
PRAVO PROIZVOĐAČA NEORIGINALNIH BAZA PODATAKA

Neoriginalna baza podataka, proizvođač neoriginalne baze podataka

Članak 173.

(1) Neoriginalna baza podataka je zbirka samostalnih autorskih djela, podataka ili druge građe, uređena po određenom sustavu ili metodi, čiji su elementi pojedinačno pristupačni elektroničkim ili drugim sredstvima, pri čemu je postizanje, verifikacija ili predstavljanje sadržaja takve baze podataka zahtijevalo kvalitativno i/ili kvantitativno znatno ulaganje koje se može sastojati od sredstava, utrošenog vremena i uloženog truda te drugih ulaganja.

(2) Zaštita koju uživa neoriginalna baza podataka ne proteže se na njezin sadržaj i ni na koji način ne utječe na prava koja postoje na autorskim djelima i predmetima srodnih prava uvrštenim u tu bazu podataka, niti se odnosi na ikakva druga prava ili obveze koje postoje na podacima ili na drugoj građi sadržanoj u toj bazi podataka.

(3) Zaštita neoriginalne baze podataka nezavisna je od njezine zaštite autorskim pravom ili bilo kojim drugim pravom i primjenjuje se bez obzira na to je li baza podataka ujedno prikladna za zaštitu autorskim ili bilo kojim drugim pravom.

(4) Zaštita neoriginalne baze podataka ne utječe na zaštitu njezina sadržaja patentom, žigom ili industrijskim dizajnom, na propise o zaštiti kulturne baštine, o ograničavajućim praksama i zaštiti poštenog trgovanja, o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti, sigurnosti, povjerljivosti, zaštiti podataka i privatnosti, pristupu javnim dokumentima, kao ni na ugovorno pravo.

(5) Proizvođač neoriginalne baze podataka je pravna ili fizička osoba koja u svoje ime daje inicijativu i poduzima kvalitativno i/ili kvantitativno znatno ulaganje u proizvodnju neoriginalne baze podataka.

Predmet zaštite

Članak 174.

(1) Predmet zaštite pravom proizvođača neoriginalne baze podataka, uz primjenu članka 175. ovoga Zakona, obuhvaća:

1. cjelokupan sadržaj neoriginalne baze podataka

2. svaki kvalitativno i/ili kvantitativno znatni dio sadržaja neoriginalne baze podataka

3. kvalitativno i/ili kvantitativno neznatne dijelove sadržaja neoriginalne baze podataka kad se ti dijelovi koriste izvlačenjem ili ponovnim korištenjem, ponavljano i sustavno, pa je to u suprotnosti s redovitim korištenjem neoriginalne baze podataka ili neopravdano šteti zakonitim interesima proizvođača neoriginalne baze podataka.

(2) Zaštita koja je ovim Zakonom predviđena za neoriginalne baze podataka ne odnosi se na računalne programe koji su korišteni za njihovu izradu ili rad. Takvi računalni programi zaštićeni su kao zasebna autorska djela ako su originalne intelektualne tvorevine individualnog karaktera.

Pravo proizvođača neoriginalne baze podataka

Članak 175.

(1) Proizvođač neoriginalne baze podataka ima sljedeća imovinska prava u odnosu na radnje izvlačenja i/ili ponovnog korištenja neoriginalne baze podataka:

– isključivo pravo umnožavanja

– isključivo pravo distribuiranja, uključujući pravo iznajmljivanja, osim prava na naknadu za javnu posudbu

– isključivo pravo priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti

– isključivo pravo prerade.

(2) Radnja izvlačenja znači trajan ili privremen prijenos cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka na drugi medij bilo kojim sredstvima ili u bilo kojem obliku.

(3) Radnje ponovnog korištenja znače svaki oblik činjenja dostupnim javnosti cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka distribuiranjem primjeraka baze podataka, iznajmljivanjem, prijenosom putem interneta ili drugim oblicima prijenosa ili transmisije.

(4) Iscrpljenje prava distribuiranja iz članka 34. stavka 4. ovoga Zakona odnosi se samo na daljnju prodaju neoriginalne baze podataka.

(5) Neoriginalna baza podataka ne može biti predmetom javne posudbe.

(6) Pravo proizvođača neoriginalne baze podataka iz ovoga članka pripada proizvođaču koji je državljanin države članice Europske unije ili ima uobičajeno boravište ili registrirano sjedište, središnju upravu ili glavno mjesto poslovanja u državi članici Europske unije. Ako proizvođač neoriginalne baze podataka ima samo registrirano sjedište u državi članici Europske unije, njegovo djelovanje mora biti stvarno i trajno povezano s gospodarstvom države članice Europske unije.

Prava i obveze ovlaštenog korisnika

Članak 176.

(1) Ovlašteni korisnik objavljene neoriginalne baze podataka može koristiti neznatne dijelove njezina sadržaja za bilo kakvu namjenu. Ako je ovlašten samo u pogledu dijela baze podataka, ovaj se stavak primjenjuje samo na taj dio.

(2) Ovlašteni korisnik neoriginalne baze podataka učinjene dostupnom javnosti ne smije obavljati radnje koje su u suprotnosti s uobičajenim korištenjem te baze ili koje u nerazumnoj mjeri nanose štetu zakonitim interesima njezina proizvođača.

(3) Ovlašteni korisnik objavljene neoriginalne baze podataka ne smije štetiti autorima i nositeljima srodnih prava u pogledu autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su uvršteni u tu bazu podataka.

(4) Ugovorne odredbe suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.

Pravo proizvođača neoriginalne baze podataka u pravnom prometu

Članak 177.

Pravom proizvođača neoriginalne baze podataka može se slobodno raspolagati.

Trajanje prava

Članak 178.

(1) Pravo proizvođača neoriginalne baze podataka traje 15 godina od završetka izrade baze podataka. Ako je unutar toga razdoblja neoriginalna baza podataka zakonito objavljena, pravo proizvođača neoriginalne baze podataka traje 15 godina od takve zakonite objave.

(2) Svaka kvalitativno ili kvantitativno znatna izmjena sadržaja neoriginalne baze podataka, koja je poduzeta uz znatno novo ulaganje dovodi do ponovnog započinjanja tijeka roka zaštite iz stavka 1. ovoga članka. Znatna izmjena sadržaja neoriginalne baze podataka uključuje i postupno dopunjavanje, brisanje i mijenjanje baze.

Odgovarajuća primjena odredaba o autorskom pravu

Članak 179.

Odredbe članaka 5., 17. i 25., članka 26. stavka 3., članaka 33., 34., 36., 46. i 54., članaka od 58 do 63., članaka od 65. do 71., članaka od 96. do 114. te članaka 126. i 127. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način te u skladu s odredbama ovoga poglavlja i na pravo proizvođača neoriginalne baze podataka, ako za njega nije nešto posebno određeno ili ne proizlazi iz pravne naravi prava proizvođača neoriginalne baze podataka.

Poglavlje 8.
PRAVO NAKLADNIKA NA PISANIM IZDANJIMA

Pravo nakladnika na prvom izdanju neobjavljenih slobodnih autorskih djela

Članak 180.

(1) Osoba koja prvi put zakonito izda ili priopći javnosti još neobjavljeno autorsko djelo na kojemu je autorsko pravo istekom roka zaštite prestalo, stječe pravo koje odgovara imovinskim autorskim pravima po ovom Zakonu.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka traje 25 godina od prvog zakonitog izdanja djela ili priopćavanja javnosti i njime se može slobodno raspolagati.

DIO ČETVRTI
SADRŽAJNA OGRANIČENJA AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA

Zajedničke odredbe

Članak 181.

(1) Objavljenim autorskim djelom ili predmetom srodnog prava iz ovoga Zakona može se koristiti bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, samo u slučajevima koji su u ovom Zakonu izričito navedeni (u daljnjem tekstu: sadržajna ograničenja).

(2) Odredbe o sadržajnim ograničenjima iz ovoga dijela Zakona odnose se samo na takvo korištenje autorskog djela ili predmeta srodnog prava koje se ne suprotstavlja njihovu redovitom korištenju i ne šteti neopravdano zakonitim interesima nositelja prava.

Privremene radnje umnožavanja

Članak 182.

Privremene radnje umnožavanja autorskog djela, čija je jedina svrha omogućavanje prijenosa u mreži između trećih strana putem posrednika ili ovlašteno korištenje autorskog djela, koje su prolazne ili popratne, koje čine sastavni i bitni dio tehnološkog procesa i koje kao takve nemaju nezavisan gospodarski značaj, izuzete su od autorskih i srodnih isključivih prava umnožavanja iz članka 33. ovoga Zakona.

Umnožavanje autorskog djela za privatno korištenje uz plaćanje odgovarajuće naknade

Članak 183.

(1) Dopušteno je fizičkoj osobi, bez autorova odobrenja, iz zakonito objavljenog izvora umnožavati autorsko djelo na bilo koju podlogu, kao i umnožavati autorsko djelo u obliku fotokopije, ako to čini za privatno korištenje koje nema izravno ili neizravno komercijalnu svrhu i nije namijenjeno ili pristupačno javnosti.

(2) Kad se autorsko djelo može umnožavati bez autorova odobrenja u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka, autori djela za koja se, s obzirom na njihovu prirodu, može očekivati da će bez njihova odobrenja biti umnožena snimanjem na nosače zvuka, slike ili teksta ili fotokopiranjem, za privatno korištenje, imaju pravo na odgovarajuću naknadu od prodaje praznih nosača zvuka, slike ili teksta i uređaja za tonsko i vizualno snimanje te uređaja za fotokopiranje.

(3) Autori imaju, osim prava iz stavka 2. ovoga članka, i pravo na odgovarajuću naknadu od fizičke ili pravne osobe koja uz naplatu obavlja usluge fotokopiranja.

(4) S fotokopiranjem su izjednačene sve druge tehnike umnožavanja, a s uređajima za tonsko i vizualno snimanje izjednačeni su drugi uređaji koji omogućavaju isti učinak.

Naplata odgovarajuće naknade za umnožavanje za privatno korištenje

Članak 184.

(1) Odgovarajuću naknadu iz članka 183. stavka 2. ovoga Zakona plaćaju proizvođači praznih nosača zvuka, slike ili teksta, proizvođači uređaja za tonsko i vizualno snimanje, proizvođači uređaja za fotokopiranje te solidarno s njima uvoznici praznih nosača zvuka, slike ili teksta, uređaja za tonsko i vizualno snimanje, uređaja za fotokopiranje, osim ako je riječ o uvozu malih količina namijenjenih za privatno i nekomercijalno korištenje kao dio osobne prtljage. Ako se navedeni uređaji i predmeti ne proizvode u Republici Hrvatskoj, naknadu plaća uvoznik.

(2) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade nastaje pri prvoj prodaji u Republici Hrvatskoj ili uvozu u Republiku Hrvatsku novih praznih nosača zvuka, slike ili teksta, novih uređaja za tonsko i vizualno snimanje te novih uređaja za fotokopiranje.

(3) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade nastaje i onda kad su uređaji i nosači iz stavka 1. ovoga članka uneseni u Republiku Hrvatsku iz druge države članice Europske unije.

(4) Obveza plaćanja odgovarajuće naknade ne nastaje ako se novi prazni nosači zvuka, slike ili teksta, novi uređaji za tonsko i vizualno snimanje te novi uređaji za fotokopiranje iznose ili izvoze iz Republike Hrvatske.

(5) Naknada iz članka 183. stavka 3. ovoga Zakona plaća se prema podacima o broju učinjenih fotokopija.

(6) Autori se ne mogu odreći prava na odgovarajuću naknadu iz članka 183. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona. Naknada se ostvaruje obavezno kolektivno.

Odgovarajuća primjena odredaba o umnožavanju za privatno korištenje na srodna prava

Članak 185.

(1) Odredbe članaka 183. i 184. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na umjetnike izvođače, proizvođače fonograma, audiovizualne producente i nakladnike informativnih publikacija.

(2) Programski signali organizacija za emitiranje mogu se umnožavati za privatno korištenje u skladu s člankom 183. stavkom 1. ovoga Zakona, bez plaćanja odgovarajuće naknade iz članka 183. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Bez obzira na to što nemaju vlastito isključivo pravo umnožavanja, nakladnici pisanih izdanja imaju vlastito pravo na odgovarajuću naknadu za umnožavanje njihovih izdanja za privatno korištenje, uz odgovarajuću primjenu članaka 183. i 184. ovoga Zakona.

(4) Pravo na odgovarajuću naknadu iz stavka 3. ovoga članka traje 50 godina od zakonitog izdanja djela, računajući od 1. siječnja godine koja neposredno slijedi godinu izdavanja. Njime se može slobodno raspolagati.

Slučajevi kad umnožavanje za privatno korištenje nije dopušteno

Članak 186.

Nije dopušteno umnožavanje za privatno korištenje cijele knjige, osim ako su primjerci te knjige rasprodani najmanje dvije godine, grafičkih izdanja glazbenih djela (notni materijal), autorskih baza podataka, neoriginalnih baza podataka, kartografskih djela, računalnih programa, kao ni izgradnja arhitektonskog objekta, ako ovim Zakonom ili ugovorom nije drukčije određeno.

Rudarenje teksta i podataka u svrhe znanstvenog istraživanja

Članak 187.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje autorskih djela, uključujući autorske baze podataka, i predmeta srodnih prava, uključujući radnje izvlačenja dijela sadržaja i radnje ponovnog korištenja cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka, koje obavljaju znanstvene organizacije i institucije kulturne baštine radi rudarenja teksta i podataka za potrebe znanstvenog istraživanja u autorskim djelima i predmetima srodnih prava kojima imaju zakonit pristup.

(2) Znanstvena organizacija je sveučilište, uključujući njegove knjižnice, znanstveni institut ili zavod, sastavnica sveučilišta, bolnica koja provodi istraživanja ili bilo koji drugi subjekt čiji je glavni cilj provoditi znanstveno istraživanje ili provoditi obrazovne aktivnosti koje uključuju i provedbu znanstvenog istraživanja na neprofitnoj osnovi ili ponovnim ulaganjem sve dobiti u znanstveno istraživanje ili u skladu s misijom javnog interesa koji je priznala Republika Hrvatska (primjerice javnim financiranjem ili posebnim zakonom ili javnim ugovorima), i to na način da pristup rezultatima dobivenim takvim znanstvenim istraživanjem ne može na povlaštenoj osnovi dobiti poduzetnik koji ostvaruje odlučujući utjecaj na takvu organizaciju.

(3) Institucija kulturne baštine je javno dostupna knjižnica ili muzej, arhiv ili ustanova filmske ili audiovizualne baštine. To uključuje nacionalne knjižnice i nacionalne arhive, kao i arhive i javno dostupne knjižnice obrazovnih institucija, znanstvenih organizacija i javnih organizacija za emitiranje.

(4) Rudarenje teksta i podataka podrazumijeva svaku automatiziranu analitičku tehniku čiji je cilj analiza teksta i podataka u digitalnom obliku radi stvaranja podataka, koje uključuju uzorke, trendove i korelacije.

(5) Zakonit pristup podrazumijeva pristup sadržaju zaštićenom autorskim pravom ili srodnim pravima koji se temelji, među ostalim, na ugovornom odnosu između nositelja prava i znanstvenih organizacija i institucija kulturne baštine koji može biti pretplatnički odnos, odnos zasnovan na politici otvorenog pristupa ili na drugim zakonitim načinima stjecanja pristupa sadržaju zaštićenom autorskim pravom ili srodnim pravima. Smatra se da zakonit pristup imaju sve osobe obuhvaćene pretplatama i ugovorima o korištenju zbog svoje povezanosti sa znanstvenim organizacijama i institucijama kulturne baštine.

(6) Znanstvene organizacije i institucije kulturne baštine moraju rezultate umnožavanja i izvlačenja nastalih u skladu sa stavkom 1. ovoga članka pohraniti uz odgovarajuću razinu sigurnosti i mogu ih zadržati za potrebe znanstvenog istraživanja, uključujući i za provjeru rezultata znanstvenog istraživanja.

(7) Nositelji prava smiju primjenjivati mjere kojima se osigurava sigurnost i cjelovitost mreža i baza podataka na ili u kojima su smještena djela i predmeti srodnih prava, kao što su mjere provjere IP adrese ili postupak autentifikacije korisnika. Te mjere moraju biti razmjerne uključenim rizicima i ne smiju prelaziti ono što je nužno za ostvarenje cilja osiguravanja sigurnosti i cjelovitosti sustava te se njima ne smije ugrožavati učinkovitost primjene ograničenja iz stavka 1. ovoga članka.

(8) Nositelji prava, znanstvene organizacije i institucije kulturne baštine moraju surađivati radi dogovaranja najboljih praksi povezanih s primjenom obveza iz stavka 6. i mjera iz stavka 7. ovoga članka.

(9) Ugovorne odredbe suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.

Rudarenje teksta i podataka u druge svrhe

Članak 188.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u svrhu rudarenja teksta i podataka kako je ono određeno u članku 187. stavku 4. ovoga Zakona, umnožavanje autorskih djela, uključujući umnožavanje autorskih baza podataka i računalnih programa te prerađenih računalnih programa u smislu članka 15. stavka 1. ovoga Zakona, i predmeta srodnih prava, kao i radnje izvlačenja dijela sadržaja i radnje ponovnog korištenja cjelokupnog ili znatnog dijela sadržaja neoriginalne baze podataka.

(2) Rezultati umnožavanja i izvlačenja iz stavka 1. ovoga članka mogu se zadržati samo onoliko vremena koliko je potrebno da bi se ostvarila svrha rudarenja teksta i podataka.

(3) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na autorska djela i predmete srodnih prava kojima se može zakonito pristupiti te pod uvjetom da prava korištenja na njima nisu izričito na primjeren način pridržali njihovi nositelji prava.

(4) Primjereni načini pridržaja prava mogu biti: strojno čitljiv način koji uključuje metapodatke, opći uvjeti koji se odnose na mrežne stranice i uslugu, ugovorne odredbe ili jednostrane izjave nositelja prava.

(5) Kad je riječ o autorskim djelima i predmetima srodnih prava koji su učinjeni dostupnim javnosti na internetu, jedini primjereni način pridržaja prava je strojno čitljiv način koji uključuje metapodatke i opće uvjete koji se odnose na mrežne stranice ili uslugu.

Slobodno korištenje djela siročadi

Članak 189.

(1) Dopušteno je institucijama kulturne baštine iz članka 187. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovnim ustanovama te javnim organizacijama za emitiranje, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavati djela siročad koja su sadržana u njihovim zbirkama u smislu članka 191. stavka 2. ovoga Zakona, u svrhu digitalizacije, činjenja dostupnim javnosti, indeksiranja, katalogiziranja, očuvanja ili obnove te ih činiti dostupnim javnosti. Radnje umnožavanja i činjenja dostupnim javnosti navedene institucije mogu poduzimati samo radi postizanja ciljeva vezanih uz njihove zadaće od javnog interesa, posebno radi očuvanja i obnavljanja djela siročadi koja čine sastavni dio njihovih zbirki te osiguravanja njihove dostupnosti za kulturne i obrazovne potrebe.

(2) Institucije, ustanove i organizacije iz stavka 1. ovoga članka mogu od korištenja opisanih u stavku 1. ovoga članka ostvarivati prihode, isključivo u svrhu pokrivanja svojih troškova u vezi s digitalizacijom i činjenjem dostupnim javnosti djela siročadi. To ne utječe na njihovo pravo na slobodu ugovaranja u okviru provedbe svojih zadaća od javnog interesa, posebno u pogledu sklapanja sporazuma o javno-privatnom partnerstvu.

(3) Prilikom svakog korištenja djela siročadi institucije, ustanove i organizacije iz stavka 1. ovoga članka dužne su na uobičajen način navesti autora odnosno koautore tih djela koji su identificirani.

(4) Autor ili koautor koji ukine status djela siročeta u skladu s člankom 25. stavkom 7. ovoga Zakona ima pravo na pravičnu naknadu za dotadašnje korištenje svojeg djela kao djela siročeta. Pravičnu naknadu dužna je isplatiti institucija, ustanova ili organizacija iz stavka 1. ovoga članka koja je koristila djelo.

(5) Visina pravične naknade iz stavka 4. ovoga članka određuje se s obzirom na kategoriju djela siročeta, uzimajući u obzir, među ostalim, ciljeve Republike Hrvatske u području promicanja kulture, nekomercijalnu narav korištenja koje poduzima institucija, ustanova ili organizacija iz stavka 1. ovoga članka i kojim se ostvaruju ciljevi vezani uz njihove zadaće od javnog interesa, kao što su promicanje učenja i širenje kulture, te moguću štetu koju su pretrpjeli autori. Pravična naknada isplaćuje se za najviše tri godine unatrag, računajući od dana ukidanja statusa djela siročeta.

(6) Zahtjev za isplatu pravične naknade može postaviti autor ili odgovarajuća organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Zahtjev za isplatu pravične naknade zastarijeva u roku od godine dana, računajući od dana ukidanja statusa djela siročeta.

(7) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način na srodna prava iz ovoga Zakona.

(8) Odredbe ovoga članka ne utječu na obveze i prava stečena drugim propisima o drugim pravima intelektualnog vlasništva, uvjetnom pristupu, pristupu uslugama reemitiranja, zaštiti kulturne baštine, obvezi deponiranja, zaštiti poštenog trgovanja, zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti, sigurnosti, povjerljivosti, zaštiti podataka i privatnosti, pristupu javnim dokumentima, ugovornom pravu te o slobodi tiska i slobodi izražavanja u medijima.

Efemerne snimke

Članak 190.

(1) Dopušteno je organizaciji za emitiranje koja ima odobrenje za emitiranje autorskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi ili umjetničke glazbene izvedbe, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavati ih vlastitim sredstvima na nosač zvuka, slike ili teksta, za potrebe vlastitog emitiranja (efemerne snimke).

(2) Organizacija za emitiranje dužna je efemerne snimke iz stavka 1. ovoga članka najkasnije u roku od 30 dana od dana emitiranja uništiti ili ih pohraniti u vlastitom ili u javnom službenom arhivu ako te snimke imaju posebnu dokumentarnu vrijednost.

(3) Efemerne snimke koje su u skladu s odredbama stavka 2. ovoga članka pohranjene mogu se ponovo emitirati, reemitirati, prenijeti izravnim protokom, učiniti dostupnim javnosti, biti sadržane u pratećoj internetskoj usluzi te im se može dati pristup javnosti u skladu s člankom 50. ovoga Zakona, uz odobrenje nositelja prava i plaćanje naknade. Ovo se pravo obavezno ostvaruje u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava.

Očuvanje kulturne baštine

Članak 191.

(1) Dopušteno je institucijama kulturne baštine iz članka 187. stavka 3. ovoga Zakona, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavati autorska djela i predmete srodnih prava koji su trajni dio njihovih zbirki, u bilo kojem formatu ili na bilo kojem mediju, u svrhu njihova očuvanja te u mjeri koja je za to potrebna u tom smislu.

(2) Smatra se da su autorska djela i predmeti srodnih prava dio zbirki institucija kulturne baštine u slučajevima kad su primjerci tih djela i predmeta srodnih prava u vlasništvu institucije kulturne baštine ili ih ona trajno drži na temelju ugovora o korištenju, depozitu ili trajnoj posudbi ili sličnog ugovornog odnosa.

(3) Ugovorne odredbe suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.

Korištenje djela i predmeta srodnih prava koji su nedostupni na tržištu

Članak 192.

(1) Dopušteno je institucijama kulturne baštine iz članka 187. stavka 3. ovoga Zakona, na nekomercijalnim mrežnim stranicama, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući i činjenje dostupnim javnosti, autorskih djela i predmeta srodnih prava nedostupnih na tržištu, koji su trajni dio njihovih zbirki u smislu članka 191. stavka 2. ovoga Zakona, za nekomercijalne svrhe, pod uvjetom da prilikom korištenja navedu imena autora ili drugog nositelja prava kojeg je moguće utvrditi, osim ako se pokaže da to nije moguće.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u odnosu na skupove djela ili predmete srodnih prava nedostupnih na tržištu ako na temelju razumnog napora iz članka 17. stavaka od 1. do 3. ovoga Zakona proizlazi da postoje dokazi da se ti skupovi uglavnom sastoje od:

– djela ili predmeta srodnih prava, osim audiovizualnih djela, prvi put objavljenih ili, ako nisu objavljeni, prvi put emitiranih u trećoj zemlji

– audiovizualnih djela čiji producenti imaju sjedište ili uobičajeno boravište u trećoj zemlji ili

– djela ili predmeta srodnih prava državljana trećih država kad se, nakon razumnog napora, nije mogla utvrditi država članica Europske unije ili treća država u skladu s podstavcima 1. i 2. ovoga stavka.

(3) Uzima se da se korištenja uz primjenu ograničenja iz stavka 1. ovoga članka odvijaju samo na području Republike Hrvatske ako institucija kulturne baštine ima sjedište u Republici Hrvatskoj.

(4) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se samo na one vrste autorskih djela i predmete srodnih prava za koje u Republici Hrvatskoj ne postoji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

(5) Podatke o djelima i predmetima srodnih prava koji se koriste na temelju ovoga članka institucije kulturne baštine dužne su dostaviti u skladu s člankom 17. stavkom 5. ovoga Zakona.

Ograničenja prava umnožavanja u korist pojedinih ustanova

Članak 193.

Dopušteno je znanstvenim organizacijama iz članka 187. stavka 2. ovoga Zakona, institucijama kulturne baštine iz članka 187. stavka 3. ovoga Zakona, obrazovnim ustanovama, ustanovama za predškolski odgoj te socijalnim i karitativnim ustanovama, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavati autorsko djelo ili predmet srodnog prava iz ovoga Zakona na bilo koju podlogu, za svoje posebne potrebe koje su u suglasju s njihovom javnom svrhom, kao što su potrebe očuvanja i osiguranja građe, tehničke obnove i popravljanja građe, upravljanja zbirkom u smislu članka 191. stavka 2. ovoga Zakona i ostale vlastite potrebe, ako pritom ne ostvaruju izravnu ili neizravnu imovinsku ili komercijalnu korist.

Ograničenje u korist osoba s invaliditetom

Članak 194.

Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, za potrebe osoba s invaliditetom, korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava na način koji je u izravnoj vezi s invaliditetom tih osoba i koje je nekomercijalne naravi, a u opsegu potrebnom za odnosni invaliditet.

Ograničenje u korist osoba koje su slijepe, imaju oštećenje vida ili druge poteškoće u korištenju tiskanih izdanja

Članak 195.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje, distribuiranje, priopćavanje javnosti na bilo koji način, kao i prerada autorskih djela, uključujući računalne programe i autorske baze podataka, te predmeta srodnih prava, uključujući neoriginalne baze podataka, koji su zakonito izdani ili na drugi način zakonito objavljeni javnosti u obliku knjiga, periodičnih publikacija, novina, časopisa ili drugih vrsta zapisa, notacija, uključujući notne materijale, te ilustracija koje su s njima povezane, na bilo kojem mediju, uključujući u zvučnom obliku, kao što su zvučne knjige, te u digitalnom obliku, u svrhu obavljanja bilo koje radnje koja je potrebna:

– da bi korisnik koji ima zakonit pristup takvom autorskom djelu ili predmetu srodnog prava, ili osoba koju on ovlasti, izradio njegov primjerak u pristupačnom formatu, isključivo za svoju uporabu i

– da bi ovlašteni subjekt koji ima zakonit pristup takvom autorskom djelu ili predmetu srodnog prava izradio njegov primjerak u pristupačnom formatu ili da bi takav primjerak priopćio, učinio dostupnim javnosti, distribuirao ili posudio korisniku ili drugom ovlaštenom subjektu na neprofitnoj osnovi, isključivo za uporabu korisnika.

(2) Korisnik je, za potrebe ovoga članka i članka 196. ovoga Zakona, bez obzira na bilo koji drugi oblik invaliditeta, osoba koja:

– je slijepa

– ima oštećenje vida koje nije moguće popraviti tako da joj vidna funkcija bude u osnovi istovjetna onoj koju ima osoba koja nema takvo oštećenje te koja zbog toga ne može čitati tiskana izdanja u istoj mjeri kao osoba koja nema takvo oštećenje

– ima perceptivne smetnje ili poteškoće u čitanju te zbog toga ne može čitati tiskana izdanja u istoj mjeri kao osoba koja nema takve smetnje ili poteškoće ili

– zbog tjelesnog oštećenja ili motoričkih smetnji nije u stanju držati knjigu ili rukovati njome ili fokusirati ili pomicati oči u mjeri u kojoj bi se u načelu omogućilo čitanje.

(3) Primjerak u pristupačnom formatu je primjerak autorskog djela ili predmeta srodnog prava iz stavka 1. ovoga članka izrađen u formatu kojim se korisniku iz stavka 2. ovoga članka omogućuje pristup djelu ili predmetu srodnog prava, uključujući i pristup jednako izvediv i ugodan kao i osobi koja nema nijedno od oštećenja, smetnji ili poteškoća iz stavka 2. ovoga članka (u daljnjem tekstu: primjerak u pristupačnom formatu).

(4) Svaki primjerak autorskog djela ili predmeta srodnog prava u pristupačnom formatu mora biti izrađen tako da se poštuje cjelovitost izvornika, uzimajući u obzir izmjene koje su nužne da bi se izradio primjerak u pristupačnom formatu.

(5) Ovlašteni subjekt je bilo koja osoba koja na neprofitnoj osnovi pruža korisnicima usluge obrazovanja, osposobljavanja, adaptivnog čitanja ili pristupa podacima, što uključuje i javnu ustanovu ili neprofitnu organizaciju koja iste usluge pruža korisnicima kao jednu od svojih primarnih djelatnosti, institucijskih obveza ili kao dio svojih zadaća od javnog interesa, u skladu s posebnim propisima (u daljnjem tekstu: ovlašteni subjekt).

(6) Ograničenje iz ovoga članka ne može se ugovorom isključiti niti ograničiti.

Ograničenje u korist osoba koje su slijepe, imaju oštećenje vida ili druge poteškoće u korištenju tiskanih izdanja na unutarnjem tržištu

Članak 196.

(1) Ograničenje autorskih i srodnih prava propisano u članku 195. ovoga Zakona može koristiti ovlašteni subjekt iz Republike Hrvatske za korisnika ili drugi ovlašteni subjekt iz bilo koje druge države članice Europske unije.

(2) Korisnik ili ovlašteni subjekt iz Republike Hrvatske može pribaviti primjerak autorskog djela ili predmeta srodnog prava u pristupačnom formatu od ovlaštenog subjekta iz bilo koje druge države članice Europske unije ili imati pristup takvom primjerku.

(3) Ovlašteni subjekt dužan je utvrditi vlastitu praksu i pridržavati je se kako bi osigurao da:

– distribuira, priopćava javnosti i čini dostupnim javnosti primjerke autorskih djela i predmete srodnih prava u pristupačnom formatu samo korisnicima ili drugim ovlaštenim subjektima

– poduzima odgovarajuće aktivnosti usmjerene odvraćanju od neovlaštenog umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti i činjenja dostupnim javnosti primjeraka u pristupačnom formatu

– posvećuje dužnu pažnju u rukovanju autorskim djelima i predmetima srodnih prava te njihovim primjercima u pristupačnom formatu, kao i u vođenju evidencija o njima

– objavljuje i ažurira, prema potrebi, na svojim mrežnim stranicama ili na druge načine na internetu ili izvan njega, podatke o načinima ispunjavanja svojih obveza iz ovoga stavka.

(4) Ovlašteni subjekt je pri utvrđivanju prakse iz stavka 3. ovoga članka dužan poštovati propise o prikupljanju i obradi osobnih podataka korisnika.

(5) Ovlašteni subjekt dužan je korisnicima, drugim ovlaštenim subjektima te nositeljima autorskog i srodnih prava čija djela ili predmete srodnih prava koristi u skladu sa sadržajnim ograničenjem iz članka 195. ovoga Zakona na odgovarajući način dostaviti sljedeće podatke:

– popis autorskih djela ili predmeta srodnih prava koje ima u pristupačnom formatu te podatke o raspoloživim primjercima u pristupačnom formatu te

– imena i podatke za kontakt ovlaštenih subjekata s kojima razmjenjuje primjerke u pristupačnom formatu u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(6) Državni zavod za intelektualno vlasništvo Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Zavod) pozvat će ovlaštene subjekte iz Republike Hrvatske da mu na dobrovoljnoj osnovi dostave svoje ažurne nazive i podatke za kontakt, radi dostave Europskoj komisiji u svrhu činjenja dostupnim javnosti putem središnjeg mjesta za pristup takvim podacima na internetu.

(7) Zavod je dužan Europskoj komisiji dostavljati informacije vezane uz mogućnosti poboljšanja pristupa drugim vrstama autorskih djela i predmetima zaštite srodnih prava u korist osoba koje su slijepe, koje imaju oštećenje vida ili imaju drugih poteškoća u korištenju tiskanim materijalima, kao i uz mogućnost pristupa takvim djelima i predmetima zaštite za osobe s drugim vrstama invaliditeta te druge relevantne informacije potrebne za izradu izvješća Europske komisije vezanih uz iznimke autorskog i srodnih prava u korist osoba s invaliditetom.

Zbirke namijenjene nastavi ili znanstvenom istraživanju

Članak 197.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava, umnožavanje na papir ili bilo koji drugi medij i distribuiranje pojedinih odlomaka zakonito objavljenih autorskih djela ili cjelovitih kratkih autorskih djela s područja znanosti, književnosti i glazbe, kao i pojedinačnih objavljenih autorskih djela s područja vizualnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti i industrijskog dizajna, fotografskih ili kartografskih djela te prikaza znanstvene ili tehničke prirode, pojedinih odlomaka zakonito objavljenih umjetničkih izvedaba, fonograma ili videograma ili cjelovitih kratkih umjetničkih izvedaba, fonograma ili videograma, u obliku zbirke koja sadržava priloge više autora i drugih nositelja prava i koja je po svojem sadržaju i sistematizaciji isključivo namijenjena nastavi ili znanstvenom istraživanju, uz navođenje izvora, osim ako to autor ili drugi nositelj prava izričito ne zabrani. Umnožavanje i distribuiranje pojedinih dijelova autorskih djela i umjetničkih izvedaba ne smatra se povredom prava iz članaka 29., 30., 132. i 133. ovoga Zakona, osim ako bi se objavljivanjem pojedinih dijelova ugrozili čast ili ugled autora ili umjetnika izvođača.

(2) Zbirka iz stavka 1. ovoga članka može se bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade priopćavati javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, radi njezina digitalnog korištenja u nastavi, pod uvjetom da se takvo korištenje odvija u okviru nadležnosti obrazovne ustanove, u njezinim prostorijama ili u drugim objektima ili putem sigurnog elektroničkog okružja kojemu mogu pristupiti samo učenici ili studenti i nastavno osoblje te obrazovne ustanove.

(3) Autori i drugi nositelji prava na djelima, izvedbama, fonogramima i videogramima sadržanima u zbirci iz stavka 1. ovoga članka imaju pravo na primjerenu naknadu za umnožavanje i distribuiranje njihovih autorskih djela, izvedaba, fonograma i videograma. Ova naknada ostvaruje se obavezno kolektivno.

Korištenje u nastavi

Članak 198.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, javno izvođenje ili javno scensko prikazivanje autorskih djela i predmeta srodnih prava u obliku izravnog poučavanja na nastavi, ili na priredbama koje su vezane uz nastavu, u opsegu opravdanom obrazovnom svrhom koja se želi postići takvim korištenjem, ako se autorsko djelo ili predmet srodnog prava ne koristi radi ostvarivanja komercijalne svrhe, ako izvođači ne primaju naknadu za izvođenje autorskih djela te ako se ne naplaćuju ulaznice.

(2) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava, radi davanja primjera u nastavi ili u znanstvenom istraživanju, koje je opravdano nekomercijalnom svrhom koja se želi postići, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora ili drugog nositelja prava, osim ako se to pokaže nemogućim.

(3) Davanje primjera u nastavi obuhvaća korištenja autorskih djela i predmeta srodnih prava, u pravilu, u dijelovima ili u isječcima, u svrhu podupiranja, obogaćivanja ili nadopunjavanja nastave i nastavnih aktivnosti unutar i izvan prostorija obrazovnih ustanova.

(4) Nekomercijalna svrha podrazumijeva nekomercijalnu svrhu pojedine nastavne aktivnosti, pri čemu organizacijska struktura i sredstva za financiranje obrazovne ustanove nisu odlučujući za utvrđivanje je li pojedina nastavna aktivnost nekomercijalne naravi.

(5) Ograničenje iz ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način i u aktivnostima cjeloživotnog obrazovanja koje provode državne institucije, javne ustanove i drugi subjekti koji su ovlašteni poduzimati takve aktivnosti.

Korištenje u digitalnoj i prekograničnoj nastavi

Članak 199.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, autorskih djela i predmeta srodnih prava radi njihova digitalnog korištenja u svrhu davanja primjera u nastavi, sukladno članku 198. stavku 3. ovoga Zakona, u mjeri koja je opravdana nekomercijalnom svrhom kako je ona određena u članku 198. stavku 4. ovoga Zakona i pod uvjetom da se takvo korištenje odvija u okviru nadležnosti obrazovne ustanove, u njezinim prostorijama ili u drugim objektima ili putem sigurnog elektroničkog okružja kojemu mogu pristupiti samo učenici ili studenti i nastavno osoblje te obrazovne ustanove, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora ili drugog nositelja prava, osim ako se to pokaže nemogućim.

(2) Sadržajno ograničenje iz stavka 1. ovoga članka odnosi se, među ostalim, na digitalnu i internetsku nastavu, učenje na daljinu i prekograničnu nastavu te na sve obrazovne razine.

(3) Korištenje sadržajnog ograničenja iz članka 198. stavka 2. te stavka 1. ovoga članka ne smije zamijeniti kupnju materijala ponajprije namijenjenih tržištima obrazovanja.

(4) Smatra se da se korištenja iz stavka 1. ovoga članka događaju samo u državi članici u kojoj obrazovna ustanova ima poslovni nastan.

(5) Ugovorne odredbe suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.

(6) Ograničenje iz ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način i u aktivnostima cjeloživotnog obrazovanja koje provode državne institucije, javne ustanove i drugi subjekti koji su ovlašteni poduzimati takve aktivnosti.

Korištenje autorskih djela u sudskim, upravnim i drugim službenim postupcima

Članak 200.

Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje autorskih djela i predmeta srodnih prava radi korištenja u sudskim, upravnim, arbitražnim i drugim službenim postupcima, kao i priopćavanje javnosti autorskih djela i predmeta srodnih prava izrađenih za potrebe službenih postupaka.

Korištenje u svrhu informiranja javnosti

Članak 201.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u opsegu potrebnom za izvješćivanje javnosti o tekućim događajima, putem tiska, radija, televizije ili na druge načine, umnožavanje, distribuiranje te priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti:

– autorskih djela i predmeta srodnih prava koji se pojavljuju kao sastavni dio tekućeg događaja o kojem se javnost izvješćuje, pod uvjetom da se koriste u opsegu koji odgovara svrsi i načinu izvješćivanja o tekućem događaju

– objavljenih novinskih članaka i fotografija, radijskih i televizijskih priloga te drugih audiovizualnih snimki o tekućim političkim, gospodarskim ili vjerskim pitanjima, koji su objavljeni u drugim sredstvima javnog priopćavanja, pod uvjetom da prava za takva korištenja nisu izričito pridržana u odnosu na ovo sadržajno ograničenje i da se autorsko djelo ili predmet srodnog prava koristi u opsegu koji odgovara svrsi i načinu izvješćivanja

– javnih političkih, vjerskih i drugih govora održanih u tijelima državne ili lokalne vlasti, vjerskim ustanovama ili prilikom državnih ili vjerskih svečanosti te izvadaka iz javnih predavanja.

(2) U svim slučajevima iz stavka 1. ovoga članka potrebno je navesti izvor i autorstvo djela, ako je to moguće s obzirom na način korištenja.

Citati, kritike i osvrti

Članak 202.

Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, doslovno navođenje ulomaka autorskog djela (citata) ili predmeta srodnog prava koji su na zakonit način postali pristupačni javnosti, radi znanstvenog istraživanja, nastave, kritike, polemike, recenzije, osvrta i slično, u mjeri opravdanoj svrhom koja se želi postići i u skladu s dobrim običajima, s time da se mora naznačiti izvor i ime autora, ako je to moguće s obzirom na način korištenja.

Popratno i incidentalno korištenje

Članak 203.

Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, priopćavanje javnosti autorskih djela i predmeta srodnih prava kad se popratno i incidentalno koriste kao nebitna djela ili predmeti srodnih prava uz pravi predmet umnožavanja, distribuiranja ili priopćavanja javnosti.

Umnožavanje autorskih djela trajno smještenih na javnim mjestima

Članak 204.

(1) Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje, osim u trodimenzionalnom obliku, autorskih djela koja su trajno smještena na ulicama, trgovima, parkovima ili drugim mjestima pristupačnim javnosti te distribuiranje i priopćavanje javnosti takvih umnoženih primjeraka.

(2) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se samo u pogledu vanjskog izgleda arhitektonskog objekta.

Plakati i katalozi

Članak 205.

(1) Dopušteno je organizatorima javnih izložbi ili aukcija, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, u svrhu promoviranja takvih događaja i u opsegu potrebnom za tu svrhu, umnožavanje, na plakatima i u katalozima za te izložbe ili aukcije, i distribuiranje putem tih plakata i kataloga, djela vizualnih umjetnosti, arhitekture, primijenjenih umjetnosti, industrijskog dizajna te fotografskih djela koja su izložena na javnoj izložbi ili aukciji ili namijenjena takvom izlaganju.

(2) U katalozima iz stavka 1. ovoga članka mora se navesti izvor i autorstvo djela.

Parodije i karikature

Članak 206.

Dopuštena je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, prerada autorskog djela u parodiju, karikaturu i pastiš, u mjeri koja je potrebna za njezin smisao (humora, kritike djela koje je predmet parodije, karikature ili pastiša, kritike društvenih događaja i pojava i slično), u skladu s dobrim običajima.

Korištenje autorskih djela u svrhu upoznavanja ili iskušavanja uređaja

Članak 207.

Dopušteno je trgovinama koje prodaju fonograme ili videograme ili uređaje za umnožavanje ili za prijam zvuka ili slike, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, snimanje autorskih djela i predmeta srodnih prava na nosače zvuka, slike ili teksta, njihovo priopćavanje s tih nosača, kao i priopćavanje autorskih djela ili predmeta srodnih prava koja se emitiraju, u opsegu potrebnom za upoznavanje ili iskušavanje rada tih fonograma ili videograma ili uređaja neposrednim kupcima ili za njihov popravak.

Posebna ograničenja za radnje ovlaštenog korisnika računalnog programa

Članak 208.

(1) Dopušteno je ovlaštenom korisniku računalnog programa, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade:

– umnožiti i preraditi računalni program ako je to nužno za korištenje računalnog programa u skladu s njegovom namjeravanom svrhom, uključujući i za ispravljanje pogrešaka

– izraditi sigurnosni primjerak računalnog programa, ako je to potrebno za korištenje programa

– promatrati, proučavati ili ispitivati rad računalnog programa radi utvrđivanja ideja i načela na kojima se zasniva bilo koji element programa, ako to čini prilikom izvođenja bilo koje od radnji učitavanja, prikazivanja, izvođenja, prenošenja ili pohranjivanja računalnog programa, koju je ovlašten poduzimati.

(2) Ugovorne odredbe suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.

Dekompiliranje računalnog programa

Članak 209.

(1) Dopušteno je ovlaštenom korisniku računalnog programa kojemu prethodno nisu bili dostupni podaci za postizanje interoperabilnosti računalnog programa, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, umnožavanje koda računalnog programa i prevođenje njegova oblika koje je nužno za dobivanje podataka potrebnih za postizanje interoperabilnosti nezavisno stvorenog računalnog programa s drugim programima, ako su te radnje ograničene samo na one dijelove izvornog programa koji su potrebni za postizanje interoperabilnosti.

(2) Podaci dobiveni na način opisan u stavku 1. ovoga članka ne smiju se:

– koristiti za ciljeve drukčije od postizanja interoperabilnosti nezavisno stvorenog računalnog programa

– prenositi drugima, osim kad je to potrebno za postizanje interoperabilnosti nezavisno stvorenog programa

– koristiti za razvoj, proizvodnju ili promidžbu drugog programa, bitno sličnog u svojem izražaju, ili za bilo koju drugu radnju kojom se nanosi povreda autorskom pravu.

(3) Ugovorne odredbe suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.

Posebna ograničenja za radnje ovlaštenog korisnika autorske baze podataka

Članak 210.

(1) Dopušteno je ovlaštenom korisniku autorske baze podataka ili njezina primjerka, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, izvršiti bilo koju radnju korištenja koja je nužna za pristup sadržaju baze podataka ili njezino redovito korištenje.

(2) Ako je korisnik ovlašten samo za dio baze podataka, stavak 1. ovoga članka odnosi se samo na taj dio baze podataka.

(3) Ugovorne odredbe suprotne odredbama ovoga članka ništetne su.

Posebna ograničenja za radnje ovlaštenog korisnika neelektroničke neoriginalne baze podataka

Članak 211.

Dopušteno je ovlaštenom korisniku objavljene neelektroničke neoriginalne baze podataka, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, obavljati radnje izvlačenja sadržaja i radnje ponovnog korištenja baze podataka za privatne svrhe.

Slobodno korištenje radi javne sigurnosti

Članak 212.

Dopušteno je, bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, koristiti autorsko djelo, uključujući autorsku bazu podataka, kao i predmete srodnih prava, uključujući neoriginalnu bazu podataka, u mjeri i na način kojim se ostvaruju potrebe javne sigurnosti.

Obveze nositelja prava

Članak 213.

(1) Kad je prema odredbama ovoga dijela ovoga Zakona dopušteno korištenje autorskog djela ili predmeta srodnog prava bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, a korištenje ili pristup su im onemogućeni primjenom tehničkih mjera iz članka 276. ovoga Zakona, nositelji prava ili druge osobe koje su te mjere primijenile ili koje imaju ovlast i mogućnosti otkloniti ih dužni su, osiguravanjem posebnih mjera ili sklapanjem sporazuma, omogućiti korisnicima ili njihovim udrugama pristup tim autorskim djelima ili predmetima srodnih prava i njihovo korištenje u skladu s ograničenjima iz ovoga dijela ovoga Zakona.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na računalne programe.

(3) Ako osobe koje su primijenile tehničke mjere iz stavka 1. ovoga članka ili koje imaju ovlast i mogućnosti otkloniti ih ne postupe u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka, osoba koja tvrdi da je na temelju neke od odredaba ovoga dijela ovoga Zakona ovlaštena koristiti se autorskim djelom ili predmetom srodnog prava bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja nositelja prava i bez plaćanja naknade, može podnijeti tužbu protiv nositelja prava odnosno druge osobe koja je primijenila tehničke mjere ili koja ima ovlast i mogućnost otkloniti ih, u kojoj zahtijeva omogućavanje pristupa autorskom djelu ili predmetu srodnog prava i njihovo korištenje u skladu s ograničenjem iz ovoga dijela ovoga Zakona. Tužitelj je u tužbi dužan dokazati da su ispunjene pretpostavke iz članka 181. ovoga Zakona.

(4) Osoba koja tvrdi da je na temelju neke od odredaba ovoga dijela ovoga Zakona ovlaštena koristiti se autorskim djelom ili predmetom srodnog prava bez odobrenja ili bez odobrenja i bez plaćanja naknade ili nositelj prava odnosno druga osoba koja je primijenila tehničke mjere zaštite pristupa ili korištenja autorskih djela ili predmeta srodnih prava ili koja ima ovlast i mogućnosti otkloniti ih može od Vijeća stručnjaka zatražiti posredovanje u pogledu pristupa i korištenja u skladu s nekim od ograničenja iz ovoga dijela ovoga Zakona. Vijeće stručnjaka obavit će posredovanje u skladu s odredbama iz članka 239. ovoga Zakona.

(5) Tehničke mjere iz ovoga članka zaštićene su u skladu s člankom 276. ovoga Zakona.

(6) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na autorska djela i predmete srodnih prava koji su učinjeni dostupnim javnosti prema dogovorenim uvjetima na način da im pripadnici javnosti mogu pristupiti s mjesta i u vrijeme koje sami odaberu.

(7) Nositelj prava odnosno druga osoba koja je primijenila tehničke mjere ili koja ima ovlast i mogućnosti otkloniti ih mora, s ciljem osiguranja učinkovite primjene ovoga članka, jasno i vidljivo na svakom primjerku autorskog djela ili predmeta srodnog prava proizvedenom ili uvezenom u gospodarske svrhe označiti primjenu tehničkih mjera, navodeći podatke o tehničkoj mjeri i njezinim učincima te svoje ime i adresu za kontakt.

DIO PETI
OSTVARIVANJE AUTORSKOG I SRODNIH PRAVA

Poglavlje 1.
OPĆE ODREDBE

Ostvarivanje prava

Članak 214.

(1) Ostvarivanje autorskog ili srodnih prava obuhvaća sljedeće radnje:

– davanje odobrenja za korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava (u daljnjem tekstu: predmeti zaštite), osim kad odobrenje prema odredbama ovoga Zakona nije potrebno

– naplatu cijene za korištenje predmeta zaštite, ako se koriste uz plaćanje naknade izražene kao cijene korištenja

– raspodjelu naplaćenog prihoda od prava nositeljima prava

– nadzor nad korištenjem predmeta zaštite

– pokretanje i vođenje postupaka zaštite u slučaju povrede prava koja se ostvaruju i

– druge radnje ostvarivanja autorskog i srodnih prava.

(2) Ostvarivanje prava može biti individualno i kolektivno.

(3) Prihod od prava je prihod koji za račun nositelja prava od korištenja predmeta zaštite ostvari sam nositelj prava ili osoba koju on ovlasti za ostvarivanje prava, uključujući organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz članka 216. stavka 2. ovoga Zakona, bez obzira na to proizlazi li takav prihod iz isključivog prava ili iz korištenja predmeta zaštite bez odobrenja nositelja prava, ali uz plaćanje naknade po ovome Zakonu.

(4) Korisnik je svaka osoba ili subjekt koji poduzima radnje korištenja predmeta zaštite za koje je potrebno odobrenje nositelja prava ili plaćanje naknade izražene kao cijene korištenja, a koji nije potrošač (u daljnjem tekstu: korisnik).

Individualno ostvarivanje prava

Članak 215.

(1) Individualno ostvarivanje prava je ostvarivanje prava koje se odnosi na pojedinačno korištenje određenog predmeta zaštite prema odgovarajućem ugovoru između nositelja prava i korisnika predmeta zaštite, koje obavlja sam nositelj prava osobno ili putem zastupnika.

(2) Poslove opunomoćenog zastupnika može obavljati odvjetnik, specijalizirana pravna osoba za ostvarivanje autorskog i srodnih prava te organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Specijalizirana pravna osoba za ostvarivanje autorskog i srodnih prava je trgovačko društvo ili druga pravna osoba koja kao svoju glavnu djelatnost ima individualno ostvarivanje autorskog i srodnih prava i ima zaposlenu barem jednu osobu sa završenim diplomskim sveučilišnim studijem pravne struke.

Kolektivno ostvarivanje prava

Članak 216.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava obavlja se, u pravilu, putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, pod pretpostavkama i na način koji su uređeni u ovom dijelu ovoga Zakona.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava je organizacija koja je na temelju ovoga Zakona, punomoći ili ugovora ovlaštena ostvarivati autorska ili srodna prava za dva ili više nositelja prava, neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničku korist, kojoj je to jedina ili glavna svrha i koja:

– pripada ili je pod kontrolom svojih članova i

– ustrojena je na neprofitnoj osnovi.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je postupati u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa te nositeljima prava ne smije nametati obveze koje nisu objektivno nužne za zaštitu njihovih prava i interesa te za učinkovito upravljanje njihovim pravima.

(4) Kolektivno ostvarivanje prava može se obavljati i putem neovisnog upravljačkog subjekta, pod pretpostavkama i na način koji su uređeni u ovom dijelu ovoga Zakona.

(5) Neovisni upravljački subjekt je svaka organizacija koja je na temelju ugovora ovlaštena ostvarivati autorska ili srodna prava za dva ili više nositelja prava, neovisno o tome djeluje li u svoje ime ili u ime nositelja prava, za njihovu zajedničku korist, kojoj je to jedina ili glavna svrha i koja:

– ni u cijelosti ni u dijelu ne pripada svojim članovima, niti je pod njihovom kontrolom, bilo direktno bilo indirektno, i

– ustrojena je na profitnoj osnovi.

(6) Producenti, organizacije za emitiranje i nakladnici koji ostvaruju vlastita prava, kao i prava drugih nositelja prava koja su im ustupljena pojedinačnim ugovorima ili drugim sporazumima te koji djeluju u vlastitom interesu ne smatraju se neovisnim upravljačkim subjektima iz stavka 5. ovoga članka, kao ni menadžeri i agenti nositelja prava koji djeluju kao posrednici i zastupaju nositelje prava u njihovim odnosima s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava.

(7) Repertoar je skup autorskih djela ili predmeta srodnih prava za koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt ostvaruje prava.

Kolektivno ostvarivanje autorskih prava

Članak 217.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava obuhvaća sljedeća autorska imovinska prava:

1. za nescenska glazbena djela s riječima ili bez riječi i književna djela:

a) pravo javnog izvođenja

b) pravo javnog prenošenja

c) pravo javnog priopćavanja fiksiranog djela

d) pravo javnog prikazivanja

e) pravo činjenja dostupnim javnosti

f) pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti

g) pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, pri davanju pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

h) pravo umnožavanja zvučnim snimanjem na fonograme i distribuiranja takvih zvučnih zapisa

2. za novinarska djela, uvrštena u informativne publikacije:

a) pravo činjenja dostupnim javnosti i pravo umnožavanja radi činjenja dostupnim javnosti

b) pravo umnožavanja, distribuiranja i priopćavanja javnosti novinarskih autorskih djela izdvojenih iz pisanih, elektroničkih i drugih medija i publikacija grupiranjem po temama, kad to radi osoba različita od nakladnika medija

3. za djela vizualnih umjetnosti:

a) pravo slijeđenja.

(2) Osim prava iz stavka 1. ovoga članka, i druga autorska prava mogu se ostvarivati kolektivno ako u stavku 3. ovoga članka nije propisano da se moraju ostvarivati samo putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Sljedeća autorska imovinska prava mogu se ostvarivati samo putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava:

1. za nescenska glazbena djela s riječima ili bez riječi i književna djela:

a) pravo emitiranja, uključujući emitiranje putem satelita

b) pravo reemitiranja, uključujući kabelsko reemitiranje

c) pravo prijenosa izravnim protokom

d) pravo umnožavanja i priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge

e) pravo prerade koje se odnosi na:

– uvrštavanje glazbenih djela s riječima ili bez riječi u audiovizualna djela kao što su glazbene, zabavne, mozaične i slične emisije, uključujući prilagodbu i glazbenu obradu u tu svrhu

– korištenje glazbenih djela s riječima ili bez riječi na načine za koje je ono prema svojoj biti namijenjeno, kao što su koncertna ili studijska izvedba ili izvedba glazbe uz ples, uključujući prilagodbu i glazbenu obradu u tu svrhu te

– uvrštavanje glazbenih djela s riječima ili bez riječi kao pozadinske glazbe uz govor ili radnje koje se same po sebi ne izvode prema unaprijed napisanom detaljnom scenariju, uključujući prilagodbu i glazbenu obradu u tu svrhu,

pod uvjetom da korisnik ima odobrenje za emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom ili priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge

f) pravo prerade koje se odnosi na:

– prilagođavanje

– glazbenu obradu te

– uvrštavanje glazbenih djela s riječima ili bez riječi u druge vrste autorskih djela, kao što su audiovizualna djela, u predmete srodnih prava i u druge vrste sadržaja koje učitavaju korisnici usluga za dijeljenje sadržaja putem interneta, pod uvjetom da davatelj usluge dijeljenja sadržaja putem interneta ima odobrenje za umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, pri davanju pristupa javnosti djelima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

g) pravo umnožavanja koje podrazumijeva zvučno snimanje, uključujući stvaranje fonograma, kao i uvrštavanje nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u audiovizualno djelo u skladu s točkom 1. podtočkama e) i f) ovoga stavka, uključujući stvaranje videograma

h) ostvarivanje naknade za iznajmljivanje iz članka 34. stavaka 2. i 6. ovoga Zakona

i) ostvarivanje naknade za javnu posudbu iz članka 34. stavaka 3. i 7. ovoga Zakona

j) ostvarivanje naknade za priopćavanje javnosti narodnih književnih i umjetničkih tvorevina iz članka 18. stavka 7. ovoga Zakona

k) ostvarivanje prava na daljnje korištenje efemernih snimki iz članka 190. stavka 3. ovoga Zakona

2. za novinarska djela, kao što su članci, fotografije i audiovizualni prilozi, uvrštena u informativne publikacije:

a) pravo iznajmljivanja iz članka 34. stavka 2. ovoga Zakona kad se novinarska djela uvrštena u tiskane informativne publikacije daju pripadnicima javnosti na korištenje u ograničenom razdoblju, na mjestima pristupačnim javnosti, kao što su ugostiteljski objekti, uz ostvarivanje izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi

b) ostvarivanje naknade za javnu posudbu iz članka 34. stavka 3. ovoga Zakona

c) pravo na udio u naknadi nakladnika informativnih publikacija iz članka 167. stavka 1. ovoga Zakona

3. za audiovizualna djela:

a) pravo reemitiranja, uključujući kabelsko reemitiranje

b) pravo prijenosa programa izravnim protokom

c) ostvarivanje naknade za iznajmljivanje iz članka 92. stavka 2. ovoga Zakona

d) ostvarivanje naknade za javnu posudbu iz članka 34. stavka 3. ovoga Zakona

4. za sva autorska djela, osim za računalne programe i autorske baze podataka:

a) pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, djela koja su nedostupna na tržištu u smislu članka 17. ovoga Zakona, a koja su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine

b) ostvarivanje naknade za umnožavanje autorskog djela za privatno korištenje iz članka 183. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona

c) ostvarivanje naknade za umnožavanje i distribuiranje autorskog djela korištenjem ograničenja autorskog prava uvrštavanjem u zbirke, iz članka 197. stavka 3. ovoga Zakona.

Kolektivno ostvarivanje srodnih prava

Članak 218.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava obuhvaća sljedeća srodna prava iz ovoga Zakona:

1. prava umjetnika izvođača, u odnosu na izvedbe fiksirane na fonogramima, uključujući one koje su ugrađene u audiovizualno djelo na kojima su prava zadržana u skladu s člankom 136. stavkom 3. ovoga Zakona:

a) pravo javnog priopćavanja fiksirane izvedbe

b) pravo javnog priopćavanja emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti

c) pravo činjenja dostupnim javnosti

d) pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, pri davanju pristupa javnosti izvedaba koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

e) pravo umnožavanja, u vezi s pravom činjenja dostupnim javnosti, iz članka 149. stavka 4. ovoga Zakona

2. prava proizvođača fonograma, za fonograme:

a) pravo činjenja dostupnim javnosti

b) pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, pri davanju pristupa javnosti fonogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta

3. prava nakladnika informativnih publikacija, za informativne publikacije:

a) pravo umnožavanja, distribuiranja i priopćavanja javnosti iz članka 165. stavka 1. podstavaka od 1. do 3. ovoga Zakona, dijelova informativnih publikacija, izdvojenih iz pisanih, elektroničkih i drugih medija i publikacija grupiranjem po temama, kad to radi osoba različita od nakladnika medija.

(2) Osim prava iz stavka 1. ovoga članka, i druga srodna prava mogu se ostvarivati kolektivno ako u stavku 3. ovoga članka nije propisano da se moraju ostvarivati samo putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Sljedeća srodna prava mogu se ostvarivati samo putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava:

1. prava umjetnika izvođača, za izvedbe fiksirane na fonogramima, uključujući one koje su ugrađene u audiovizualno djelo na kojima su prava zadržana u skladu s člankom 136. stavkom 3. ovoga Zakona:

a) pravo emitiranja, uključujući emitiranje putem satelita

b) pravo reemitiranja, uključujući kabelsko reemitiranje

c) pravo prijenosa izravnim protokom

d) pravo umnožavanja i priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge

e) ostvarivanje naknade za iznajmljivanje iz članka 135. stavka 2. ovoga Zakona

f) ostvarivanje naknade za javnu posudbu iz članka 135. stavka 1. ovoga Zakona

g) pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, izvedaba koje su nedostupne na tržištu u smislu članka 17. ovoga Zakona, a koje su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine

h) ostvarivanje dodatne godišnje naknade iz članka 147. ovoga Zakona

i) ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 185. stavka 1. ovoga Zakona

j) ostvarivanje prava na daljnje korištenje efemernih snimki iz članka 190. stavka 3. ovoga Zakona

k) ostvarivanje naknade za umnožavanje i distribuiranje izvedbe korištenjem ograničenja prava umjetnika izvođača uvrštavanjem u zbirke, iz članka 197. stavka 1. ovoga Zakona

2. prava proizvođača fonograma, za fonograme, uključujući za one koji su ugrađeni u audiovizualno djelo, na kojima su prava zadržana u skladu s člankom 142. stavkom 3. ovoga Zakona:

a) pravo umnožavanja i pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge

b) ostvarivanje, u skladu s člankom 142. stavkom 1. podstavkom 6. ovoga Zakona, udjela u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za: javno priopćavanje, javno prikazivanje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom, javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti te svako drugo priopćavanje javnosti fonograma izdanih u komercijalne svrhe

c) ostvarivanje naknade za javnu posudbu iz članka 142. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona

d) pravo iznajmljivanja

e) pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, fonograma koji su nedostupni na tržištu u smislu članka 17. ovoga Zakona, a koji su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine

f) ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 185. stavka 1. ovoga Zakona

g) ostvarivanje naknade za umnožavanje i distribuiranje fonograma korištenjem ograničenja prava proizvođača fonograma uvrštavanjem u zbirke, iz članka 197. stavka 3. ovoga Zakona

3. prava audiovizualnog producenta, za videograme:

a) pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, videograma koji su nedostupni na tržištu u smislu članka 17. ovoga Zakona, a koji su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine

b) ostvarivanje naknade za javnu posudbu iz članka 152. podstavka 2. ovoga Zakona

c) ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 185. stavka 1. ovoga Zakona

4. prava nakladnika informativnih publikacija, za informativne publikacije u cijelosti ili u dijelu:

a) pravo iznajmljivanja iz članka 165. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona kad se informativna publikacija daje pripadnicima javnosti na korištenje u ograničenom razdoblju, na mjestima pristupačnim javnosti kao što su ugostiteljski objekti, uz ostvarivanje izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi

b) pravo umnožavanja i priopćavanja javnosti na bilo koji način, uključujući činjenje dostupnim javnosti, kad informativnu publikaciju ili bilo koji njezin dio na internetu koristi pružatelj usluga informacijskog društva, iz članka 166. ovoga Zakona

c) pravo umnožavanja, distribuiranja, priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti iz članka 165. stavka 1. podstavaka od 1. do 3. ovoga Zakona, u korist institucija kulturne baštine, za nekomercijalne svrhe, informativnih publikacija koje su nedostupne na tržištu u smislu članka 17. ovoga Zakona, a koje su trajni dio zbirke institucije kulturne baštine

d) ostvarivanje naknade za javnu posudbu iz članka 165. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona

e) ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 185. stavka 1. ovoga Zakona, vezano uz pravo umnožavanja iz članka 165. stavka 1. podstavka 1. ovoga Zakona

5. prava nakladnika za pisana izdanja:

a) ostvarivanje naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 185. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.

Individualno ostvarivanje prava organizacije za emitiranje

Članak 219.

(1) Odredbe članaka 217. i 218. ovoga Zakona ne primjenjuju se na pravo reemitiranja, uključujući kabelsko reemitiranje, pravo prijenosa izravnim protokom, pravo umnožavanja i priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge, te pravo priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, pri davanju pristupa javnosti programskih signala koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta, koja pripadaju organizaciji za emitiranje u pogledu njezinih vlastitih programskih signala.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka odnosi se na vlastita prava organizacije za emitiranje, kao i na ona prava koja su joj ustupili osnivanjem prava iskorištavanja ili prenijeli drugi nositelji autorskih i srodnih prava.

(3) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na prava na naknadu koja prema članku 97. stavku 4. i članku 101. stavku 4. ovoga Zakona pripadaju autorima i umjetnicima izvođačima te na druga neodreciva prava autora i umjetnika izvođača iz ovoga Zakona.

Posebne odredbe o određenim vrstama prerada

Članak 220.

(1) Pravo prerade koje se odnosi na uvrštavanje nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u kinematografske, televizijske, dokumentarne, crtane, reklamne ili druge filmove, u dramske, dokumentarne i slične serije te u najavi ili odjavi emisija, filmova ili serija ili u prepoznatljivom kratkom zvučnom ili audiovizualnom segmentu (jingleu) ostvaruje se individualno.

(2) Za sve druge slučajeve uvrštavanja nescenskog glazbenog djela s riječima ili bez riječi u audiovizualna djela prava se ostvaruju u skladu s člankom 217. stavkom 3. točkom 1. podtočkama e), f) i g) ovoga Zakona.

Posebne odredbe o kolektivnom ostvarivanju prava na naknadu za umnožavanje za privatno korištenje

Članak 221.

(1) Sve organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje ostvaruju prava na naknadu za umnožavanje za privatno korištenje za autore i nositelje srodnih prava dužne su pisanim ugovorom ovlastiti jednu od njih da poslove ostvarivanja prava na naknadu za istovrsne nosače zvuka, slike ili teksta i istovrsne tehničke uređaje iz članka 184. stavaka od 1. do 4. ovoga Zakona obavlja u ime i za račun drugih organizacija koje sudjeluju u tom ugovoru ili u svoje ime, a za račun tih drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

(2) Ako se nakon sklapanja pisanog ugovora između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka pojavi neka nova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ostvaruje prava na naknadu za istovrsne nosače zvuka, slike ili teksta i istovrsne tehničke uređaje, ona je dužna pod istim uvjetima pristupiti postojećem ugovoru između postojećih organizacija.

(3) Obveza na dostavu podataka iz članka 234. ovoga Zakona postoji samo u odnosu na onu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja obavlja poslove ostvarivanja prava za druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(4) Obveza iz stavka 1. ovoga članka o zaključenju ugovora kojim organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imenuju jednu organizaciju za ostvarivanje njihovih prava, kao i obveza iz stavka 3. ovoga članka o dostavi podataka samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ne primjenjuje se ako za odbijanje sklapanja takvog ugovora postoje opravdani razlozi koji moraju biti odgovarajuće obrazloženi.

Posebne odredbe o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava na novinarskim djelima i informativnim publikacijama

Članak 222.

(1) Autori novinarskih djela i nakladnici informativnih publikacija mogu osnovati zajedničku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava, čija opća skupština odlučuje o udjelu u naknadi iz članka 167. stavka 1. ovoga Zakona te o podjeli naknade iz članka 168. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako se ne osnuje zajednička, nakladnici informativnih publikacija mogu osnovati svoju organizaciju za kolektivno ostvarivanje autorskih prava koja im pripadaju prema ugovorima o narudžbi, ugovorima o radu, drugim ugovorima, aktima kojima se uređuju radni odnosi i prema ovome Zakonu, kao i za ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija, a autori novinarskih djela mogu osnovati svoju organizaciju za kolektivno ostvarivanje autorskih novinarskih prava.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija iz članka 166. ovoga Zakona dužna je organizaciji za kolektivno ostvarivanje autorskih novinarskih prava isplatiti udio u naknadi, sukladno članku 167. stavku 1. ovoga Zakona, prema njihovu međusobnom sporazumu.

(4) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka podjela naknade za autorska novinarska djela stvorena po narudžbi ili u radnom odnosu, sukladno članku 168. stavku 2. ovoga Zakona, određuju se sporazumom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koju osnuju nakladnici informativnih publikacija i organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koju osnuju autori novinarskih djela.

(5) Sporazume iz stavaka 3. i 4. ovoga članka organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne su sklopiti u roku od godine dana, računajući od datuma kasnije izdanog odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava sukladno ovom Zakonu. Ako u navedenom roku ne bude sklopljen sporazum, bilo koja od organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može zatražiti posredovanje Vijeća stručnjaka sukladno članku 239. ovoga Zakona.

(6) Umjesto postupka pred Vijećem stručnjaka iz stavka 5. ovoga članka, strane mogu sklopiti arbitražni sporazum radi provođenja arbitraže pred arbitražnim sudom u sastavu iz članka 237. ovoga Zakona, u postupku u kojem se na odgovarajući način primjenjuje članak 236. ovoga Zakona i u kojem arbitražni sud donosi pravorijek kojim se određuje udio u naknadi, sukladno članku 167. stavku 1. ovoga Zakona, i podjela naknade, sukladno članku 168. stavku 2. ovoga Zakona, koji zamjenjuje sporazume iz stavaka 3. i 4. ovoga članka.

(7) U slučajevima iz članka 169. ovoga Zakona svaka naknada za korištenje bilo kojeg autorskog djela ili predmeta srodnog prava, koja se ostvaruje u sustavu kolektivnog ostvarivanja prava, pripada nakladnicima informativnih publikacija u kojima su objavljeni.

Posebne odredbe o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava za djela nedostupna na tržištu

Članak 223.

(1) Odobrenje za umnožavanje, distribuiranje, priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, za nekomercijalne svrhe, autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su nedostupni na tržištu u smislu članka 17. ovoga Zakona, a koji su trajni dio njihovih zbirki, institucije kulturne baštine u Republici Hrvatskoj dužne su tražiti od odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju sjedište u Republici Hrvatskoj, ako postoje. Ako takve organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne postoje u Republici Hrvatskoj, primjenjuje se članak 192. ovoga Zakona.

(2) Odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu izdati odobrenje za korištenje autorskih djela i predmeta srodnih prava koji su nedostupni na tržištu institucijama kulturne baštine u Republici Hrvatskoj, za korištenje u bilo kojoj državi članici Europske unije.

(3) Podatke o odobrenjima iz ovoga članka organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne su dostaviti Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo, u skladu s člankom 17. stavkom 5. ovoga Zakona.

Pretpostavke za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava

Članak 224.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.

(2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka Zavod izdaje na zahtjev udruzi ili drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, koja zadovoljava sljedeće pretpostavke:

– ima sjedište ili poslovni nastan u Europskoj uniji

– ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava te

– kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost.

(3) Smatra se da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ispunjava uvjete iz stavka 2. podstavka 2. ovoga članka ako ima:

– poslovni prostor opremljen informatičkom i komunikacijskom opremom primjerenom za ispunjavanje propisanih obveza koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava te

– stručnu službu za obavljanje pravnih i financijskih poslova, u kojoj je zaposlena najmanje jedna osoba sa završenim integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem prava ili istovjetnim studijem prava sukladno ranije važećim propisima, koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima ostvarivanja autorskog i srodnih prava i znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika, te najmanje jedna osoba čije stručne kvalifikacije udovoljavaju propisima za vođenje računovodstva i koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima organiziranja i vođenja računovodstva.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. podstavka 2. ovoga članka, obavljanje pravnih i računovodstvenih poslova organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može pisanim ugovorom povjeriti odvjetniku odnosno pravnoj osobi koja je registrirana za obavljanje djelatnosti računovodstva, ako udovoljavaju ostalim pretpostavkama propisanim u stavku 3. podstavku 2. ovoga članka. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nadzirati obavljanje tih poslova. Postojanje ugovora o obavljanju tih poslova nema utjecaja na dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na ispunjavanje svih obveza sukladno ovom Zakonu.

(5) Za kolektivno ostvarivanje prava Zavod može izdati odobrenje samo jednoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava za pojedinu vrstu prava i pojedinu kategoriju nositelja prava, uzevši u obzir broj članova na temelju dobivenih punomoći, broj ugovora o uzajamnom zastupanju s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u drugim državama, kao i druge okolnosti koje upućuju na to da bi ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava najučinkovitije obavljala poslove kolektivnog ostvarivanja prava.

(6) Za organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 5. ovoga članka predmnijeva se da ima punomoći za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava za koje je ovlaštena, za sve domaće i strane nositelje takvih prava, osim onog nositelja prava koji je izričito u pisanom obliku obavijestio organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njegova prava.

(7) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ostvaruje prava u svoje ime ili u ime nositelja prava, a za račun nositelja prava.

(9) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava ne ostvaruje na temelju obavijesti iz stavka 6. ovoga članka.

(10) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i Zavod dužni su na svojim mrežnim stranicama na primjeren i vidljiv način objaviti podatak o predmnijevi iz stavka 6. ovoga članka i mogućnosti da se nositelji prava izuzmu od primjene te predmnijeve u skladu sa stavkom 6. ovoga članka.

(11) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja (u daljnjem tekstu: multiteritorijalna odobrenja) dužna je imati odgovarajuće informatičke kapacitete za elektroničku obradu podataka koji su potrebni za izdavanje takvih odobrenja, utvrđivanje repertoara i praćenje njegova korištenja, razmjenu podataka s nositeljima prava i pružateljima internetskih usluga, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava te raspodjele iznosa nositeljima prava.

(12) Zavod vodi evidenciju o organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava kojima je izdano odobrenje za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. U pravilniku iz stavka 14. ovoga članka uredit će se koje podatke iz evidencije Zavod objavljuje na svojim mrežnim stranicama.

(13) Ako povodom podnesenog zahtjeva za izdavanje odobrenja iz ovoga članka Zavod nije izdao odobrenje zbog neispunjavanja pretpostavki iz ovoga članka, ponovljeni zahtjev istog podnositelja za izdavanje odobrenja za istu vrstu prava i istu kategoriju prava ne može se podnijeti prije isteka roka od pet godina od datuma podnošenja prvog zahtjeva.

(14) Sadržaj zahtjeva za izdavanje odobrenja iz ovoga članka te popis dokumentacije koju je potrebno priložiti uz zahtjev uredit će se posebnim pravilnikom koji donosi ministar nadležan za područje autorskog i srodnih prava, uz prethodnu suglasnost glavnog ravnatelja Zavoda.

Posebne pretpostavke za neovisne upravljačke subjekte

Članak 225.

(1) Kolektivno ostvarivanje prava na području Republike Hrvatske može obavljati neovisni upravljački subjekt koji ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije.

(2) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj ako za obavljanje takve djelatnosti ima odobrenje Zavoda.

(3) Ako ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije, neovisni upravljački subjekt može obavljati kolektivno ostvarivanje prava u Republici Hrvatskoj ako po pravu države u kojoj ima sjedište ili poslovni nastan može u toj državi obavljati djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava te je o namjeri obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj prethodno obavijestio Zavod.

(4) Odobrenje iz stavka 2. ovoga članka Zavod na zahtjev izdaje neovisnom upravljačkom subjektu koji zadovoljava sljedeće uvjete:

– ima odgovarajuće materijalne i ljudske resurse za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i

– kolektivno ostvarivanje prava obavlja kao jedinu ili glavnu djelatnost.

(5) Smatra se da neovisni upravljački subjekt ispunjava uvjete iz stavka 4. podstavka 1. ovoga članka ako ima:

– poslovni prostor opremljen informatičkom i komunikacijskom opremom primjerenom za ispunjavanje propisanih obveza koje proizlaze iz obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava te

– stručnu službu za obavljanje pravnih i financijskih poslova, u kojoj je zaposlena najmanje jedna osoba sa završenim integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem prava ili istovjetnim studijem prava sukladno ranije važećim propisima, koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima ostvarivanja autorskog i srodnih prava i znanje engleskog, francuskog ili njemačkog jezika, te najmanje jedna osoba čije stručne kvalifikacije udovoljavaju propisima za vođenje računovodstva i koja ima najmanje dvije godine stručnog iskustva na poslovima organiziranja i vođenja računovodstva.

(6) Iznimno od odredbe stavka 5. podstavka 2. ovoga članka, obavljanje pravnih i računovodstvenih poslova neovisni upravljački subjekt može pisanim ugovorom povjeriti odvjetniku odnosno pravnoj osobi koja je registrirana za obavljanje djelatnosti računovodstva, ako udovoljavaju ostalim pretpostavkama propisanim u stavku 5. podstavku 2. ovoga članka. Neovisni upravljački subjekt dužan je nadzirati obavljanje tih poslova. Postojanje ugovora o obavljanju tih poslova nema utjecaja na dužnost neovisnog upravljačkog subjekta na ispunjavanje svih obveza sukladno ovom Zakonu.

(7) Zavod će izdati odobrenje iz stavka 2. ovoga članka onom neovisnom upravljačkom subjektu koji je pružio relevantne pisane dokaze u obliku ugovora ili punomoći da zastupa određene nositelje prava u pogledu određenog prava, kategorije prava i vrste djela ili predmeta srodnih prava, koji su u skladu s odredbama članka 224. stavka 6. ovoga Zakona izričito u pisanom obliku obavijestili organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja ima odobrenje Zavoda da ne ostvaruje njihova prava, i to za pojedinu vrstu prava koja nije navedena u članku 217. stavku 3. i članku 218. stavku 3. ovoga Zakona.

(8) Protiv rješenja Zavoda donesenog u postupku izdavanja odobrenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) U pisanoj obavijesti Zavodu iz stavka 3. ovoga članka neovisni upravljački subjekt dužan je navesti sve podatke o svim nositeljima prava, uključujući podatke o pravima, kategorijama prava, vrstama djela ili predmeta srodnih prava koje za te nositelje prava na temelju dobivenih punomoći namjerava ostvarivati. Zavod može od takvog subjekta zatražiti i druge podatke, kao što su pojedinačne punomoći, identifikaciju nositelja prava i predmeta zaštite za koje ostvaruje prava, obavijesti nositelja prava dane u skladu s odredbama članka 224. stavka 6. ovoga Zakona i slično.

(10) Tijekom obavljanja kolektivnog ostvarivanja prava neovisni upravljački subjekt dužan je redovito obavještavati Zavod o svim promjenama podataka iz stavaka 7. i 9. ovoga članka.

(11) Neovisni upravljački subjekt ostvaruje prava u svoje ime ili u ime nositelja prava, a za račun nositelja prava.

(12) Na neovisne upravljačke subjekte ne primjenjuje se predmnijeva iz članka 224. stavka 6. ovoga Zakona, već su dužni dokazati repertoar za koji su ovlašteni ostvarivati prava.

(13) Neovisni upravljački subjekt dužan je na zahtjev korisnika obavijestiti ga o nositeljima prava čija prava ostvaruje na temelju ugovora ili punomoći i priložiti o tome relevantne pisane dokaze.

(14) Neovisni upravljački subjekt dužan je na svojim mrežnim stranicama na primjeren i vidljiv način objaviti repertoar za koji je ovlašten ostvarivati prava, na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.

(15) Sadržaj zahtjeva za izdavanje odobrenja iz stavka 2. ovoga članka te popis dokumentacije koju je potrebno priložiti uz zahtjev uredit će se pravilnikom iz članka 224. stavka 14. ovoga Zakona.

(16) Zavod vodi evidenciju o neovisnim upravljačkim subjektima kojima je izdano odobrenje za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. U pravilniku iz članka 224. stavka 14. ovoga Zakona uredit će se koje podatke iz evidencije Zavod objavljuje na svojim mrežnim stranicama.

(17) Ako povodom podnesenog zahtjeva za izdavanje odobrenja iz ovoga članka Zavod nije izdao odobrenje zbog neispunjavanja pretpostavki iz ovoga članka, ponovljeni zahtjev za izdavanje odobrenja za istu vrstu prava i istu kategoriju prava isti neovisni upravljački subjekt ne može podnijeti prije isteka roka od pet godina od datuma podnošenja prvog zahtjeva.

(18) U pravilniku iz članka 224. stavka 14. ovoga Zakona uredit će se i sadržaj obavijesti iz stavka 3. ovoga članka.

Povjeravanje ostvarivanja prava i uzajamno zastupanje

Članak 226.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može ostvarivati jednu, dvije ili više vrsta prava koja se, u pravilu, odnose na pojedinu vrstu nositelja prava.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može povjeriti drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava obavljanje određenih provedbenih poslova ostvarivanja prava pisanim ugovorom. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je povjereno obavljanje poslova ostvarivanja prava te poslove obavlja u ime i za račun organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja joj je povjerila obavljanje poslova ili u svoje ime, a za račun organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja joj je povjerila obavljanje poslova.

(3) Obavljanje određenih administrativnih, tehničkih ili pomoćnih poslova, kao što su izdavanje računa korisnicima ili raspodjela pripadajućih iznosa među nositeljima prava, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može pisanim ugovorom povjeriti drugoj fizičkoj ili pravnoj osobi. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nadzirati obavljanje tih poslova. Postojanje ugovora o obavljanju tih poslova nema utjecaja na dužnost organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na ispunjavanje svih obveza sukladno ovom Zakonu.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava osnovana po ovome Zakonu može s drugom takvom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava osnovanom po zakonu neke druge države članice Europske unije ili po zakonu bilo koje druge države, radi ostvarivanja iste vrste prava, sklopiti ugovor o uzajamnom zastupanju. U tome slučaju, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije diskriminirati nositelje prava čijim pravima upravlja, posebno u odnosu na primjenjive tarife, trošak ostvarivanja te uvjete naplate prihoda od prava i raspodjele pripadajućih iznosa nositeljima prava.

(5) Sporazum o zastupanju je svaki sporazum između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojim jedna organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlašćuje drugu da ostvaruje prava koja ona zastupa, uključujući i sporazum zaključen prema člancima 258. i 259. ovoga Zakona.

(6) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na neovisne upravljačke subjekte.

Poglavlje 2.
ODNOS ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I NOSITELJA PRAVA

Prava nositelja prava

Članak 227.

(1) Nositelj prava ima pravo po svom izboru odabrati i ovlastiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava u bilo kojoj državi članici Europske unije da upravlja onim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava koje sam odabere, za države koje sam odabere, neovisno o tome koje države članice Europske unije je državljanin i u kojoj ima boravište ili poslovni nastan. Odabrana organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj dužna je prihvatiti upravljanje takvim pravima, kategorijama prava ili vrstama djela ili predmetima srodnih prava kad je takvo upravljanje obuhvaćeno područjem njezine djelatnosti, osim ako ima objektivno opravdane razloge odbiti takvu ovlast.

(2) Nositelj prava ima pravo izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje bilo kojih prava, kategorija prava ili vrsta djela te drugih sadržaja po svom izboru, a organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava čija prava ostvaruje objaviti uvjete pod kojima mogu izdavati odobrenja za nekomercijalno korištenje svojih djela ili predmeta srodnih prava čije su upravljanje prepustili toj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Nekomercijalnim korištenjem smatra se ono korištenje u kojem se ni neposredno ni posredno ne ostvaruje imovinska ili komercijalna korist.

(3) Nositelj prava može otkazati ovlaštenje za upravljanje koje je dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u cijelosti ili u odnosu na pojedino pravo, kategoriju prava ili vrstu djela ili predmeta srodnih prava koje sam odabere, za državna područja koja sam odabere, uz otkazni rok ne duži od šest mjeseci, bez obzira na to je li istodobno takvo ovlaštenje za upravljanje dao drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odlučiti da takav otkaz proizvodi učinke nakon završetka financijske godine.

(4) Nositelj prava pridržava sva prava prema organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u odnosu na korištenja koja su se ostvarila i odobrenja za korištenje koja je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava izdala prije učinaka otkaza iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Svako ovlaštenje za upravljanje pravima i otkaz takvog ovlaštenja moraju biti u pisanom obliku, uz navođenje pojedinih prava, kategorija prava ili vrsta djela ili predmeta srodnih prava na koja se odnosi.

(6) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svojem statutu i/ili pravilima o članstvu utvrditi da nositelji prava imaju barem prava iz ovoga članka, objaviti to na svojim mrežnim stranicama te nositelje prava o tim pravima obavijestiti prije davanja ovlasti za upravljanje.

Članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

Članak 228.

(1) Član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava je nositelj prava ili subjekt koji zastupa nositelje prava, uključujući druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava, koji ispunjava uvjete članstva u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i koji je primljen u njezino članstvo.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je kao članove prihvatiti sve nositelje prava, subjekte koji zastupaju nositelje prava, uključujući i druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i udruženja nositelja prava, koji ispunjavaju pretpostavke za članstvo utemeljene na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima.

(3) Pretpostavke za članstvo organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je uvrstiti u svoj statut ili pravila o članstvu, kojim se utvrđuju uvjeti članstva, kao i prava i obveze članova te ih javno objaviti.

(4) Odluka organizacije za kolektivno ostvarivanje prava o odbijanju zahtjeva za članstvo mora biti jasno obrazložena.

(5) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svojem statutu utvrditi odgovarajuće i učinkovite mehanizme sudjelovanja svojih članova u postupcima donošenja odluka. Pritom zastupljenost različitih kategorija članova mora biti poštena i uravnotežena.

(6) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da njezini članovi mogu s njom komunicirati elektroničkim putem, uključujući i u svrhu ostvarivanja svojih članskih prava.

(7) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je voditi evidenciju o svojim članovima i redovito je ažurirati.

Pravila o nositeljima prava koji nisu članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

Članak 229.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sva prava koja pripadaju njezinim članovima na odgovarajući način primijeniti i na nositelje prava koje zastupa na temelju presumirane punomoći te na nositelje prava koji nisu njezini članovi, ali ih zastupa na temelju ugovornog odnosa, osim prava koja se odnose na upravljanje i odlučivanje u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.

Poglavlje 3.
UNUTARNJE USTROJSTVO ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA

Opća skupština članova

Članak 230.

(1) Opća skupština članova je tijelo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u kojem članovi sudjeluju i ostvaruju svoje glasačko pravo, neovisno o pravnom obliku organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(2) Opća skupština članova saziva se najmanje jednom godišnje.

(3) Opća skupština članova ima sljedeće ovlasti:

– donosi statut, njegove izmjene i dopune te odlučuje o pretpostavkama za članstvo u organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, ako one nisu propisane statutom

– imenuje i razrješuje članove odbora, ocjenjuje općenito njihov rad i odobrava njihove naknade i druge pogodnosti kao što su novčane i nenovčane pogodnosti, izdvajanja u dobrovoljne mirovinske fondove, pravo na nagrade i otpremnine

– donosi opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava

– donosi opća pravila o korištenju neraspodjeljivih iznosa te odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa, isključivo u svrhu ostvarivanja socijalnih, kulturnih i obrazovnih aktivnosti na korist nositelja prava

– donosi opća pravila o ulaganju prihoda od prava i drugih prihoda koji proizlaze iz ulaganja prihoda od prava

– donosi opća pravila o odbicima od prihoda od prava i od prihoda koji proizlaze iz ulaganja prihoda od prava

– donosi pravila o upravljanju rizikom

– odobrava kupnju, prodaju ili zalaganje nekretnina u vlasništvu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

– odobrava spajanja i udruživanja s drugim subjektima, osnivanje podružnica, preuzimanje drugih subjekata ili dionica ili udjela u drugim subjektima

– odobrava uzimanje ili davanje zajmova i osiguranja zajmova.

(4) Statut je opći akt koji sadrži pravila o ustrojstvu i djelovanju organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u smislu zakona kojim se uređuju statusna pitanja pravnih osoba.

(5) Član odbora je:

– svaki član upravnog odbora kad je ovim Zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava propisana jedinstvena uprava

– svaki član upravnog ili nadzornog odbora kad je ovim Zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava propisana dvojna uprava.

(6) U organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u kojoj postoji sustav dvojne uprave opća skupština članova ne odlučuje o imenovanju i razrješenju članova upravnog odbora niti odobrava njihove naknade i druge pogodnosti, ako je za obavljanje tih ovlasti nadležan nadzorni odbor.

(7) Opća skupština članova može statutom ili posebnom odlukom svoje ovlasti iz stavka 3. podstavaka od 7. do 10. ovoga članka prenijeti na tijelo koje obavlja nadzornu funkciju nad upravljanjem organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava.

(8) Opća skupština članova ovlaštena je nadzirati rad organizacije za kolektivno ostvarivanje prava time što:

– odlučuje o imenovanju i razrješenju revizora i

– odobrava godišnje izvješće o transparentnosti iz članka 251. ovoga Zakona.

(9) Svi članovi organizacije za kolektivno ostvarivanje prava imaju pravo sudjelovati i glasovati na općoj skupštini članova. Pod uvjetom da to primjenjuje pošteno i razmjerno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u svojem statutu ili pravilima o članstvu ograničiti pravo sudjelovanja i glasovanja članova na temelju jednog ili oba sljedeća kriterija:

– trajanje članstva

– iznosi naknada koje je član primio ili ostvario.

(10) Svaki član organizacije za kolektivno ostvarivanje prava može posebnom punomoći ovjerenom kod javnog bilježnika imenovati bilo koju fizičku ili pravnu osobu kao svojeg opunomoćenika ovlaštenog da umjesto njega sudjeluje i glasuje na općoj skupštini u njegovo ime, pod uvjetom da takvo imenovanje ne dovodi do sukoba interesa, kao što je u slučaju kad član i opunomoćenik pripadaju različitim kategorijama nositelja prava unutar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Imenovanje opunomoćenika vrijedi samo za jednu opću skupštinu. Opunomoćenik ima na općoj skupštini članova za koju je imenovan sva prava kao i član koji ga je imenovao te je dužan na općoj skupštini sudjelovati i glasovati u skladu s uputama koje je dobio od člana koji ga je imenovao, a koje su sadržane u punomoći. Statutom ili drugim aktom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava mogu se pobliže odrediti ograničenja u vezi s imenovanjem opunomoćenika i ostvarivanjem prava glasovanja članova koje predstavljaju.

(11) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u svojem statutu utvrditi da ovlasti opće skupštine članova može izvršavati skupština predstavnika izabranih najmanje jednom u četiri godine na općoj skupštini članova, pod uvjetom da je:

– osigurano odgovarajuće i učinkovito sudjelovanje članova u postupcima donošenja odluka i

– zastupljenost različitih kategorija članova u skupštini predstavnika poštena i uravnotežena.

(12) Odredbe stavaka 2. i 3. te stavaka od 6. do 10. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na skupštinu predstavnika iz stavka 11. ovoga članka.

(13) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zbog svojeg pravnog oblika nema opću skupštinu članova, ovlasti opće skupštine članova izvršava tijelo koje obavlja nadzornu funkciju iz članka 231. ovoga Zakona. U tom slučaju odredbe ovoga članka, osim stavaka od 5. do 7., na odgovarajući se način primjenjuju na tijelo koje obavlja nadzornu funkciju.

(14) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima kao članove samo subjekte koji zastupaju nositelje prava, sve ili neke ovlasti opće skupštine članova iz ovoga članka može svojim statutom prenijeti na opću skupštinu članova tih subjekata. U tom slučaju odredbe ovoga članka, osim stavaka od 11. do 13., na odgovarajući se način primjenjuju na opću skupštinu članova tih subjekata.

Nadzorna funkcija

Članak 231.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je imati tijelo koje obavlja nadzornu funkciju za trajno praćenje aktivnosti i izvršavanje zadaća osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(2) U tijelu koje obavlja nadzornu funkciju moraju biti pošteno i razmjerno zastupljene različite kategorije članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Svaki član tijela koje obavlja nadzornu funkciju dužan je općoj skupštini članova dati izjavu o sukobu interesa koja sadrži podatke propisane u članku 232. stavku 3. ovoga Zakona.

(4) Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju sastaje se redovito i ima sljedeće ovlasti:

– ovlasti koje mu je povjerila opća skupština članova, uključujući ovlasti u okviru članka 230. stavka 3. podstavka 2. i stavka 7. ovoga Zakona i

– praćenje aktivnosti i izvršavanje obveza osoba iz članka 232. ovoga Zakona, uključujući provedbu odluka opće skupštine članova, a posebno općih pravila iz članka 230. stavka 3. podstavaka od 3. do 6. ovoga Zakona.

(5) Tijelo koje obavlja nadzornu funkciju jednom godišnje izvještava opću skupštinu članova o izvršavanju svojih ovlasti.

Obveze osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

Članak 232.

(1) Osobe koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava dužne su to činiti s povećanom pažnjom, na razborit i odgovarajući način, koristeći se najboljim administrativnim i računovodstvenim postupcima te mehanizmima unutarnje kontrole.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u svoje poslovanje uvesti i primjenjivati postupke za sprječavanje nastanka sukoba interesa. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je utvrditi i razotkriti svaki stvarni ili mogući sukob interesa, njime upravljati i nadzirati ga ako ga nije moguće izbjeći te spriječiti da on negativno utječe na zajedničke interese nositelja prava koje zastupa.

(3) Postupci iz stavka 2. ovoga članka uključuju obvezu svake od osoba koje upravljaju poslovanjem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da općoj skupštini članova daju pojedinačnu izjavu koja sadrži sljedeće podatke:

– svaku korist koju imaju od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

– sve naknade primljene u prethodnoj financijskoj godini od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, uključujući u obliku mirovinskog osiguranja, davanja u naravi i druge oblike povlastica

– sve iznose koje su kao nositelji prava primili od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u prethodnoj financijskoj godini i

– izjavu o svakom stvarnom ili mogućem sukobu između bilo kakvih osobnih interesa i interesa organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili između bilo kakvih obveza prema organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i dužnosti prema bilo kojoj drugoj fizičkoj ili pravnoj osobi.

Poglavlje 4.
ODNOS ORGANIZACIJE ZA KOLEKTIVNO OSTVARIVANJE PRAVA I KORISNIKA

Davanje odobrenja za korištenje

Članak 233.

(1) Prije početka korištenja predmeta zaštite pravna odnosno fizička osoba dužna je podnijeti zahtjev za odobrenje korištenja određene vrste predmeta zaštite odgovarajućoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava. U zahtjevu se navodi vrsta i okolnosti korištenja, kao što su način, prostor i vrijeme korištenja te ostali podaci o kojima ovisi visina naknade.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku odgovoriti na zahtjev za odobrenje korištenja, navodeći podatke koji su potrebni da bi mogla izdati odobrenje. Nakon primitka svih relevantnih podataka organizacija je dužna korisniku izdati odobrenje ili obrazložiti zašto nije u mogućnosti izdati odobrenje.

(3) Odobrenje mora sadržavati oznaku vrsta prava na koje se odnosi, uvjete korištenja s obzirom na način, prostor i vrijeme korištenja te visinu naknade, ako je korištenje uz naknadu. Uvjeti korištenja moraju biti utemeljeni na objektivnim i nediskriminirajućim kriterijima.

(4) Korisnik je dužan bez odgađanja obavijestiti organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava o svakoj promjeni okolnosti korištenja ili o samom prestanku korištenja, radi odgovarajuće izmjene uvjeta pod kojima je odobrenje dano odnosno radi povlačenja odobrenja.

(5) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je omogućiti korisnicima da zahtjev za odobrenje korištenja i svu komunikaciju u vezi s odobrenjem obavljaju elektroničkim putem.

(6) Pravna ili fizička osoba koja omogući korištenje svog prostora drugoj osobi koja u tom prostoru koristi predmete zaštite dužna je provjeriti ima li ta druga osoba odgovarajuće odobrenje za korištenje predmeta zaštite. Ako pravna ili fizička osoba omogući korištenje svog prostora osobi koja nema odgovarajuće odobrenje za korištenje predmeta zaštite, a znala je ili je morala znati da će se u tom prostoru koristiti predmeti zaštite, solidarno odgovara za isplatu odgovarajuće naknade za korištenje predmeta zaštite.

Obveze korisnika

Članak 234.

(1) Korisnici su dužni organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava dati relevantne podatke kojima raspolažu, a koji su potrebni za naplatu prihoda od prava i/ili raspodjelu iznosa dugovanih nositeljima prava, u ugovorenom ili prethodno određenom roku te u ugovorenom ili prethodno određenom obliku. Kad odlučuju o obliku u kojem će se dati potrebni podaci, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici dužni su uzeti u obzir, koliko je to moguće, standarde koji se dobrovoljno primjenjuju u odnosnom području (u daljnjem tekstu: dobrovoljni industrijski standardi).

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je, kad je to moguće, omogućiti korisnicima da podatke iz stavka 1. ovoga članka dostavljaju elektroničkim putem.

(3) U slučaju nedostatno dobivenih podataka ili neovlaštenog korištenja predmeta zaštite nadležna tijela državne uprave ili fizičke i pravne osobe koje raspolažu takvim podacima dostavit će organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, na njezin upit, podatke koji se odnose na ostvarivanje prava iz ovoga Zakona, osim kada bi takva dostava podataka bila protivna Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) ili zakonu kojim se uređuje zaštita neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti.

Cijena korištenja predmeta zaštite

Članak 235.

(1) Cijena korištenja i drugi uvjeti korištenja predmeta zaštite utvrđuju se, prije svega, ugovorom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika predmeta zaštite ili ugovorom između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i komore korisnika predmeta zaštite. Ako korisnici nisu organizirani putem komore ili iz okolnosti proizlazi da će interesi korisnika biti bolje zastupani putem nekog drugog reprezentativnog udruženja korisnika predmeta zaštite, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može sklopiti ugovor s drugim reprezentativnim udruženjem korisnika. Pregovore o sklapanju takvih ugovora organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici odnosno njihove komore ili reprezentativna udruženja dužni su voditi u dobroj vjeri te jedni drugima dostaviti sve podatke potrebne za postizanje dogovora.

(2) Ako cijena korištenja nije određena sukladno stavku 1. ovoga članka, plaća se prema cjeniku organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je prije utvrđivanja cjenika iz stavka 2. ovoga članka zatražiti očitovanje o prijedlogu cjenika od komore ili drugog reprezentativnog udruženja korisnika.

(4) Ako komora ili drugo reprezentativno udruženje korisnika ne dostavi pisano očitovanje organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava u roku od 30 dana od dana dostave prijedloga cjenika, smatrat će se da se ne protivi prijedlogu cjenika.

(5) Ako komora ili drugo reprezentativno udruženje korisnika u pisanom očitovanju ne prihvati u cijelosti ili djelomice cjenik, može se s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava sporazumjeti o postupku arbitraže radi utvrđivanja predmetnog cjenika, najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka prijedloga cjenika. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i korisnici mogu i unaprijed sklopiti arbitražni sporazum kojim utvrđuju da će svaki spor u postupku donošenja cjenika riješiti pred arbitražom. Arbitraža se provodi u skladu s odredbama članka 236. ovoga Zakona.

(6) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i komora ili drugo reprezentativno udruženje korisnika ne sklope arbitražni sporazum u roku iz stavka 5. ovoga članka, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava zatražit će u daljnjem roku od 15 dana mišljenje Vijeća stručnjaka o predmetu neslaganja. Vijeće stručnjaka dat će svoje mišljenje u roku od 60 dana od dana primitka zahtjeva. Vijeće stručnjaka može, zbog opravdanih razloga, produžiti rok za donošenje mišljenja za još najviše 30 dana, o čemu je dužno obavijestiti stranke u postupku davanja mišljenja prije isteka prvog roka od 60 dana.

(7) Do dovršetka postupka utvrđivanja cjenika, sukladno odredbama stavaka od 3. do 6. ovoga članka, cijena se plaća prema postojećem cjeniku, a ako postojeći cjenik ne obuhvaća pojedinu vrstu korištenja predmeta zaštite, kao akontacija prema prijedlogu cjenika.

(8) Do dovršenja postupka utvrđivanja cjenika, sukladno odredbama stavaka od 3. do 6. ovoga članka, o iznosima naknade za umnožavanje za privatno korištenje iz ovoga Zakona cijena se plaća prema postojećem cjeniku, a ako postojeći cjenik ne obuhvaća pojedini tehnički uređaj ili nosač zvuka, slike ili teksta, korisnik plaća nesporni iznos cijene iz prijedloga cjenika, a za sporni iznos organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može od korisnika zatražiti da priloži odgovarajuće kvalitetno osiguranje plaćanja, koje je korisnik dužan priložiti u roku koji odredi organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Ako korisnik na zahtjev organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne priloži traženo kvalitetno osiguranje plaćanja spornog iznosa naknade u ostavljenom roku, dužan je platiti akontaciju prema prijedlogu cjenika.

(9) Mišljenje Vijeća stručnjaka iz stavka 6. ovoga članka sadržava ocjenu o tome obuhvaća li cjenik organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ona prava za koja ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima odobrenje sukladno odredbama ovoga Zakona i mišljenje je li cijena određena u skladu s načelima iz članka 240. ovoga Zakona. Ako Vijeće stručnjaka ne donese mišljenje u roku iz stavka 6. ovoga članka, smatra se da je suglasno s prijedlogom cjenika.

(10) Nakon dovršetka postupka utvrđivanja cjenika prema odredbama iz ovoga članka, cjenik se, sukladno članku 250. ovoga Zakona, objavljuje na mrežnim stranicama organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i primjenjuje se na sve korisnike koji koriste predmete zaštite na način koji je određen cjenikom, počevši od dana pokretanja postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama stavka 3. ovoga članka.

Utvrđivanje cjenika pred arbitražnim sudom

Članak 236.

(1) U skladu s odredbama članka 235. stavka 5. ovoga Zakona, stranke mogu sklopiti sporazum da se njihov spor o cjeniku konačno riješi arbitražom u skladu s važećim Pravilnikom o arbitraži pri Stalnom arbitražnom sudištu Hrvatske gospodarske komore (u daljnjem tekstu: Zagrebačka pravila), ako ovim Zakonom nije određeno drukčije.

(2) Arbitraža o cjeniku vodi se prema odredbama o ubrzanom arbitražnom postupku u smislu Zagrebačkih pravila iz stavka 1. ovoga članka, bez obzira na to koja je vrijednost predmeta spora, te prema ostalim primjenjivim odredbama Zagrebačkih pravila. Ubrzani postupak arbitraže o cjeniku može u pravilu trajati najduže tri mjeseca, računajući od dana kada je konstituiran arbitražni sud u skladu s odredbama članka 237. ovoga Zakona. Rokove iz Zagrebačkih pravila koji se odnose na ubrzani arbitražni postupak, u kojima stranke mogu poduzeti određene radnje, arbitražni sud može skratiti ako ocijeni da je to u interesu učinkovitosti postupka, a pritom se poštuje načelo jednakog postupanja sa strankama.

(3) Ako prijedlog cjenika daju dvije ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, one se u arbitražnom postupku sve zajedno smatraju jednom strankom. Ako interese korisnika na koje se primjenjuje cjenik koji je predmet arbitražnog postupka zastupa više komora i/ili drugih reprezentativnih udruženja korisnika, oni se svi smatraju jednom strankom u arbitražnom postupku.

(4) Arbitražnim pravorijekom utvrđuje se cjenik organizacije za kolektivno ostvarivanje prava u skladu s načelima iz članka 240. ovoga Zakona.

(5) Cjenik utvrđen pravorijekom iz stavka 4. ovoga članka, sukladno članku 250. ovoga Zakona, objavljuje se na mrežnim stranicama organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na koju se cjenik odnosi i primjenjuje se na sve korisnike koji koriste predmete zaštite na način koji je određen cjenikom, počevši od dana pokretanja postupka utvrđivanja cjenika sukladno odredbama članka 235. stavka 3. ovoga Zakona.

Sastav arbitražnog suda

Članak 237.

(1) Arbitražni sud ima tri arbitra koji se imenuju s Liste arbitara pred Stalnim arbitražnim sudištem pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, koji moraju biti stručni u području autorskog prava i srodnih prava.

(2) Predsjednik arbitražnog suda mora biti sudac ili bivši sudac Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

(3) Svaka stranka imenuje po jednog arbitra u arbitražnom sporazumu iz članka 235. stavka 5. ovoga Zakona. Tako imenovani arbitri imenovat će predsjednika arbitražnog suda najkasnije u roku od 15 dana od dana sklapanja arbitražnog sporazuma.

(4) Ako se arbitri koje su imenovale stranke ne mogu sporazumjeti o predsjedniku arbitražnog suda, njega će imenovati predsjednik Stalnog arbitražnog sudišta pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Sastav i rad Vijeća stručnjaka

Članak 238.

(1) Vijeće stručnjaka čine predsjednik i četiri člana. Predsjednika i članove Vijeća stručnjaka na razdoblje od četiri godine imenuje ministar nadležan za područje autorskog i srodnih prava, na prijedlog glavnog ravnatelja Zavoda.

(2) Predsjednik i članovi Vijeća stručnjaka imenuju se iz reda istaknutih stručnjaka koji svojim dosadašnjim dostignućima i poznavanjem problema vezanih za područje primjene autorskog i srodnih prava mogu pridonijeti ostvarivanju ciljeva zbog kojih je Vijeće stručnjaka osnovano.

(3) Glavni ravnatelj Zavoda pokreće postupak izbora predsjednika i članova Vijeća stručnjaka javnim pozivom.

(4) Ako ministar nadležan za područje autorskog i srodnih prava smatra da predloženi kandidati ne osiguravaju primjeren sastav Vijeća stručnjaka, naložit će glavnom ravnatelju Zavoda da ponovi postupak izbora.

(5) Vijeće stručnjaka donosi mišljenje na sjednici većinom glasova svih članova Vijeća stručnjaka.

(6) Prije davanja mišljenja Vijeće stručnjaka može pozvati osobe stručne za pojedina pitanja da sudjeluju u radu sjednica Vijeća stručnjaka bez prava odlučivanja. U radu Vijeća stručnjaka mogu sudjelovati, bez prava odlučivanja, službenici Zavoda za područje rada sjednice Vijeća stručnjaka.

(7) Predsjednik, članovi Vijeća stručnjaka i pozvani stručnjaci imaju pravo na naknadu za rad. Naknadu snose stranke koje sudjeluju u postupku pred Vijećem stručnjaka, u jednakim dijelovima, ako Vijeće stručnjaka ne odluči drukčije.

(8) Vijeće stručnjaka donosi poslovnik o svom radu.

(9) Nadzor nad radom Vijeća stručnjaka obavlja glavni ravnatelj Zavoda.

(10) U obavljanju nadzora nad radom Vijeća stručnjaka glavni ravnatelj Zavoda može ministru nadležnom za područje autorskog i srodnih prava predložiti razrješenje predsjednika ili člana Vijeća stručnjaka ako utvrdi da bez opravdanog razloga ne obavlja svoje dužnosti u skladu s odredbama ovoga Zakona ili poslovnika iz stavka 8. ovoga članka.

(11) Ministar nadležan za područje autorskog i srodnih prava, uz prethodnu suglasnost glavnog ravnatelja Zavoda, donosi pravilnik o Vijeću stručnjaka u kojem se uređuju pravila o imenovanju članova Vijeća stručnjaka, o radu Vijeća stručnjaka te visina naknade iz stavka 7. ovoga članka.

Posredovanje Vijeća stručnjaka

Članak 239.

(1) Vijeće stručnjaka obavlja sljedeće postupke posredovanja:

1. posredovanje u pogledu sklapanja ugovora o reemitiranju, uključujući kabelsko reemitiranje, te o prijenosu izravnim protokom između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i operatora usluge reemitiranja, uključujući kabelsko reemitiranje, ili prijenosa izravnim protokom; kao i između organizacija za emitiranje i operatora usluge reemitiranja, uključujući kabelsko reemitiranje, ili prijenosa izravnim protokom, u pogledu davanja odobrenja za reemitiranje, uključujući kabelsko reemitiranje, te prijenos izravnim protokom i/ili plaćanja pripadajuće naknade

2. posredovanje u pogledu sklapanja ugovora u svrhu činjenja dostupnim javnosti audiovizualnih djela u okviru usluga videa na zahtjev

3. posredovanje u pogledu omogućavanja pristupa autorskom djelu ili predmetu srodnog prava i njegova korištenja u skladu sa sadržajnim ograničenjima autorskog i srodnih prava iz ovoga Zakona između osobe koja tvrdi da je na temelju ovoga Zakona ovlaštena koristiti se autorskim djelom ili predmetom srodnog prava bez odobrenja nositelja prava ili bez odobrenja i bez plaćanja naknade i nositelja prava odnosno druge osobe koja je primijenila tehničke mjere zaštite pristupa ili korištenja autorskih djela ili predmeta srodnih prava ili koja ima ovlast i mogućnosti otkloniti ih

4. posredovanje propisano u članku 53. stavku 3. ovoga Zakona

5. posredovanje u pogledu izmjene ili prilagodbe ugovora radi pravičnijeg udjela u zaradi iz članka 68. ovoga Zakona

6. posredovanje u pogledu izvršavanja obveze transparentnosti iz članka 69. ovoga Zakona

7. posredovanje između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koju su osnovali nakladnici informativnih publikacija i one koju su osnovali autori novinarskih djela radi postizanja sporazuma o udjelu u naknadi iz članka 167. stavka 1. ovoga Zakona te

8. posredovanje između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koju su osnovali nakladnici informativnih publikacija i one koju su osnovali autori novinarskih djela radi postizanja sporazuma o podjeli naknade iz članka 168. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Vijeće stručnjaka će u postupcima posredovanja iz stavka 1. ovoga članka pregovorima u svojstvu posrednika pomoći da strane u sporu postignu sporazum. Vijeće stručnjaka je ovlašteno stranama davati prijedloge o uređenju međusobnih odnosa. Prijedloge će Vijeće stručnjaka stranama dostaviti osobno ili u preporučenom pismu. Ako se nijedna od strana ne usprotivi prijedlogu Vijeća stručnjaka preporučenim pismom poslanim u roku od tri mjeseca od dana primitka prijedloga Vijeća stručnjaka, smatra se da su obje strane prihvatile prijedlog Vijeća stručnjaka. Ako je riječ o sporovima iz stavka 1. točaka 1., 2. ili 4. ovoga članka, strane su obvezatne takav prijedlog Vijeća stručnjaka uvrstiti u odgovarajući ugovor.

(3) Sve strane u sporovima iz stavka 1. ovoga članka dužne su započeti, voditi i okončati pregovore u dobroj vjeri. Za zlouporabu pregovora ili svog položaja u pregovorima, kao i za zlouporabu svojih prava odgovaraju u skladu sa zakonom kojim se uređuju obvezni odnosi.

(4) Postupak posredovanja iz stavka 1. točaka 4. i 5. ovoga članka mogu pokrenuti nositelji prava te reprezentativna udruženja nositelja prava na pojedinačni zahtjev jednog ili više nositelja prava.

Načela za određivanje visine cijene korištenja predmeta zaštite

Članak 240.

(1) Cijena za korištenje predmeta zaštite mora biti primjerena, bez obzira na to je li riječ o isključivim pravima ili o ostvarivanju naknade u slučaju kad se predmet zaštite prema ovome Zakonu može koristiti bez odobrenja nositelja prava. Cjenici moraju biti razumni u odnosu na, među ostalim, ekonomsku vrijednost korištenja prava na tržištu, uzimajući u obzir narav i opseg korištenja predmeta zaštite, ekonomsku vrijednost usluge koju pruža organizacija za kolektivno ostvarivanje prava te na odgovarajući način cjenike koji su na snazi u drugim državama članicama Europske unije za istu vrstu i oblik korištenja i istu vrstu prava.

(2) Pri određivanju visine cijene iz stavka 1. ovoga članka, u odgovarajućoj mjeri uzet će se u obzir religiozne, socijalne i kulturne potrebe korisnika koji pripadaju osjetljivim društvenim skupinama umirovljenika, djece i osoba s invaliditetom.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je na zahtjev obavijestiti korisnika na kojeg se to odnosi o kriterijima koje je uzela u obzir pri određivanju iznosa cijene u cjeniku.

(4) Pri određivanju cijene za korištenje predmeta zaštite na internetu organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije dužna kao uzor koristiti već utvrđene cjenike za druge vrste i oblike korištenja na internetu, ako je riječ o korištenju u novoj vrsti internetske usluge koja je u Europskoj uniji dostupna kraće od tri godine.

(5) Ako je korištenje predmeta zaštite nužno za djelatnost korisnika tako da djelatnost korisnika ovisi o korištenju predmeta zaštite, kao što je to u slučaju emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom, koncertnih, plesnih i drugih korištenja predmeta zaštite uz naplatu, visina cijene određuje se, u pravilu, u postotku od prihoda odnosno primitka što ga korisnik ostvaruje od korištenja predmeta zaštite.

(6) Ako su troškovi potrebni za korištenje predmeta zaštite veći od prihoda koji se ostvaruje korištenjem, visina cijene može se odrediti u postotku od troškova potrebnih za korištenje predmeta zaštite, kao što su naknade ili plaće umjetnika izvođača ili trošak korištenja prostora za korištenje predmeta zaštite ili drugi odgovarajući trošak.

(7) Uz cijene koje se određuju u postotku odredit će se najniži iznosi cijena u paušalnom iznosu.

(8) Ako korištenje predmeta zaštite nije nužno korisniku, ali je korisno ili ugodno, kao što je to u slučaju smještajnih objekata, izložbenih prostora, prijevoznih sredstava i nekih ugostiteljskih objekata, cijena se u pravilu određuje u paušalnim iznosima za stalna i za povremena korištenja predmeta zaštite.

(9) Prilikom utvrđivanja cijene određene u paušalnom iznosu prema stavku 8. ovoga članka i najniže cijene iz stavka 7. ovoga članka uzimaju se u obzir okolnosti korištenja, kao što su vrsta korištenja, mjesto i zemljopisno područje korištenja, kategorija i veličina prostora u kojem se koriste predmeti zaštite, trajanje i broj korištenja te razlike u visini cijena u poslovanju korisnika.

(10) Visina cijene za umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, informativnih publikacija u digitalnom obliku, sukladno članku 166. stavku 1. ovoga Zakona, određuje se, u pravilu, u postotku od svih izravnih i neizravnih prihoda odnosno primitaka što ih pružatelj usluga informacijskog društva ostvaruje u vezi s korištenjem informativne publikacije, uz određivanje najnižeg iznosa cijene, ili, ako to nije moguće, u paušalnom iznosu.

(11) Pri određivanju visine cijene za umnožavanje i priopćavanje javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, autorskih djela i predmeta srodnih prava koji se koriste u pratećim internetskim uslugama na koje se primjenjuje načelo države podrijetla iz članka 49. ovoga Zakona, u obzir se, osim drugih kriterija iz ovoga članka, uzimaju svi aspekti prateće internetske usluge, kao što su obilježja usluge, uključujući trajanje dostupnosti na internetu programa koji se pružaju u okviru te usluge, publiku, uključujući publiku u Republici Hrvatskoj te u drugim državama u kojima se pristupa pratećoj internetskoj usluzi i koristi se tom uslugom, te dostupne jezične verzije. To ne isključuje mogućnost određivanja cijene na temelju primitaka organizacije za emitiranje.

(12) Pri određivanju visine cijene za reemitiranje, uključujući kabelsko reemitiranje, te prijenos izravnim protokom u obzir se, osim drugih kriterija iz ovoga članka, uzima ekonomska vrijednost uporabe prava u trgovini, uključujući vrijednost dodijeljenu sredstvu reemitiranja, uključujući kabelsko reemitiranje, te prijenosa izravnim protokom.

(13) Ako korisnik uskrati davanje podataka potrebnih za određivanje cijene za korištenje predmeta zaštite, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može sama utvrditi te podatke prema podacima dobivenim sukladno člancima 234. i 241. ovoga Zakona ili na drugi prikladan način.

(14) Odgovarajuća naknada za umnožavanje za privatno korištenje iz članka 184. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona pravična je naknada, pri čemu se prilikom određivanja iznosa odgovarajuće naknade, osim načela za određivanje visine cijene korištenja predmeta zaštite iz stavka 1. ovoga članka, uzima u obzir vjerojatna šteta koja nositelju prava nastaje kada se njegovo djelo ili predmet srodnog prava bez njegova odobrenja umnožava za privatno korištenje, primjena tehničkih mjera zaštite pristupa korištenju djela ili predmeta srodnog prava te druge okolnosti koje mogu utjecati na pravilno odmjeravanje oblika i iznosa odgovarajuće naknade. Odgovarajuća naknada ne smije nerazumno opteretiti poslovanje proizvođača i uvoznika iz članka 184. stavka 1. ovoga Zakona te se pri određivanju iznosa odgovarajuće naknade u obzir mora uzeti cijena praznih nosača zvuka, slike ili teksta, tehničkih uređaja, kao i druge relevantne tržišne okolnosti. Prije pokretanja postupka donošenja cjenika iz članka 235. ovoga Zakona za nove prazne nosače zvuka, slike ili teksta i tehničke uređaje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je provesti istraživanje stvarnog korištenja tih praznih nosača zvuka, slike ili teksta i tehničkih uređaja za umnožavanje djela i predmeta srodnog prava, a rezultati kojeg će se uzeti u obzir pri određivanju iznosa odgovarajuće naknade. Rezultati takvog istraživanja bit će javno objavljeni na mrežnim stranicama organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(15) U slučajevima iz članka 149. stavka 4. ovoga Zakona cijena za činjenje dostupnim javnosti te za odgovarajući način umnožavanja umjetničke izvedbe utvrđuje se u postotku od prihoda koji komercijalizacijom umjetničke izvedbe putem interneta ostvari proizvođač fonograma, za svaku umjetničku izvedbu za koju se predmnijeva da se prava ostvaruju putem organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Proizvođač fonograma nije dužan organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava platiti dio cijene za pojedinačnu izvedbu koji je proporcionalan udjelu onog izvođača koji je s njim sklopio ugovor iz članka 149. stavka 1. ovoga Zakona, koji bi tom izvođaču pripao prema pravilima o raspodjeli organizacije za kolektivno ostvarivanje prava. Naknadu za takvog izvođača proizvođač fonograma isplaćuje prema sklopljenom ugovoru.

Nadziranje korištenja predmeta zaštite

Članak 241.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može, u skladu s ovlaštenjem nositelja prava iz članka 227. ovoga Zakona, nadzirati korištenje predmeta zaštite za koje ima odobrenje za kolektivno ostvarivanje prava izdano sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Korisnici predmeta zaštite dužni su davati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke relevantne za ostvarivanje prava te omogućiti uvid u odgovarajuću dokumentaciju.

(3) U ostvarivanju nadzora iz stavka 1. ovoga članka organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava mogu na zahtjev pružati pomoć u obavljanju nadzora nad korištenjem predmeta zaštite: Državni inspektorat, tijelo državne uprave nadležno za provedbu carinskih mjera zaštite te tijelo državne uprave nadležno za policijske poslove.

(4) Na zahtjev autora ili drugog nositelja prava odnosno organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, nadležna policijska uprava ili policijska postaja zabranit će održavanje priredbe na kojoj se koriste predmeti zaštite ako korisnik nema odobrenje autora ili drugog nositelja prava odnosno organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Poglavlje 5.
UPRAVLJANJE PRIHODOM OD PRAVA

Naplata i korištenje prihoda od prava

Članak 242.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s osobitom pažnjom naplaćuje i upravlja prihodom od prava.

(2) U svojim poslovnim knjigama organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je odvojeno voditi:

– prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganjem prihoda od prava i

– vlastitu imovinu i prihode koje ostvaruje od takve imovine, od prava na trošak ostvarivanja ili od svojih drugih aktivnosti.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne smije prihode od prava i prihode koje ostvaruje ulaganjem prihoda od prava koristiti u svrhe različite od raspodjele nositeljima prava, osim za namirenje ili prijeboj s troškom ostvarivanja prava ili kada je to dopušteno odlukom donesenom u skladu s člankom 230. stavkom 3. podstavcima 5. i 6. ovoga Zakona.

(4) Trošak ostvarivanja je iznos koji u svrhu pokrića troškova ostvarivanja autorskog ili srodnih prava organizacija za kolektivno ostvarivanje prava naplati, odbije ili kompenzira od prihoda od prava ili od bilo kojeg drugog prihoda koji ostvari ulaganjem prihoda od prava.

(5) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ulaže prihode od prava ili prihode koje je ostvarila ulaganjem prihoda od prava, dužna je to činiti u najboljem interesu nositelja prava čija prava zastupa u skladu s općim pravilima o ulaganju prihoda od prava i drugih prihoda koji proizlaze iz ulaganja prihoda od prava iz članka 230. stavka 3. podstavka 5. ovoga Zakona te pravilima o upravljanju rizikom iz članka 230. stavka 3. podstavka 7. ovoga Zakona, kao i postupajući po sljedećim pravilima:

– ako postoji ikakva mogućnost sukoba interesa, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je osigurati da je ulaganje u isključivom interesu nositelja prava čija prava zastupa

– ulaganje se poduzima tako da jamči sigurnost, kvalitetu, likvidnost i profitabilnost portfelja kao cjeline i

– ulaganje se mora primjereno rasporediti i diverzificirati da bi se izbjeglo prekomjerno oslanjanje na neki njegov određeni dio te gomilanje rizika u portfelju kao cjelini.

Raspodjela prihoda od prava

Članak 243.

(1) Raspodjela prihoda od prava nositeljima prava obavlja se, u pravilu, prema podacima o korištenju predmeta zaštite.

(2) Korisnik je dužan dostavljati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava potpune podatke o mjestu i vremenu korištenja pojedinih predmeta zaštite radi raspodjele prihoda od prava, i to u roku određenom ugovorom o korištenju predmeta zaštite. Ako ne postoji takva ugovorna odredba, korisnik je dužan dostaviti organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke najkasnije u roku od 15 dana od dana korištenja.

(3) Za vrste korištenja predmeta zaštite za koje nije moguće obaviti raspodjelu na temelju podataka o korištenju, ili bi to očito bilo neekonomično, raspodjela se može obaviti primjenom metode uzoraka koji u najvećoj mjeri odgovaraju stvarnom korištenju predmeta zaštite.

Opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava

Članak 244.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je redovito, uredno i precizno raspodijeliti i isplatiti iznose namijenjene nositeljima prava, u skladu s općim pravilima iz članka 230. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona.

(2) Opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava iz članka 230. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona moraju sadržavati sljedeće odredbe o:

– predmetu zaštite i nositeljima prava na koje se opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava odnose

– utvrđivanju udjela pojedinog nositelja prava u naplaćenim prihodima od prava, pri čemu se mogu stimulirati predmeti zaštite od posebne vrijednosti za kulturu i nacionalno stvaralaštvo

– utvrđivanju iznosa za isplatu nakon odbitka troškova ostvarivanja prava, izdvajanja u fondove predviđene ovim Zakonom, statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i

– rokovima u kojima se obavljaju obračuni i isplate raspodijeljenih iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

(3) Ugovori o raspodjeli između nositelja prava istog djela imaju prednost pred općim pravilima o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava dužni su nositeljima prava isplatiti pripadajuće iznose što je prije moguće, a najkasnije u roku od devet mjeseci nakon završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava, povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava ili drugi objektivni razlozi onemogućuju poštovanje tog roka.

(5) Ako se pripadajući iznosi ne mogu raspodijeliti u roku iz stavka 4. ovoga članka zato što se ne može identificirati ili pronaći nositelja prava, iznimka iz stavka 4. ovoga članka se u odnosu na taj rok ne primjenjuje, a ti se iznosi čuvaju odvojeno na računu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

(6) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je poduzeti sve potrebne mjere radi identificiranja i pronalaženja nositelja prava. Najkasnije u roku od tri mjeseca nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka dužna je učiniti dostupnima podatke o djelima i predmetima srodnih prava za koje nije identificiran ili pronađen jedan ili više nositelja prava:

– nositeljima prava koje zastupa ili subjektima koji zastupaju nositelje prava koji su njezini članovi i

– svim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava s kojima ima sklopljene ugovore o uzajamnom zastupanju.

(7) Podaci iz stavka 6. ovoga članka uključuju, gdje je dostupno:

– naslov djela ili predmeta srodnog prava

– ime nositelja prava

– ime relevantnog nakladnika ili producenta i

– bilo koji drugi dostupan relevantan podatak koji bi mogao pomoći u identifikaciji nositelja prava.

(8) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je također provjeriti evidenciju iz članka 228. stavka 7. ovoga Zakona te druge dostupne evidencije. Ako sve navedene mjere ne poluče rezultate, dužna je javno objaviti da identifikacija i potraga za nositeljem prava nije uspjela, najkasnije u roku od godinu dana od isteka tromjesečnog roka.

(9) Ako se iznosi koji pripadaju nositeljima prava ne mogu raspodijeliti nakon isteka roka od tri godine od završetka financijske godine u kojoj je naplaćen prihod od prava, te pod uvjetom da su poduzete sve mjere za identifikaciju i pronalazak nositelja prava, ti će se iznosi smatrati neraspodjeljivima.

(10) Opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odlučuje o korištenju neraspodjeljivih iznosa u skladu s pravilima iz članka 230. stavka 3. podstavka 4. ovoga Zakona, ne štetići pravu nositelja prava da u zastarnom roku od tri godine zahtijevaju isplatu iznosa koji im pripadaju.

(11) Opći obračun raspodjele mora utvrditi nadležno tijelo organizacije za kolektivno ostvarivanje prava te ispitati i ocijeniti ovlašteni revizor.

(12) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je dostaviti opći obračun raspodjele iz stavka 11. ovoga članka Zavodu u roku od 15 dana od dana primitka izvješća o obavljenoj reviziji.

Trošak ostvarivanja prava i druga izdvajanja te poticanje stvaralaštva i kulture

Članak 245.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositelje prava obavijestiti o trošku ostvarivanja prava i drugim izdvajanjima iz prihoda od prava i drugih prihoda od ulaganja prihoda od prava prije dobivanja punomoći za ostvarivanje prava.

(2) Trošak ostvarivanja prava ne smije biti veći od stvarnih i opravdanih troškova upravljanja pravima. Trošak ostvarivanja mora biti dokumentiran u skladu s najboljim računovodstvenim standardima.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može, povrh ukupnog troška ostvarivanja određenog u stavku 2. ovoga članka, odlučiti da se iz ukupne mase prihoda od prava najviše 3% utroši na mjere usmjerene protiv piratstva i krivotvorenja te druge mjere usmjerene na podizanje razine svijesti o vrijednosti autorskog i srodnih prava.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može u punomoćima o zastupanju sa svojim članovima te u međunarodnim ugovorima o uzajamnom zastupanju odrediti izdvajanja u fond za poticanje odgovarajućeg umjetničkog i kulturnog stvaralaštva pretežno nekomercijalne naravi i kulturne raznolikosti u odgovarajućem umjetničkom i kulturnom području. Prihod fonda nije dopušteno koristiti u druge svrhe. Izdvajanja u navedeni fond ne smiju prelaziti 10% ukupne mase prihoda od prava, osim ako je riječ o prihodu od prava ostvarenog na ime prava na naknadu za umnožavanje za privatno korištenje iz članaka 183. i 184. ovoga Zakona, u kojem slučaju izdvajanja u navedeni fond ne smiju prelaziti 30% ukupne mase prihoda od tog prava na naknadu.

(5) Sva izdvajanja od prihoda od prava u fondove propisane ovim Zakonom ili statutom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava trebaju biti razumna u odnosu na usluge koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava, uključujući i usluge iz stavka 6. ovoga članka, te moraju biti utemeljena na objektivnim kriterijima.

(6) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža društvene, kulturne ili edukativne usluge koje se financiraju iz izdvajanja od prihoda od prava i od prihoda koji nastanu ulaganjem prihoda od prava, takve usluge dužna je pružati na temelju poštenih kriterija, posebno u odnosu na pristup tim uslugama i opseg tih usluga.

Raspodjela, trošak ostvarivanja prava i izdvajanja prema ugovorima o uzajamnom zastupanju

Članak 246.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je redovito, uredno i precizno raspodijeliti i isplatiti iznose namijenjene drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije ovlaštena drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju obračunavati izdvajanja iz prihoda od prava i drugih prihoda od ulaganja prihoda od prava bez njezine izričite suglasnosti, osim troška ostvarivanja prava.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju isplatiti pripadajuće iznose što je prije moguće, a najkasnije u roku od devet mjeseci od završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava naplaćen, osim ako objektivni razlozi koji

se odnose na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava, povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava ili neki drugi objektivni razlozi onemogućuju poštovanje tog roka.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili njezini članovi koji su subjekti koji zastupaju nositelje prava dužni su nositeljima prava isplatiti pripadajuće iznose koje su primili od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju što je prije moguće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od završetka financijske godine u kojoj je prihod od prava primljen, osim ako objektivni razlozi koji se odnose na korisnička izvješća, identifikaciju prava, nositelja prava, povezivanje podataka o djelima i predmetima srodnih prava s nositeljima prava ili neki drugi objektivni razlozi onemogućuju poštovanje tog roka.

Poglavlje 6.
TRANSPARENTNOST I IZVJEŠĆIVANJE

Izvješćivanje nositelja prava o upravljanju njihovim pravima

Članak 247.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava jednom će godišnje nositeljima prava kojima je dužna isplatiti prihod od prava ili je izvršila plaćanje u razdoblju na koje se podaci odnose učiniti dostupnim sljedeće podatke:

– sve podatke koje je nositelj prava dao organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava da ih koristi za identifikaciju i pronalazak nositelja prava

– iznos koji pripada nositelju prava

– iznose koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava isplatila nositelju prava, prema kategoriji prava i vrsti korištenja

– razdoblje u kojem se dogodilo korištenje za koje je organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna nositelju prava isplatiti prihod od prava, osim ako objektivni razlozi koji se odnose na izvješćivanje korisnika sprječavaju organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da to učini

– izdvajanja na ime troška ostvarivanja prava

– izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvarivanja, uključujući ona za kulturne, socijalne ili edukativne svrhe

– sve iznose koje pripadaju nositelju prava za bilo koje razdoblje, a nisu mu plaćeni.

(2) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ima kao članove subjekte koji su odgovorni za raspodjelu prava nositeljima prava, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je dati podatke iz stavka 1. ovoga članka tim subjektima ako ih oni nemaju. U tom su slučaju ti subjekti dužni najmanje jednom godišnje dati te podatke nositeljima prava kojima su dužni isplatiti prihod od prava ili su izvršili plaćanje za razdoblje na koje se ti podaci odnose.

Izvješćivanje drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava o upravljanju pravima prema ugovoru o uzajamnom zastupanju

Članak 248.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava drugim će organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju, jednom godišnje, za razdoblje na koje se odnose, učiniti dostupnim sljedeće podatke, u elektroničkom obliku:

– prihode od prava koji prema ugovoru o uzajamnom zastupanju pripadaju drugoj organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava, iznose koje joj je platila, prema kategoriji prava i vrsti korištenja, kao i sve prihode od prava koji joj pripadaju za bilo koje razdoblje, a nisu joj plaćeni

– izdvajanja na ime troška ostvarivanja

– izdvajanja za bilo koju drugu svrhu različitu od troška ostvarivanja, uključujući ona za kulturne, socijalne ili edukativne svrhe

– podatke o odobrenjima za korištenje koja je dodijelila ili odbila dodijeliti za predmete zaštite na koje se odnosi ugovor o uzajamnom zastupanju i

– odluke koje je donijela opća skupština članova organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ako se odnose na upravljanje pravima u okviru sporazuma o uzajamnom zastupanju.

Podaci koji se nositeljima prava, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i korisnicima daju na zahtjev

Članak 249.

Na obrazloženi zahtjev nositelja prava, druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koju zastupa na temelju ugovora o uzajamnom zastupanju ili korisnika, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku elektroničkim putem dostaviti sljedeće podatke:

– predmete zaštite za koje ostvaruje prava, prava koja ostvaruje neposredno ili posredstvom ugovora o uzajamnom zastupanju te područja koja obuhvaća ili

– ako se zbog opsega djelovanja organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ne mogu odrediti predmeti zaštite za koje ostvaruje prava, treba dostaviti vrste predmeta zaštite, prava koja ostvaruje i područja koja obuhvaća.

Podaci koji se javno objavljuju

Članak 250.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je javno na svojim mrežnim stranicama objaviti sljedeće podatke te ih kontinuirano ažurirati:

– svoj statut

– pretpostavke za članstvo i pretpostavke otkazivanja odobrenja za upravljanje pravima ako nisu uključeni u statut

– obrasce ugovora o davanju dopuštenja za korištenje

– cjenike koje primjenjuje, uključujući popuste

– popis osoba iz članka 232. ovoga Zakona

– opća pravila o raspodjeli iznosa koji pripadaju nositeljima prava

– opća pravila o troškovima ostvarivanja prava

– opća pravila o odbicima od prihoda od prava i od prihoda koji proizlaze iz ulaganja prihoda od prava, različitih od troška ostvarivanja prava, uključujući odbitke za socijalne, kulturne i obrazovne svrhe

– popis ugovora o uzajamnom zastupanju koje je potpisala i imena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koje su stranke tih ugovora

– opća pravila o korištenju neraspodjeljivih iznosa

– postupcima po žalbama i rješavanju sporova koji su dostupni u skladu s člancima od 262. do 264. ovoga Zakona.

Godišnje izvješće o transparentnosti

Članak 251.

(1) U roku od osam mjeseci nakon završetka financijske godine organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je sastaviti i objaviti na svojim mrežnim stranicama godišnje izvješće o transparentnosti koje uključuje posebno izvješće iz stavka 4. ovoga članka. Objavljeno izvješće na mrežnim stranicama mora ostati dostupno javnosti pet godina.

(2) Godišnje izvješće o transparentnosti sadrži sljedeće podatke:

– financijsko izvješće koje sadrži bilancu ili izvješće o imovini i obvezama, račun prihoda i rashoda za financijsku godinu te izvješće o novčanom tijeku

– izvješće o aktivnostima u financijskoj godini

– podatke o odbijanju izdavanja odobrenja u skladu s člankom 233. stavkom 2. ovoga Zakona

– opis pravne i upravljačke strukture organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

– podatke o svim subjektima koji su izravno ili neizravno, u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod kontrolom organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

– podatke o ukupnom iznosu naknada plaćenih u godini za koju se financijsko izvješće podnosi osobama iz članka 231. stavka 3. te članka 232. ovoga Zakona, kao i opis drugih koristi koje su im dodijeljene

– financijske podatke iz stavka 3. ovoga članka i

– posebno izvješće o korištenju iznosa izdvojenih za socijalne, kulturne i obrazovne usluge iz stavka 4. ovoga članka.

(3) U godišnjem izvješću o transparentnosti navode se sljedeći financijski podaci:

1. financijski podaci o prihodima od prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja, kao što su emitiranje, internet, javna izvedba, uključujući podatke o prihodu od ulaganja prihoda od prava te korištenju tih prihoda; jesu li raspodijeljeni nositeljima prava ili drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava ili su korišteni na drugi način

2. financijski podaci o troškovima ostvarivanja prava i drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava daje nositeljima prava, s detaljnim opisom sljedećih stavki:

a) svi operativni i financijski troškovi s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s obrazloženjem metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova

b) operativni i financijski troškovi, s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s obrazloženjem metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova, i to samo u odnosu na upravljanje pravima, uključujući naknade za upravljanje koje su odbijene od prihoda od prava ili prihoda koji proizlaze iz ulaganja prihoda od prava u skladu s člankom 242. stavkom 3. i člankom 245. stavcima 1., 2. i 5. ovoga Zakona ili se s njima prebijaju

c) operativni i financijski troškovi u odnosu na usluge, isključujući usluge upravljanja pravima, ali uključujući socijalne, kulturne i obrazovne usluge

d) sredstva za pokrivanje troškova ostvarivanja prava

e) izdvajanja od prihoda od prava, s raspodjelom po kategoriji prava i po vrsti korištenja te svrhu izdvajanja kao što su troškovi ostvarivanja prava ili troškovi obavljanja socijalnih, kulturnih ili obrazovnih usluga i

f) trošak ostvarivanja i obavljanja drugih usluga koje organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža nositeljima prava izražen u postotku u odnosu prema prihodu od prava u financijskoj godini, po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s obrazloženjem metode kojom se koristilo za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova

3. financijski podaci o iznosima koji pripadaju nositeljima prava, s detaljnim opisom sljedećih stavki:

a) ukupan iznos dodijeljen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja

b) ukupan iznos isplaćen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja

c) učestalost isplata, po kategoriji prava i vrsti korištenja

d) ukupan iznos prikupljen, ali koji još nije dodijeljen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te s naznakom financijske godine u kojoj je prikupljen

e) ukupan iznos dodijeljen, ali koji još nije isplaćen nositeljima prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te s naznakom financijske godine u kojoj je prikupljen

f) razlozi kašnjenja ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava nije u rokovima propisanim u članku 244. stavku 4. ovoga Zakona izvršila raspodjelu i isplatu i

g) ukupni neraspodjeljivi iznosi, s obrazloženjem u što su utrošeni

4. financijski podaci o odnosima s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, s opisom sljedećih stavki:

a) iznosi primljeni od drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i isplaćeni drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava

b) troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja od prihoda od prava koji pripadaju drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava

c) troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja koja su druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava platile, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava i

d) iznosi isplaćeni neposredno nositeljima prava koji su članovi drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, po kategoriji prava i po organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava.

(4) U posebnom izvješću organizacija za kolektivno ostvarivanje prava objavljuje sljedeće podatke o korištenju iznosa izdvojenih za socijalne, kulturne i obrazovne usluge:

– iznosi izdvojeni za socijalne, kulturne i obrazovne usluge u financijskoj godini, po vrsti i svrsi i, za svaku od njih, po kategoriji prava i vrsti korištenja

– obrazloženje o korištenju tih iznosa po vrsti svrhe, uključujući troškove upravljanja iznosima izdvojenim za socijalne, kulturne i obrazovne usluge, kao i zasebnih iznosa korištenih za socijalne, kulturne i obrazovne svrhe i

– iznosi iz članka 245. stavka 3. ovoga Zakona.

(5) Računovodstvene podatke uključene u godišnje izvješće o transparentnosti mora revidirati jedan ili više revizora ovlaštenih u skladu sa zakonom kojim se uređuje područje revizije. Revizorsko izvješće sa svim eventualnim primjedbama objavljuje se u cijelosti u godišnjem izvješću o transparentnosti. Računovodstveni podaci koji moraju biti revidirani uključuju financijsko izvješće iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka te sve financijske podatke iz stavaka 3. i 4. ovoga članka.

Poglavlje 7.
IZDAVANJE ODOBRENJA ZA KORIŠTENJE INTERNETSKIH PRAVA NA AUTORSKIM GLAZBENIM DJELIMA ZA VIŠE DRŽAVNIH PODRUČJA

Izdavanje odobrenja na unutarnjem tržištu Europske unije

Članak 252.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj dužna je u izdavanju odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za više državnih područja unutar Europske unije (u daljnjem tekstu: multiteritorijalna odobrenja) poštovati odredbe ovoga poglavlja ovoga Zakona.

(2) Internetska prava na autorskim glazbenim djelima su autorska prava na glazbenim djelima iz članaka 33. i 36. ovoga Zakona, uključujući pravo iz članka 46. ovoga Zakona, a koja je potrebno urediti pri pružanju usluga na internetu.

Kapacitet obrade multiteritorijalnih odobrenja

Članak 253.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima dužna je imati dostatan kapacitet za elektroničku obradu, na učinkovit i transparentan način, podataka koji su potrebni za izdavanje takvih odobrenja, uključujući i za utvrđivanje repertoara i praćenje njegova korištenja, izdavanje računa korisnicima, prikupljanje prihoda od prava te raspodjelu iznosa nositeljima prava.

(2) Za ostvarenje svrhe iz stavka 1. ovoga članka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ispunjavati sljedeće pretpostavke:

– sposobnost točnog utvrđivanja, u cijelosti ili u dijelu, autorskih glazbenih djela koja je ovlaštena zastupati

– sposobnost točnog utvrđivanja, u cijelosti ili u dijelu, za svako relevantno državno područje, prava i odgovarajućih nositelja prava

– korištenje jedinstvenih identifikatora za utvrđivanje nositelja prava i autorskih glazbenih djela, uzimajući u obzir, koliko je to moguće, standarde koji se dobrovoljno koriste u industriji i praksu razvijenu na međunarodnoj razini ili na razini Europske unije

– korištenje odgovarajućih načina za identificiranje te pravodobno i učinkovito rješavanje nedosljednosti u podacima koje imaju druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje izdaju multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima.

Transparentnost podataka o multiteritorijalnom repertoaru

Članak 254.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima dužna je pružateljima internetskih usluga, nositeljima prava čija prava zastupa i drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava, na njihov obrazloženi zahtjev, elektroničkim putem davati ažurne podatke koji omogućuju utvrđivanje repertoara koji zastupa na internetu. To uključuje:

– autorska glazbena djela koja zastupa

– prava koja zastupa u cijelosti ili u dijelu

– državna područja koja obuhvaća.

(2) Kad je to nužno, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može poduzeti razumne mjere za zaštitu točnosti i cjelovitosti podataka, kontrolu njihove ponovne uporabe te za zaštitu podataka s tržišnom vrijednosti.

Točnost podataka o multiteritorijalnom repertoaru

Članak 255.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je propisati postupke kroz koje će omogućiti nositeljima prava, drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i pružateljima internetskih usluga da zahtijevaju ispravak podataka iz članka 253. stavka 2. i članka 254. ovoga Zakona ako iz razumnih dokaza koje su podnijeli uz svoj zahtjev proizlazi da su ti podaci netočni. Ako to podneseni dokazi opravdavaju, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je u primjerenom roku ispraviti takve podatke.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositeljima prava na glazbenim autorskim djelima koje zastupa u svom vlastitom repertoaru, kao i nositeljima prava koji su joj povjerili zastupanje u skladu s člankom 260. ovoga Zakona učiniti dostupnim odgovarajuća sredstva pomoću kojih će oni biti u mogućnosti u elektroničkom obliku dostavljati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava podatke o svojim autorskim glazbenim djelima, o udjelu svojih prava na tim djelima te o državama za koje ovlašćuju tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava. Tom prigodom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i nositelji prava uzet će u obzir, koliko je to moguće, dobrovoljne industrijske standarde ili prakse koji se odnose na razmjenu podataka, a razvijeni su na međunarodnoj ili unijskoj razini, dopuštajući nositeljima prava da odrede glazbeno djelo, u cijelosti ili u dijelu, internetska prava, u cijelosti ili u dijelu, i države za koje ovlašćuju neku organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava.

(3) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu takvu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava za izdavanje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima sukladno člancima 258. i 259. ovoga Zakona, ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je primijeniti odredbe stavka 2. ovoga članka i na nositelje prava na glazbenim autorskim djelima koja su uključena u repertoar organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja daje ovlast, osim ako je drukčije ugovoreno.

Točno i pravodobno izvješćivanje i izdavanje računa

Članak 256.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je nadzirati korištenje internetskih prava na glazbenim djelima koja zastupa u cijelosti ili djelomično kod onih pružatelja internetskih usluga koje je ovlastila na takvo korištenje.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ponuditi pružateljima internetskih usluga mogućnost dostavljanja u elektroničkom obliku izvještaja o stvarnom korištenju internetskih prava na autorskim glazbenim djelima, a pružatelji internetskih usluga dužni su je o tome točno izvješćivati. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ponuditi uporabu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnoj ili unijskoj razini za elektroničku razmjenu takvih podataka. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava može odbiti izvješće pružatelja internetskih usluga dostavljeno u njihovu vlastitom formatu ako ujedno omogućuje da se za izvješćivanje upotrebljava industrijski standard za elektroničku razmjenu podataka.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava elektronički izdaje račun pružateljima internetskih usluga. Dužna je ponuditi uporabu barem jedne metode izvješćivanja koja uzima u obzir dobrovoljne industrijske standarde ili prakse razvijene na međunarodnoj ili unijskoj razini za elektroničku razmjenu takvih podataka. Na računu je dužna specificirati autorska djela i prava za koja je odobrenje izdano, u cijelosti ili u dijelu, na temelju podataka navedenih u popisu pretpostavki iz članka 253. stavka 2. ovoga Zakona i odgovarajućeg stvarnog korištenja, u mjeri u kojoj je to moguće učiniti na temelju podataka dobivenih od pružatelja internetskih usluga i formata koji je korišten za davanje tih podataka. Pružatelj internetskih usluga ne može odbiti račun zbog njegova formata ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava upotrebljava industrijski standard.

(4) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je izdati račun pružatelju internetskih usluga točno i u primjerenom roku nakon što je pružatelj prijavio stvarno korištenje internetskih prava na autorskom glazbenom djelu, osim kad to nije moguće zbog razloga koje je skrivio pružatelj internetskih usluga.

(5) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je omogućiti pružateljima internetskih usluga podnošenje prigovora protiv računa, uključujući slučajeve kad pružatelj internetskih usluga primi račun od jedne ili više organizacija za kolektivno ostvarivanje prava za isto internetsko pravo na istom glazbenom djelu.

Točna i pravodobna isplata nositeljima prava

Članak 257.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima dužna je isplatiti iznose koje duguje nositeljima prava iz takvih odobrenja točno i u primjerenom roku, nakon primitka izvješća o stvarnom korištenju, osim ako to nije moguće zbog razloga koji su na strani pružatelja internetskih usluga.

(2) Zajedno sa svakom isplatom iz stavka 1. ovoga članka organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je nositelju prava dati sljedeće podatke:

– razdoblje korištenja na koje se odnosi isplata i državna područja na koja se odnosi isplata

– naplaćeni prihod od prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svako internetsko pravo za svako glazbeno djelo za koje je nositelj prava ovlastio tu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ga zastupa, u cijelosti ili u dijelu

– prihod od prava naplaćen za tog nositelja prava, odbitke i iznose koji su isplaćeni za svakog pružatelja internetskih usluga.

(3) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ovlasti drugu takvu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da u njezino ime i za njezin račun izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima sukladno člancima 258. i 259. ovoga Zakona, ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je isplatiti iznose iz stavka 1. ovoga članka točno i u roku od osam dana te dati podatke iz stavka 2. ovoga članka organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja ju je ovlastila. U tom je slučaju ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odgovorna za daljnju isplatu tih iznosa i prosljeđivanje podataka nositeljima prava, osim kad su organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ugovorile drukčije.

Ugovori između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava za multiteritorijalna odobrenja

Članak 258.

(1) Ugovori između organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojima jedna organizacija ovlašćuje drugu da za njezin račun izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima za njezin repertoar ne mogu biti isključive naravi. Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je ostvarivati povjerena internetska prava bez diskriminacije.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja je drugoj takvoj organizaciji dala ovlast iz stavka 1. ovoga članka dužna je svoje članove obavijestiti o glavnim uvjetima ugovora kojim je tu ovlast dala, uključujući njegovo trajanje i trošak usluge koju ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava pruža.

(3) Ovlaštena organizacija za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka dužna je organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava koja ju je ovlastila obavijestiti o glavnim uvjetima pod kojima izdaje odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima iz njezina repertoara, uključujući narav korištenja, sve odredbe koje se odnose ili utječu na iznos cijene za izdavanje odobrenja, trajanje odobrenja, obračunska razdoblja te obuhvaćena državna područja.

Obveza zastupanja druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava

Članak 259.

(1) Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz svojeg repertoara zatraži od druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava da s njom sklopi ugovor kojim bi je ovlastila na zastupanje svojeg repertoara, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava od koje je zatraženo sklapanje ugovora ne može odbiti takav zahtjev ako već izdaje ili nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za istu kategoriju internetskih prava na autorskim glazbenim djelima za repertoar jedne ili više drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je na njega pisano odgovoriti u primjerenom roku.

(3) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je zastupati povjereni repertoar pod istim uvjetima koje primjenjuje na svoj repertoar te uključiti povjereni repertoar u sve ponude koje upućuje pružateljima internetskih usluga.

(4) Trošak ostvarivanja koji organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka naplati za zastupanje povjerenog repertoara ne smije premašiti iznos opravdanih troškova koji joj nastanu u obavljanju te usluge.

(5) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koja upućuje zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava kojoj upućuje taj zahtjev učiniti dostupnim sve podatke o vlastitom repertoaru koji su potrebni za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima. Ako su ti podaci nedostatni ili pruženi u obliku koji nije prikladan za ispunjavanje pretpostavki za izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima iz ovoga poglavlja ovoga Zakona, organizacija za kolektivno ostvarivanje prava kojoj je upućen zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ima pravo naplatiti razumne troškove nastale prilikom ispunjavanja tih pretpostavki ili isključiti djela za koja su podaci nedostatni ili se ne mogu koristiti.

Pristup multiteritorijalnim odobrenjima

Članak 260.

Ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne izdaje niti nudi izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima te ako nije ovlastila drugu organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava na zastupanje njezina repertoara u tu svrhu do 31. prosinca 2017., nositelji prava koji su ovlastili tu organizaciju za

kolektivno ostvarivanje prava da ostvaruje njihova internetska prava na autorskim glazbenim djelima mogu povući to ovlaštenje u odnosu na izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava i ostaviti joj ovlast za ostvarivanje tih prava na području Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: jednoteritorijalno odobrenje) te izdavanje multiteritorijalnih odobrenja za internetska prava obavljati individualno, putem specijalizirane pravne osobe ili osobno, ili kolektivno, putem neke druge organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Iznimke za internetska prava na autorskim glazbenim djelima u odnosu na radijske i televizijske programe

Članak 261.

Ovo poglavlje ovoga Zakona ne primjenjuje se na organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koje izdaju, na temelju dobrovoljnog objedinjavanja potrebnih prava te u skladu s odredbama o zaštiti tržišnog natjecanja iz članaka 101. i 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima organizacijama za emitiranje u slučaju kad one priopćavaju ili čine dostupnim javnosti svoje radijske ili televizijske programe istodobno sa svojim primarnim emitiranjima ili nakon njega, kao i bilo koji drugi internetski materijal koji su proizvele ili je proizveden za njih, uključujući najave, a dodatan je u odnosu na primarno emitiranje njihova radijskog ili televizijskog programa.

Poglavlje 8.
PROVEDBENE MJERE

Prigovori

Članak 262.

(1) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je utvrditi učinkovite i pravodobne postupke u kojima će rješavati prigovore svojih članova i drugih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava u čije ime ostvaruje prava u skladu s ugovorima o uzajamnom zastupanju, osobito u odnosu na punomoći za zastupanje i prestanak ili povlačenje prava, uvjete članstva, prikupljanje iznosa koji pripadaju nositeljima prava, izdvajanja te raspodjele.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pisano odgovarati na prigovore iz stavka 1. ovoga članka te u slučaju odbijanja prigovora obrazložiti razloge odbijanja.

Rješavanje sporova između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i korisnika

Članak 263.

Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, kao i korisnik, koji su u sporu o njihovu međusobnom odnosu, a posebno o uvjetima davanja odobrenja za korištenje ili povredu ugovora, mogu svoj spor izložiti pred arbitražnim sudom stručnim u području intelektualnog vlasništva u skladu sa zakonom kojim se uređuje arbitraža ili pred nadležnim sudom u skladu sa zakonom kojim se uređuje parnični postupak.

Posebno o alternativnom rješavanju sporova u vezi s multiteritorijalnim odobrenjima za internetska prava na autorskim glazbenim djelima

Članak 264.

(1) U svrhu provedbe odredaba poglavlja 7. ovoga dijela Zakona, sljedeće sporove povezane s organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava koja izdaje multiteritorijalna odobrenja za internetska prava na autorskim glazbenim djelima, sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, strane u sporu mogu iznositi pred arbitražni sud u skladu sa zakonom kojim se uređuje arbitraža:

– sporove s postojećim ili potencijalnim pružateljem internetskih usluga u vezi s primjenom članaka 233., 254., 255. i 256. ovoga Zakona

– sporove s jednim ili više nositelja prava u vezi s primjenom članaka od 254. do 260. ovoga Zakona

– sporove s drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u vezi s primjenom članaka od 254. do 259. ovoga Zakona.

(2) Stranke u sporovima iz stavka 1. ovoga članka mogu od Vijeća stručnjaka zatražiti da donese mišljenje o predmetu njihova spora. Na postupak davanja mišljenja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 235. stavka 6. ovoga Zakona.

Zaštita osobnih podataka

Članak 265.

Obrada osobnih podataka koja se provodi u skladu s ovim dijelom ovoga Zakona podliježe primjeni zakona kojim se propisuje zaštita osobnih podataka.

Poglavlje 9.
NADZOR NAD KOLEKTIVNIM OSTVARIVANJEM PRAVA

Nadležnosti Zavoda u pogledu kolektivnog ostvarivanja prava

Članak 266.

(1) Zavod izdaje odobrenje iz članka 224. stavka 1. ovoga Zakona organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i odobrenje iz članka 225. stavka 2. ovoga Zakona neovisnim upravljačkim subjektima.

(2) Zavod vodi evidenciju organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata koji obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske.

(3) Zavod obavlja inspekcijski nadzor nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata, u smislu obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske, u skladu s ovim Zakonom.

(4) Ako Zavod zaprimi obrazloženi zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez odobrenja iz članka 224. stavka 1. odnosno članka 225. stavka 2. ovoga Zakona, zatražit će od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odnosno od neovisnog upravljačkog subjekta podatke i dokumentaciju radi utvrđivanja navedenih činjenica.

(5) Ako na temelju provedenih radnji iz stavka 4. ovoga članka Zavod utvrdi da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt obavlja na području Republike Hrvatske djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava bez odobrenja iz članka 224. stavka 1. odnosno članka 225. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem će zabraniti rad te organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odnosno tog neovisnog upravljačkog subjekta na području Republike Hrvatske te će pokrenuti prekršajni postupak zbog počinjenja prekršaja iz članka 299. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

(6) Ako Zavod zaprimi obrazloženi zahtjev bilo koje osobe koja ima pravni interes ili po službenoj dužnosti stekne spoznaju da neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez ispunjavanja pretpostavki iz članka 225. stavka 3. ovoga Zakona, zatražit će od neovisnog upravljačkog subjekta podatke i dokumentaciju radi utvrđivanja tih pretpostavki i obaviti ostale potrebne radnje, uključujući mogućnost da dostavi sve relevantne podatke nadležnom tijelu te države članice i priloži zahtjev za poduzimanje odgovarajućih postupanja i mjera.

(7) Ako na temelju provedenih radnji iz stavka 6. ovoga članka Zavod utvrdi da neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije kolektivno ostvaruje prava na području Republike Hrvatske bez ispunjavanja pretpostavki iz članka 225. stavka 3. ovoga Zakona, rješenjem će zabraniti rad tog neovisnog upravljačkog subjekta na području Republike Hrvatske i o tome obavijestiti nadležno tijelo u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan i tog neovisnog upravljačkog subjekta te će pokrenuti prekršajni postupak zbog počinjenja prekršaja iz članka 299. stavka 1. točke 3. ili točke 4. ovoga Zakona.

(8) Protiv rješenja iz stavaka 5. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Za upravne sporove iz ovoga Zakona isključivo je nadležan Upravni sud u Zagrebu.

(10) Službeno dopisivanje između Zavoda i organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odnosno neovisnih upravljačkih subjekata koji na području Republike Hrvatske kolektivno ostvaruju ili namjeravaju kolektivno ostvarivati prava vodi se na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.

(11) Rješenja iz članka 224. stavka 1., članka 225. stavka 2. ovoga Zakona te iz stavaka 5. i 7. ovoga članka objavljuju se u službenom glasilu Zavoda i na mrežnim stranicama Zavoda.

Inspekcijska ovlaštenja

Članak 267.

(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora iz članka 266. stavka 3. ovoga Zakona državni službenik Zavoda zadužen za provedbu inspekcijskog nadzora (u daljnjem tekstu: inspektor) ovlašten je od organizacije za kolektivno ostvarivanje prava odnosno od neovisnog upravljačkog subjekta zahtijevati uvid u isprave i poslovnu dokumentaciju koja se odnosi na obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava. Zavod može potrebnu dokumentaciju i očitovanja zatražiti i pisanim putem.

(2) Inspekcijski nadzor nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i neovisnih upravljačkih subjekata koji obavljaju djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske po odobrenju iz članka 224. stavka 1. odnosno članka 225. stavka 2. ovoga Zakona može biti:

1. redoviti inspekcijski nadzor, koji se provodi periodično, u pravilu jednom godišnje

2. izvanredni inspekcijski nadzor, koji se provodi ako Zavod na temelju predstavki ili obavijesti ili na bilo koji drugi način stekne spoznaju o mogućoj nepravilnosti u radu organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisnog upravljačkog subjekta.

(3) Ako inspektor u provođenju nadzora utvrdi da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odnosno neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava obavlja protivno izdanom rješenju iz članka 224. stavka 1. odnosno članka 225. stavka 2. ovoga Zakona ili protivno odredbama ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku.

(4) Ako u određenom roku iz stavka 3. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni i ako organizacija za kolektivno ostvarivanje prava odnosno neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj i dalje ne udovoljava propisanim uvjetima za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava ili ako teže i ponovljeno krši odredbe ovoga Zakona, inspektor donosi rješenje kojim se ukida odobrenje iz članka 224. stavka 1. odnosno članka 225. stavka 2. ovoga Zakona. U takvom slučaju Zavod će pokrenuti prekršajni postupak zbog počinjenja prekršaja iz članka 299. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(5) Zavod je ovlašten provoditi izvanredni inspekcijski nadzor iz stavka 2. točke 2. ovoga članka nad neovisnim upravljačkim subjektom koji ima sjedište ili poslovni nastan u nekoj drugoj državi članici Europske unije i koji je, u skladu s člankom 225. stavkom 3. ovoga Zakona, obavijestio Zavod o svojoj namjeri kolektivnog ostvarivanja prava na području Republike Hrvatske. Ako inspektor u provođenju takvog izvanrednog nadzora utvrdi da taj neovisni upravljački subjekt obavlja poslove kolektivnog ostvarivanja prava protivno odredbama ovoga Zakona, rješenjem će narediti uklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti u određenom roku i dostaviti to rješenje tom neovisnom upravljačkom subjektu putem nadležnog tijela u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan.

(6) Ako u određenom roku iz stavka 5. ovoga članka nedostaci i nepravilnosti ne budu uklonjeni, inspektor donosi rješenje kojim se zabranjuje rad neovisnom upravljačkom subjektu na području Republike Hrvatske i dostavlja to rješenje tom neovisnom upravljačkom subjektu putem nadležnog tijela u državi članici Europske unije u kojoj taj neovisni upravljački subjekt ima sjedište ili poslovni nastan. U takvom slučaju Zavod će pokrenuti prekršajni postupak zbog počinjenja prekršaja iz članka 299. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona.

(7) Protiv rješenja iz stavaka 4. i 6. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Rješenja iz stavaka 4. i 6. ovoga članka objavljuju se u službenom glasilu Zavoda i na mrežnim stranicama Zavoda.

(9) O mjerama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka poduzetim protiv organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja je registrirana kao udruga inspektor je dužan obavijestiti nadležno upravno tijelo županije odnosno Grada Zagreba koje vodi registar udruga.

(10) Inspektor je ovlašten sudjelovati na općoj skupštini organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, bez prava glasovanja. Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dužna je pravodobno dostaviti obavijest Zavodu o mjestu i vremenu održavanja opće skupštine.

Poslovi u vezi s Vijećem stručnjaka

Članak 268.

Zavod obavlja stručne, tehničke i administrativne poslove u vezi s osnivanjem i radom Vijeća stručnjaka.

Poslovi u vezi s korištenjem djela i predmeta srodnih prava nedostupnih na tržištu

Članak 269.

Zavod je ovlašten po službenoj dužnosti ili na zahtjev zainteresirane strane provoditi dodatne odgovarajuće mjere informiranja o autorskim djelima i predmetima srodnih prava koji su nedostupni na tržištu, radi promoviranja ograničenja iz članka 192. ovoga Zakona i kolektivnog ostvarivanja prava u odnosu na ta djela u skladu s odredbama ovoga Zakona, kao i provoditi dijaloge s nositeljima prava, institucijama kulturne baštine i organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava u tu svrhu.

Obveze službenog obavještavanja Europske komisije

Članak 270.

(1) Zavod je dužan obavijestiti Europsku komisiju o predmnijevi zastupanja na temelju članka 224. stavka 6. ovoga Zakona, području primjene te predmnijeve, svrhama i vrstama odobrenja koje mogu izdavati organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, podacima za kontakt organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, načinima na koje se mogu dobiti informacije o davanju odobrenja za korištenje repertoara organizacija za kolektivno ostvarivanje prava te o mogućnostima nositelja prava da izričito u pisanom obliku obavijeste organizaciju za kolektivno ostvarivanje prava da ne ostvaruje njihova prava, sukladno članku 224. stavku 6. ovoga Zakona.

(2) Zavod je dužan obavijestiti Europsku komisiju o mogućnosti posredovanja Vijeća stručnjaka u pogledu sklapanja ugovora u svrhu činjenja dostupnim javnosti audiovizualnih djela u okviru usluga videa na zahtjev iz članka 239. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona te o podacima za kontakt Vijeća stručnjaka.

(3) Zavod je dužan obavijestiti Europsku komisiju o svakom prijedlogu Vlade Republike Hrvatske o propisivanju novih srodnih prava, uključujući glavne razloge za njihovo uvođenje te predviđeno trajanje zaštite.

Suradnja s nadležnim tijelima u drugim državama članicama Europske unije

Članak 271.

(1) Zavod je dužan odgovoriti na zahtjev za dostavu podataka o aktivnostima organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, koji je primio od tijela države članice Europske unije koje je odgovarajućim propisom te države određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Zavod nije dužan odgovarati na zahtjeve koji nisu dostatno obrazloženi.

(2) Ako Zavod smatra da organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ili neovisni upravljački subjekt sa sjedištem ili poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije, koji obavlja poslove kolektivnog ostvarivanja prava u Republici Hrvatskoj, ne obavlja te poslove u skladu s propisima te države članice kojima se uređuje kolektivno ostvarivanje prava, može sve relevantne podatke dostaviti tijelu te države članice koje je odgovarajućim propisom u njoj određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava. Prema potrebi, Zavod može priložiti i zahtjev tom tijelu za poduzimanje odgovarajuće mjere u skladu s nadležnostima tog tijela.

(3) Ako je Zavod od tijela koje je u nekoj državi članici Europske unije odgovarajućim propisom određeno kao tijelo za provedbu nadzora nad radom organizacija za kolektivno ostvarivanje prava primio zahtjev iz stavka 1. ovoga članka, dužan je odgovoriti u roku od tri mjeseca od dana primitka zahtjeva.

(4) Zahtjev iz stavka 2. ovoga članka Zavod može uputiti i stručnoj skupini koju čine predstavnici nadležnih tijela država članica Europske unije, a kojom predsjeda predstavnik Europske komisije.

(5) Zavod je dužan u primjerenom roku odgovoriti na sve upite Europske komisije i surađivati s Europskom komisijom radi razvijanja multiteritorijalnih odobrenja za korištenje internetskih prava na autorskim glazbenim djelima te postizanja ciljeva redovite razmjene svih relevantnih podataka između Europske komisije i Zavoda, podnošenja izvješća Europskoj komisiji o stanju i razvoju izdavanja multiteritorijalnih odobrenja u Republici Hrvatskoj do 10. listopada 2017., redovitog izvješćivanja o promjenama u popisu organizacija za kolektivno ostvarivanje prava sa sjedištem ili poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj te za potrebe ostvarivanja zadaća stručne skupine iz stavka 4. ovoga članka.

Odgovarajuća primjena odredaba na neovisne upravljačke subjekte

Članak 272.

Na neovisne upravljačke subjekte na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 235. stavka 1., članka 244. stavaka 1., 4., 11. i 12., članka 245. stavka 1., članka 246. stavaka 1., 3. i 4., članaka od 247. do 249., članka 250. podstavaka 1., 2., 3., 4., 6., 7. i 8. te članaka 251., 265. i 271. ovoga Zakona.

DIO ŠESTI
ZAŠTITA PRAVA U SLUČAJU POVREDE

Pravo na zaštitu

Članak 273.

(1) Nositelj autorskog ili srodnog prava iz ovoga Zakona čije pravo je protupravno povrijeđeno ima pravo na zaštitu tog prava.

(2) Ako nije što posebno propisano zakonom, pravo na zaštitu iz stavka 1. ovoga članka ovlašćuje nositelja prava da od osobe koja je njegovo pravo povrijedila, ili njezina sveopćeg sljednika, zahtijeva prestanak radnje koja to pravo vrijeđa i propuštanje takvih ili sličnih radnji ubuduće (u daljnjem tekstu: prestanak uznemiravanja), popravljanje nanesene štete (u daljnjem tekstu: naknada štete), plaćanje naknade za neovlašteno korištenje, plaćanje zakonom određenog penala, vraćanje

ili naknađivanje svih koristi koje je bez osnove stekla od povrijeđenog prava (u daljnjem tekstu: povrat stečenog bez osnove), utvrđenje učinjene povrede, kao i objavu pravomoćne presude kojom je sud, makar i djelomično, udovoljio zahtjevu usmjerenom na zaštitu prava iz ovoga Zakona.

(3) Uz izvornog nositelja prava iz ovoga Zakona, pravo na odgovarajuću zaštitu imaju i osobe koje su na temelju pravnog posla stekle izvedeno pravo iz autorskog ili srodnog prava, a sukladno sadržaju i naravi tog izvedenog prava.

(4) Pravo na zaštitu prelazi na nasljednike.

(5) Postoji li više nositelja istog prava iz ovoga Zakona, svaki od njih ima pravo na zaštitu svojeg prava prema ostalim nositeljima.

(6) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način i kad prijeti opasnost od povrede prava iz ovoga Zakona.

(7) Tvorevine nastale povredom prava iz ovoga Zakona ne uživaju zaštitu predviđenu ovim Zakonom.

Solidarnost

Članak 274.

(1) Kad je pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno, svaki od više nositelja istog prava može prema trećima zahtijevati zaštitu prava koje je povrijeđeno kao da je njegov jedini nositelj, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Svaki od više nositelja istog prava iz ovoga Zakona predaju cijelog predmeta kojim se vrijeđa pravo iz ovoga Zakona može od trećega zahtijevati samo prema obveznopravnim pravilima o nedjeljivim obvezama.

(3) Kad osoba koja je povrijedila pravo iz ovoga Zakona ispuni zahtjeve jednog od više nositelja istog prava, njegova obveza prestaje i prema ostalim nositeljima istog prava.

(4) Ako je riječ o sudskom postupku koji je u tijeku, nositelji se istog prava iz ovoga Zakona smatraju jedinstvenim suparničarima.

(5) Ako više osoba povrijedi zajedničkim djelovanjem neko od prava iz ovoga Zakona, njihova je odgovornost solidarna.

Zaštita prava koja se ostvaruju putem organizacija za kolektivno ostvarivanje prava i dokazivanje njihove povrede

Članak 275.

(1) Organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ovlaštene su u svoje ime pokretati i voditi sudske i upravne postupke za zaštitu onih prava iz ovoga Zakona koja ovlašteno kolektivno ostvaruju.

(2) Kad organizacija za kolektivno ostvarivanje prava dokaže da je došlo do povrede prava iz ovoga Zakona koja ona ovlašteno kolektivno ostvaruje, nije potrebno utvrđivati povredu prava pojedinih nositelja koja se kolektivno ostvaruju.

Zaštita tehničkih mjera

Članak 276.

(1) Osujećivanje učinkovitih tehničkih mjera koje služe za zaštitu prava iz ovoga Zakona predstavlja povredu tog prava, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Osujećivanje tehničkih mjera predstavlja proizvodnja, uvoz, distribucija, prodaja, najam, oglašavanje prodaje ili najma, ili posjedovanje iz komercijalnih razloga tehnologije, računalnih programa, sredstava, proizvoda ili komponenti, ili pružanje usluga:

– koji se predstavljaju, oglašavaju ili se njima trguje iz razloga osujećivanja tehničkih mjera ili koji imaju znatnije komercijalno značenje ograničeno na osujećivanje tehničkih mjera ili im je uporaba ograničena na osujećivanje tehničkih mjera

– koji su prvenstveno sastavljeni, proizvedeni, prilagođeni ili izrađeni radi osujećivanja ili omogućavanja osujećivanja učinkovitih tehničkih mjera.

(3) Zahtjev za zaštitu tehničkih mjera odnosno zahtjev za zaštitu autorskog i srodnih prava zbog osujećivanja tehničkih mjera može se podnijeti protiv osobe koja je znala ili morala znati da osujećuje ili omogućava osujećivanje tehničkih mjera. Smatra se da onaj koji postupa na način opisan u stavku 2. ovoga članka mora znati da osujećuje ili omogućava osujećivanje tehničkih mjera.

(4) Tehničke mjere su svaka tehnologija, računalni program, sredstvo, proizvod ili komponenta koji su napravljeni da u uobičajenom djelovanju sprječavaju ili ograničavaju radnje koje nositelj prava nije dopustio.

(5) Tehničke mjere smatraju se učinkovitim onda kad nositelji prava korištenje svojih autorskih djela ili predmeta srodnih prava ograničavaju putem primjene kontrole pristupa ili zaštitnog postupka kao što su enkripcija, premetanje (scrambling) ili druga preinaka ili nadzor umnožavanja kojima se postiže cilj zaštite.

(6) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na računalne programe.

Zaštita podataka o upravljanju pravima

Članak 277.

(1) Povredu prava iz ovoga Zakona čini i osoba koja bez ovlaštenja: uklanja ili preinačuje podatke o upravljanju pravima u elektroničkom obliku, proizvodi, distribuira, uvozi radi stavljanja na tržište, emitira, priopćava javnosti ili čini dostupnim javnosti autorska djela ili predmete srodnih prava s kojih su podaci o upravljanju pravima u elektroničkom obliku uklonjeni ili preinačeni bez ovlaštenja nositelja prava, ako zna ili mora znati da time uzrokuje, omogućava, olakšava ili prikriva povredu prava iz ovoga Zakona.

(2) Podaci o upravljanju pravima su podaci koje je naveo nositelj prava i kojima se identificira predmet zaštite, nositelj prava, uvjeti korištenja predmeta zaštite, kao i brojke ili kodovi koji predstavljaju takve podatke ako su navedeni na primjerku autorskog djela ili predmeta srodnog prava ili se pojavljuju u vezi s njihovim priopćavanjem javnosti.

Posebne mjere za zaštitu računalnih programa

Članak 278.

(1) Povreda autorskog prava na računalnom programu čini se:

– bilo kojom radnjom distribucije primjerka računalnog programa za koji se zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa iz ovoga Zakona

– posjedovanjem, u komercijalne svrhe, primjerka računalnog programa za koji se zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa iz ovoga Zakona

– bilo kojom radnjom distribucije ili posjedovanja, u komercijalne svrhe, bilo kojeg sredstva čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa ili osujetiti rad toga uređaja

– drugim povrjeđujućim radnjama.

(2) Nositelj prava na računalnom programu može zahtijevati zaštitu računalnog programa u skladu s odredbama ove glave ovoga Zakona.

(3) Odredbe ovoga članka ne dovode u pitanje primjenu zakona kojim se uređuje zaštita patenata, zakona kojim se uređuje zaštita žigova, zakona kojim se uređuje nepošteno trgovanje, zakona kojim se uređuje zaštita neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti, zakona kojim se uređuje zaštita topografija poluvodičkih proizvoda i zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

Zahtjev za prestanak povrede

Članak 279.

(1) Nositelj prava iz ovoga Zakona čije je pravo povrijeđeno može zahtijevati prestanak povrede i zabranu takve ili slične povrede ubuduće.

(2) Da bi ostvario zahtjev iz stavka 1. ovoga članka, dovoljno je da se nositelj prava pozove na svoje pravo i dokaže da ga tuženik uznemirava. Ako tuženik tvrdi da ima pravo poduzimati ono što nositelja prava uznemirava, na njemu je da to dokaže.

Zahtjev za popravljanje štete

Članak 280.

Ako je povredom prava iz ovoga Zakona nastala šteta, nositelj prava može zahtijevati njezino popravljanje prema općim pravilima o popravljanju štete.

Zahtjev za naknadu zbog neovlaštenog korištenja

Članak 281.

(1) Ako mu je neovlaštenim korištenjem autorskog djela ili predmeta srodnog prava povrijeđeno pravo iz ovoga Zakona, nositelj prava odnosno organizacija za kolektivno ostvarivanje odnosnih prava može zahtijevati cijenu koja je uobičajena za tu vrstu korištenja ili cijenu koja je propisana cjenikom iz članka 235. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Smatra se da je pravo koje se ostvaruje kolektivno povrijeđeno neovlaštenim korištenjem kad su autorsko djelo ili predmet srodnog prava korišteni bez ugovora ili bez odobrenja organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ili kad ugovor ili odobrenje nisu valjani.

Zahtjev za povrat stečenog bez osnove

Članak 282.

Ako su protupravnim korištenjem prava iz ovoga Zakona stečene neke koristi, nositelj prava može zahtijevati vraćanje ili naknađivanje svih koristi koje su bez osnove stečene od povrijeđenog prava, prema općim pravilima o stjecanju bez osnove.

Zahtjev za objavu presude

Članak 283.

(1) Nositelj prava čije je pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno ima pravo zahtijevati da pravomoćna presuda kojom se makar i djelomično udovoljilo njegovu zahtjevu usmjerenom na zaštitu toga prava bude objavljena u sredstvima javnog priopćavanja na trošak tuženika.

(2) Sud će na prijedlog tužitelja odlučiti u kojem će sredstvu javnog priopćavanja presuda biti objavljena te hoće li se objaviti cijela presuda ili njezin dio.

(3) Odluči li sud da se objavi samo dio presude, mora se objaviti barem izreka, kao i onaj dio presude iz kojeg je vidljivo o kakvoj se povredi radi i tko je povrijedio odnosno pravo.

Zahtjev za uništenje, preinačenje ili predaju primjeraka nastalih povredom i sredstava kojima je povreda počinjena

Članak 284.

(1) Nositelj prava čije je pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno može zahtijevati, na teret osobe koja je pravo povrijedila, uništenje odnosno preinačenje svih primjeraka koji su bespravno izrađeni ili stavljeni na tržište ili su namijenjeni stavljanju na tržište.

(2) Umjesto mjere iz stavka 1. ovoga članka, nositelj prava čije je pravo povrijeđeno može zahtijevati da mu kršitelj prava koji je u posjedu primjeraka iz stavka 1. ovoga članka, ili je njihov vlasnik, preda takve primjerke, uz naknadu koja ne može biti viša od troškova njihove proizvodnje.

(3) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka odnose se na arhitektonska djela samo ako postoji posebno opravdan razlog za njihovo uništenje odnosno predaju.

(4) Ako su mjere iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka u određenom slučaju nerazmjerne naravi i intenzitetu povrede, a povreda se može otkloniti na neki drugi način, sud može, u granicama tužbenog zahtjeva, za takav slučaj odrediti druge potrebne mjere. U tom slučaju nositelju prava pripada barem naknada u iznosu koji ne može biti manji od onog koji bi dobio za ovlašteno korištenje odnosnog prava.

(5) Mjere iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se na odvojive dijelove primjeraka čija proizvodnja i stavljanje na tržište nisu bespravni.

(6) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na sredstva korištena ili namijenjena za izradu primjeraka kojima se čini povreda prava iz ovoga Zakona ili koja su isključivo ili pretežito tomu namijenjena.

(7) Odredbe ovoga članka neće se primjenjivati ako bi uništenjem sredstava iz stavka 6. ovoga članka nastala veća šteta od štete koja je nastala povredom prava iz ovoga Zakona, osim ako je riječ o sredstvima koja su isključivo ili pretežito namijenjena za povredu prava.

(8) Zahtjevi iz ovoga članka u odnosu na treće poštene osobe zastarijevaju u roku od tri godine otkad je nositelj prava saznao za bespravnu izradu predmeta odnosno njihovo stavljanje na tržište odnosno da su namijenjeni za stavljanje na tržište, a najkasnije za pet godina od bespravne izrade odnosno stavljanja na tržište.

Zahtjev kod povrede prava navođenja autora i umjetnika izvođača

Članak 285.

(1) Uz ostale zahtjeve propisane ovim Zakonom, autor i umjetnik izvođač čije ime, pseudonim ili neka druga umjetnička oznaka nisu navedeni prilikom korištenja autorskog djela odnosno umjetničke izvedbe, ili su pogrešno ili nepotpuno navedeni, mogu zahtijevati od osoba koje koriste autorsko djelo ili umjetničku izvedbu da ih naknadno odnosno ispravno navedu autorom ili umjetnikom izvođačem.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju kad se, protivno zabrani, pri korištenju autorskog djela odnosno umjetničke izvedbe navede autor odnosno umjetnik izvođač.

(3) Autor odnosno umjetnik izvođač neće imati pravo na zahtjeve iz ovoga članka ako se autorsko djelo odnosno umjetnička izvedba koriste uz njihovo odobrenje, a način korištenja je takav da ne omogućava navođenje autora odnosno umjetnika izvođača.

Penal

Članak 286.

(1) Onaj čije je pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno namjerno ili krajnjom nepažnjom ima pravo zahtijevati od osobe koja je pravo povrijedila naknadu u dvostrukom iznosu od ugovorene (u daljnjem tekstu: penal), a ako nije ugovorena, od odgovarajuće uobičajene naknade.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ne može se dokazivati da šteta nije nastala.

(3) Ako je nastala šteta veća od penala iz stavka 1. ovoga članka, nositelj prava ovlašten je zahtijevati razliku do popravljanja potpune štete.

Zastara

Članak 287.

(1) Pravo na zaštitu prava iz ovoga Zakona ne zastarijeva, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Zahtjevi iz ovoga Zakona koji su po svojoj naravi obveznopravni, a za njih ovim Zakonom nije određen poseban zastarni rok, zastarijevaju prema općim pravilima o zastari.

Privremene mjere zbog povrede prava

Članak 288.

(1) Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da mu je pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno ili da prijeti opasnost od povrede, sud može odrediti bilo koju privremenu mjeru koja je usmjerena na prestanak ili sprječavanje povrede, kao što su:

– naložiti protivniku osiguranja da prestane, odnosno odustane od radnji kojima se povređuje pravo; ovaj nalog sud može izreći i protiv posrednika čije usluge koriste treće osobe da bi povrijedile pravo

– odrediti oduzimanje ili isključenje iz prometa proizvoda kojima se protupravno povređuje pravo.

(2) Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da mu je pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno u obavljanju gospodarske djelatnosti s ciljem pribavljanja imovinske ili komercijalne koristi te da mu zbog takve povrede prijeti nenadoknadiva šteta, osim privremenih mjera iz stavka 1. ovoga članka, sud može odrediti i oduzimanje pokretnina ili nekretnina u vlasništvu protivnika osiguranja koje nisu u neposrednoj vezi s povredom, kao i zabranu raspolaganja sredstvima na računu kod financijskih institucija i raspolaganja drugom imovinom.

(3) Radi određivanja i provedbe privremene mjere iz stavka 2. ovoga članka, sud može zahtijevati od protivnika osiguranja ili drugih osoba koje time raspolažu dostavu bankovnih, financijskih i drugih ekonomskih podataka ili pristup drugim potrebnim podacima i dokumentima. Sud je dužan osigurati čuvanje tajnosti ovih podataka te zabraniti svaku zlouporabu ovih podataka.

(4) Privremena mjera iz stavka 1. ovoga članka može se izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da u protivnom privremena mjera neće biti učinkovita ili da prijeti opasnost od nastanka nenadoknadive štete.

(5) Privremena mjera iz stavka 2. ovoga članka može se izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da u protivnom privremena mjera neće biti učinkovita ili da je s obzirom na osobito teške okolnosti povrede to potrebno.

(6) Ako je privremena mjera izrečena bez obavješćivanja protivnika osiguranja, sud će rješenje o privremenoj mjeri, odmah nakon njezine provedbe, dostaviti protivniku osiguranja.

(7) U rješenju kojim se određuje privremena mjera sud će odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu radi opravdanja mjere, koji ne može biti kraći od 20 radnih dana odnosno 31 kalendarski dan od dana dostave rješenja predlagatelju osiguranja, ovisno o tome koji kasnije istječe.

(8) Na određivanje privremenih mjera iz ovoga članka primjenjuje se zakon kojim se uređuju ovrha i osiguranje.

(9) Odredbe ovoga članka ne utječu na mogućnost određivanja privremenih mjera prema drugim odredbama ovoga Zakona i zakonu kojim se uređuje ovrha i osiguranje.

Privremene mjere radi osiguranja dokaza

Članak 289.

(1) Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da mu je pravo iz ovoga Zakona povrijeđeno ili da prijeti opasnost od povrede, sud može odrediti privremenu mjeru radi osiguranja dokaza.

(2) Privremenom mjerom iz stavka 1. ovoga članka sud može odrediti:

– izradu detaljnog opisa robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje pravo, uz uzimanje ili bez uzimanja primjeraka

– oduzimanje robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje pravo

– oduzimanje materijala i sredstava što su upotrijebljeni za izradu i distribuciju robe za koju se učini vjerojatnim da se njome povređuje pravo te dokumentacije koja se na to odnosi

– drugu mjeru radi osiguranja dokaza.

(3) Privremena mjera iz ovoga članka može se izreći i bez obavješćivanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da prijeti opasnost od uništenja dokaza ili od nastanka nenadoknadive štete.

(4) Ako je privremena mjera iz ovoga članka izrečena bez obavješćivanja protivnika osiguranja, sud će rješenje o privremenoj mjeri, odmah nakon njezine provedbe, dostaviti protivniku osiguranja.

(5) U rješenju kojim se određuje privremena mjera sud će odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe, i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu radi opravdanja mjere, koji ne može biti kraći od 20 radnih dana odnosno 31 kalendarski dan od dana dostave rješenja predlagatelju osiguranja, ovisno o tome koji kasnije istječe.

(6) Na određivanje privremenih mjera iz ovoga članka primjenjuje se zakon kojim se uređuje ovrha i osiguranje, uključujući i odredbe tog zakona kojima se određuje zaštita povjerljivih podataka u postupku osiguranja.

(7) Odredbe ovoga članka ne utječu na mogućnost suda da naloži mjere za osiguranje dokaza prema zakonu kojim se uređuje parnični postupak.

Pribavljanje dokaza tijekom parničnog postupka

Članak 290.

(1) Kad se stranka u parničnom postupku za zaštitu prava iz ovoga Zakona poziva na dokaz i tvrdi da se on nalazi kod druge stranke ili pod njezinom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese dokaz, ostavljajući joj određeni rok.

(2) Kad nositelj prava kao tužitelj u tužbi tvrdi da se dogodila povreda prava iz ovoga Zakona u obavljanju gospodarske djelatnosti radi stjecanja imovinske ili komercijalne koristi i tijekom postupka to učini vjerojatnim te kad se u postupku poziva na bankovne, financijske ili slične ekonomske dokumente, isprave i slične dokaze i tvrdi da se oni nalaze kod druge stranke ili pod njezinom kontrolom, sud će tu stranku pozvati da podnese dokaze, ostavljajući joj određeni rok.

(3) Kad stranka koja je pozvana na podnošenje dokaza poriče da se dokaz nalazi kod nje ili pod njezinom kontrolom, sud može, radi utvrđivanja te činjenice, izvoditi dokaze.

(4) U pogledu prava na uskratu podnošenja dokaza na odgovarajući se način primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak o pravu na uskratu svjedočenja te zakona kojim se uređuju obvezni odnosi o zaštiti povjerljivih informacija.

(5) Sud će, s obzirom na sve okolnosti, po vlastitom uvjerenju cijeniti od kakva je značenja to što stranka kod koje se dokaz nalazi neće postupiti prema rješenju suda kojim joj se nalaže da podnese dokaz ili protivno uvjerenju suda poriče da se dokaz nalazi kod nje.

(6) Protiv odluke suda iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba.

Hitnost i primjena odredaba drugih zakona

Članak 291.

(1) Postupak zbog povrede prava iz ovoga Zakona je hitan.

(2) Na postupke zbog povrede prava iz ovoga Zakona primjenjuje se zakon kojim se uređuje parnični postupak i zakon kojim se uređuju ovrha i osiguranje.

Carinske mjere

Članak 292.

Na zahtjev nositelja prava koji učini vjerojatnim da bi uvozom, izvozom odnosno prelaskom preko granične crte određene robe bila učinjena povreda prava iz ovoga Zakona, carinska će tijela poduzeti odgovarajuće mjere u skladu s posebnim carinskim propisima kojima se uređuje postupanje s robom kojom se čini povreda prava intelektualnog vlasništva.

Zahtjev za dostavu podataka

Članak 293.

(1) Nositelj prava koji je pokrenuo parnični postupak za zaštitu prava iz ovoga Zakona može zahtijevati dostavu podataka o podrijetlu i distribucijskim kanalima robe ili usluga kojima se povređuje njegovo pravo.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka može se postaviti u obliku tužbe ili privremene mjere protiv:

– osobe koja je tužena u parničnom postupku iz stavka 1. ovoga članka

– osobe koja u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti posjeduje robu za koju se sumnja da se njome povređuje pravo

– osobe koja u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti daje usluge za koje se sumnja da se njima povređuje pravo

– osobe koje u obavljanju svoje gospodarske djelatnosti daju usluge koje se koriste u radnjama za koje se sumnja da se njima povređuje pravo

– osobe koja je od jedne od navedenih osoba označena kao osoba koja sudjeluje u proizvodnji ili distribuciji robe ili davanju usluga za koje se sumnja da se njima povređuje pravo.

(3) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka može se postaviti i kao prvi zahtjev u stupnjevitoj tužbi, ako je osoba protiv koje se postavlja tuženik i u glavnom zahtjevu.

(4) Zahtjev za dostavu podataka o podrijetlu robe i distribucijskim kanalima robe ili usluga iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća:

– podatke o imenima i adresama proizvođača i distributera, dobavljača i drugih prijašnjih posjednika robe odnosno davatelja usluga, kao i prodavača na veliko i prodavača na malo kojima je ta roba namijenjena

– podatke o količinama proizvedene, izrađene, isporučene, primljene ili naručene robe ili usluga, kao i cijenama ostvarenim za odnosnu robu i usluge

– druge podatke.

(5) Osoba prema kojoj je postavljen zahtjev za dostavu podataka iz ovoga članka može odbiti dostavu tih podataka zbog istih razloga zbog kojih se prema zakonu kojim se uređuje parnični postupak može uskratiti svjedočenje. Ako odbije dostavu podataka bez opravdanog razloga, odgovara za štetu koja zbog toga nastane nositelju prava.

(6) Odredbe ovoga članka ne utječu na propise o načinu korištenja povjerljivih podataka u građanskim i kaznenim postupcima, na propise kojima se uređuje odgovornost za zlouporabu prava na dobivanje podataka te na propise kojima se uređuje obrada i zaštita osobnih podataka i povjerljivost izvora podataka.

(7) Odredbe ovoga članka ne utječu na odredbe članaka 289. i 290. ovoga Zakona.

DIO SEDMI
NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA I PREKRŠAJI

Nadzor nad provedbom ovoga Zakona

Članak 294.

Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona provode inspektori i drugi ovlašteni državni službenici u skladu s posebnim propisima kojim se uređuju nadležnosti za obavljanje inspekcijskih poslova u području prava intelektualnog vlasništva.

Upravni nadzor

Članak 295.

Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa koji su na temelju njega doneseni provodi ministarstvo nadležno za područje autorskog i srodnih prava.

Prekršaji protiv autorskog i srodnih prava

Članak 296.

(1) Novčanom kaznom od 5000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. bez odobrenja autora prvi put objavi autorsko djelo (članak 27. stavak 1.)

2. bez odobrenja autora prije objave javnosti autorskog djela otkrije javnosti sadržaj ili opis autorskog djela (članak 27. stavak 2.)

3. bez navođenja autora, osim ako je autor u pisanom obliku izjavio da ne želi biti naveden ili ako način javnog korištenja onemogućava navođenje autora, javno koristi autorsko djelo (članak 28. stavak 2.)

4. bez odobrenja autora deformira, sakati ili na sličan način naruži autorsko djelo u njegovu nematerijalnom obliku (članak 29. stavak 1.)

5. javno koristi autorsko djelo na način kojim se povrjeđuje čast ili ugled autora (članak 30.)

6. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava umnoži autorsko djelo radi daljnjeg distribuiranja (članak 32. podstavci 1. i 2., članak 33. stavak 1. i članak 34. stavak 1.)

7. kao proizvođač praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili proizvođač uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili proizvođač uređaja za fotokopiranje ili uvoznik praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili uvoznik uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili uvoznik uređaja za fotokopiranje ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje autorskog djela kad se ono može umnožavati bez autorova odobrenja za privatno korištenje (članak 183. stavak 2. i članak 184. stavak 1.)

8. kao pružatelj usluge fotokopiranja uz naplatu ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje autorskog djela kad se ono može umnožavati bez autorova odobrenja fotokopiranjem za privatno korištenje (članak 183. stavak 3.)

9. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava distribuira, osim iznajmljivanjem, autorsko djelo (članak 32. podstavak 2. i članak 34. stavak 1.)

10. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava iznajmljuje autorsko djelo (članak 32. podstavak 2. i članak 34. stavci 1. i 2.)

11. ne plati organizaciji za kolektivno ostvarivanje autorskog prava primjerenu naknadu za iznajmljivanje autorskog djela koje se autor ne može odreći kad je svoje pravo iznajmljivanja prepustio proizvođaču fonograma ili audiovizualnom producentu (članak 34. stavci 1., 2. i 6.)

12. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava skladišti primjerke autorskog djela radi njihova distribuiranja (članak 32. podstavak 2. i članak 34. stavak 1.)

13. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava poduzima druge radnje radi distribuiranja primjeraka autorskog djela (članak 32. podstavak 2. i članak 34. stavak 1.)

14. ne plati naknadu za javnu posudbu autorskog djela ako se izvornik ili primjerci autorskog djela, u pogledu kojih je dopušteno daljnje distribuiranje, posredovanjem javnih knjižnica daju na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi (članak 34. stavci 3. i 7.)

15. kao prodavatelj koji se profesionalno bavi trgovinom umjetninama, osim umjetničke galerije u slučaju kad stekne izvornik likovnog djela izravno od autora u razdoblju kraćem od tri godine prije njegove preprodaje i ako cijena po kojoj se djelo preprodaje ne prelazi kunsku protuvrijednost od 10.000,00 eura, ne plati odgovarajući udio od prodajne cijene ostvarene svakom preprodajom toga izvornika koja uslijedi nakon njegova prvog otuđenja od strane autora (naknadu za pravo slijeđenja) prilikom preprodaje likovnog djela (članak 35. stavak 1.)

16. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava na bilo koji način priopći javnosti autorsko djelo (članak 32. podstavak 3. i članak 36.)

17. bez odobrenja autora ili drugog nositelja autorskog prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava preradi autorsko djelo (članak 32. podstavak 4. i članak 54.)

18. distribuira primjerak računalnog programa za koji zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa (članak 278. stavak 1. podstavak 1.)

19. posjeduje, u komercijalne svrhe, primjerak računalnog programa za koji zna ili ima razloga vjerovati da je to primjerak kojim je povrijeđeno pravo autora računalnog programa (članak 278. stavak 1. podstavak 2.)

20. distribuira, u komercijalne svrhe, bilo koje sredstvo čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa ili osujetiti rad toga uređaja radi povrede prava autora računalnog programa (članak 278. stavak 1. podstavak 3.)

21. posjeduje, u komercijalne svrhe, bilo koje sredstvo čija je jedina namjena olakšati neovlašteno uklanjanje tehničkog uređaja koji služi za zaštitu računalnog programa ili osujetiti rad toga uređaja radi povrede prava autora računalnog programa (članak 278. stavak 1. podstavak 3.)

22. bez navođenja umjetnika izvođača, osim ako je umjetnik izvođač u pisanom obliku izjavio da ne želi biti naveden ili ako način javnog korištenja onemogućava navođenje umjetnika izvođača, javno koristi umjetničku izvedbu (članak 131. stavak 2.)

23. bez odobrenja umjetnika izvođača deformira, sakati ili na sličan način naruži umjetničku izvedbu (članak 132. stavak 1.)

24. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača fiksira njegovu nefiksiranu izvedbu ili umnoži fiksiranu izvedbu radi daljnjeg distribuiranja (članak 134. u vezi s člankom 33. stavkom 1., člankom 34. stavkom 1. i člankom 139.)

25. kao proizvođač praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili proizvođač uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili uvoznik praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili uvoznik uređaja za tonsko i vizualno snimanje ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje izvedbe umjetnika izvođača kad se ona može umnožavati bez odobrenja umjetnika izvođača za privatno korištenje (članak 185. stavak 1. u vezi s člankom 183. stavkom 2. i člankom 184. stavkom 1.)

26. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača distribuira, osim iznajmljivanjem, fiksiranu izvedbu umjetnika izvođača (članak 135. stavak 1. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 139.)

27. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača iznajmljuje fiksiranu umjetničku izvedbu (članak 135. stavak 1. u vezi s člankom 34. stavkom 6. i člankom 139.)

28. ne plati organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača primjerenu naknadu za iznajmljivanje fiksirane izvedbe umjetnika izvođača koje se umjetnik izvođač ne može odreći, kad je svoje pravo iznajmljivanja umjetnik izvođač prepustio proizvođaču fonograma (članak 135. stavak 2. u vezi s člankom 34. stavcima 2. i 6. i člankom 139.)

29. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača skladišti radi distribuiranja fiksiranu izvedbu umjetnika izvođača (članak 135. stavak 1. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 139.)

30. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača poduzima druge radnje radi distribuiranja fiksirane izvedbe umjetnika izvođača (članak 135. stavak 1. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 139.)

31. ne plati naknadu za javnu posudbu fiksirane izvedbe umjetnika izvođača ako se izvornik ili primjerci fiksirane izvedbe umjetnika izvođača, u pogledu kojih je dopušteno daljnje distribuiranje, posredovanjem javnih knjižnica daju na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi (članak 135. stavak 1. u vezi s člankom 34. stavcima 3. i 7. i člankom 139.)

32. bez odobrenja umjetnika izvođača ili drugog nositelja prava umjetnika izvođača ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava umjetnika izvođača na bilo koji način priopći javnosti izvedbu umjetnika izvođača (članak 136. stavak 1. u vezi s člancima 36. i 139.)

33. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma umnoži radi distribuiranja fonogram (članak 142. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 33. stavkom 1., člankom 34. stavkom 1. i člankom 145.)

34. kao proizvođač praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili proizvođač uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili uvoznik praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili uvoznik uređaja za tonsko i vizualno snimanje ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje fonograma kad se on može umnožavati bez odobrenja proizvođača fonograma za privatno korištenje (članak 185. stavak 1. u vezi s člankom 183. stavkom 2. i člankom 184. stavkom 1.)

35. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma distribuira, osim iznajmljivanjem, fonogram (članak 142. stavak 1. podstavak 2., u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 145.)

36. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava proizvođača fonograma iznajmljuje fonogram (članak 142. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 145.)

37. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma skladišti fonogram radi distribuiranja (članak 142. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 145.)

38. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma poduzima druge radnje radi distribuiranja fonograma (članak 142. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 145.)

39. ne plati naknadu za javnu posudbu fonograma ako se izvornik ili primjerci fonograma, u pogledu kojih je dopušteno daljnje distribuiranje, posredovanjem javnih knjižnica daju na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi (članak 142. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavcima 3. i 7. i člankom 145.)

40. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava proizvođača fonograma učini dostupnim javnosti fonogram (članak 142. stavak 1. podstavak 3. u vezi s člancima 46. i 145.)

41. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava proizvođača fonograma umnoži i priopći javnosti, uključujući učini dostupnim javnosti fonogram u okviru prateće internetske usluge (članak 142. stavak 1. podstavak 4. u vezi s člancima 36., 48. i 145.)

42. bez odobrenja proizvođača fonograma ili drugog nositelja prava proizvođača fonograma ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava proizvođača fonograma priopći javnosti, uključujući učini dostupnim javnosti fonogram, pri davanju pristupa javnosti fonogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta (članak 142. stavak 1. podstavak 5. u vezi s člancima 36., 50. i 145.)

43. ne plati udio u jedinstvenoj primjerenoj naknadi za javno prikazivanje, emitiranje, reemitiranje, prijenos izravnim protokom, javno priopćavanje emitiranja, reemitiranja, prijenosa izravnim protokom i činjenja dostupnim javnosti i svako drugo priopćavanje javnosti fonograma (članak 142. stavak 1. podstavak 6. u vezi s člancima 36., 41., 42., od 44. do 46., člankom 136. stavkom 2. i člankom 145.)

44. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta umnožava radi distribuiranja videogram (članak 152. podstavak 1. u vezi s člankom 33. stavkom 1., člankom 34. stavkom 1. i člankom 155.)

45. kao proizvođač praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili proizvođač uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili uvoznik praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili uvoznik uređaja za tonsko i vizualno snimanje ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje videograma kad se on može umnožavati bez odobrenja audiovizualnog producenta za privatno korištenje (članak 185. stavak 1. u vezi s člankom 183. stavkom 2. i člankom 184. stavkom 1.)

46. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta distribuira, osim iznajmljivanjem, videogram (članak 152. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 155.)

47. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta iznajmljuje videogram (članak 152. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavkom 6. i člankom 155.)

48. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta skladišti videogram radi distribuiranja (članak 152. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 155.)

49. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta poduzima druge radnje radi distribuiranja videograma (članak 152. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 155.)

50. ne plati naknadu za javnu posudbu videograma ako se izvornik ili primjerci videograma, u pogledu kojih je dopušteno daljnje distribuiranje, posredovanjem javnih knjižnica daju na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi (članak 152. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavcima 3. i 7. i člankom 155.)

51. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta prikaže videogram (članak 152. podstavak 3. u vezi s člancima 36., 41. i 155.)

52. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta učini dostupnim javnosti videogram (članak 152. podstavak 4. u vezi s člancima 36., 46. i 155.)

53. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta umnoži i priopći javnosti, uključujući učini dostupnim javnosti videogram u okviru prateće internetske usluge (članak 152. podstavak 5. u vezi s člancima 36., 48. i 155.)

54. bez odobrenja audiovizualnog producenta ili drugog nositelja prava audiovizualnog producenta priopći javnosti, uključujući učini dostupnim javnosti, videogram, pri davanju pristupa javnosti videogramima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta (članak 152. podstavak 6. u vezi s člancima 36., 50. i 155.)

55. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje fiksira nefiksirani programski signal (članak 158. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 33. stavkom 1. i člankom 162.)

56. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje umnoži programski signal radi distribuiranja (članak 158. stavak 1. podstavci 2. i 3. u vezi s člankom 33. stavkom 1., člankom 34. stavkom 1. i člankom 162.)

57. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje distribuira, osim iznajmljivanja, fiksirani programski signal (članak 158. stavak 1. podstavak 3. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 162.)

58. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje emitira programski signal (članak 158. stavak 1. podstavak 4. u vezi s člancima 36., 42. i 162.)

59. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje reemitira programski signal (članak 158. stavak 1. podstavak 5. u vezi s člancima 36., 44. i 162.)

60. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje prenese izravnim protokom programski signal (članak 158. stavak 1. podstavak 6. u vezi s člancima 36., 45. i 162.)

61. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje javno priopći programski signal emitiran, reemitiran, prenesen izravnim protokom ili učinjen dostupnim javnosti ako je takvo priopćavanje pristupačno javnosti uz plaćanje ulaznice (članak 158. stavak 1. podstavak 7. u vezi s člancima 36., 47. i 162.)

62. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje učini dostupnim javnosti programski signal (članak 158. stavak 1. podstavak 8. u vezi s člancima 36., 46. i 162.)

63. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje umnoži i priopći javnosti, uključujući učini dostupnim javnosti programski signal u okviru prateće internetske usluge (članak 158. stavak 1. podstavak 9. u vezi s člancima 36., 48. i 162.)

64. bez odobrenja organizacije za emitiranje ili drugog nositelja prava organizacije za emitiranje priopći javnosti, uključujući učini dostupnim javnosti pri davanju pristupa javnosti programskim signalima koje su učitali korisnici na platformama za dijeljenje sadržaja putem interneta (članak 158. stavak 1. podstavak 10. u vezi s člancima 36., 50. i 162.)

65. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija umnožava radi distribuiranja informativnu publikaciju ili njezin dio (članak 165. stavak 1. podstavci 1. i 2. u vezi s člankom 33. stavkom 1., člankom 34. stavkom 1. i člankom 172.)

66. kao proizvođač praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili proizvođač uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili proizvođač uređaja za fotokopiranje ili uvoznik praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili uvoznik uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili uvoznik uređaja za fotokopiranje ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje informativne publikacije kad se ona može umnožavati bez odobrenja nakladnika informativne publikacije za privatno korištenje (članak 185. stavak 1. u vezi s člankom 183. stavkom 2. i člankom 184. stavkom 1.)

67. kao pružatelj usluge fotokopiranja uz naplatu ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje informativne publikacije kad se ona može umnožavati bez odobrenja nakladnika informativne publikacije fotokopiranjem za privatno korištenje (članak 185. stavak 1. u vezi s člankom 183. stavkom 3.)

68. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija distribuira, osim iznajmljivanja, informativnu publikaciju (članak 165. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 172.)

69. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija iznajmi primjerak informativne publikacije (članak 165. stavak 1. podstavak 2. i članak 218. stavak 3. točka 4. podtočka a) u vezi s člankom 34. stavkom 6. i člankom 172.)

70. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija skladišti informativnu publikaciju radi distribuiranja (članak 165. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 172.)

71. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija poduzima druge radnje radi distribuiranja informativne publikacije (članak 165. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 172.)

72. ne plati naknadu za javnu posudbu informativne publikacije ako se izvornik ili primjerci informativne publikacije, u pogledu kojih je dopušteno daljnje distribuiranje, posredovanjem javnih knjižnica daju na korištenje u ograničenom razdoblju, bez ostvarivanja izravne ili neizravne imovinske ili komercijalne koristi (članak 165. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavcima 3. i 7. i člankom 172.)

73. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija na bilo koji način priopći javnosti informativnu publikaciju ili njezin dio (članak 165. stavak 1. podstavak 3. u vezi s člancima 36. i 172.)

74. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija preradi informativnu publikaciju ili njezin dio (članak 165. stavak 1. podstavak 4. u vezi s člancima 54. i 172.)

75. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija umnoži informativnu publikaciju ili njezin dio u okviru usluge informacijskog društva (članak 166. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 33. stavkom 1. i člankom 172.)

76. bez odobrenja nakladnika informativnih publikacija ili drugog nositelja prava nakladnika informativnih publikacija ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava nakladnika informativnih publikacija priopći javnosti na bilo koji način informativnu publikaciju ili njezin dio u okviru usluge informacijskog društva (članak 166. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člancima 36. i 172.)

77. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka umnoži neoriginalnu bazu podataka (članak 175. stavak 1. podstavak 1. u vezi s člankom 33. stavkom 1. i člankom 179.)

78. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka distribuira, osim iznajmljivanjem, neoriginalnu bazu podataka (članak 175. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavkom 1. i člankom 179.)

79. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka iznajmi neoriginalnu bazu podataka (članak 175. stavak 1. podstavak 2. u vezi s člankom 34. stavcima 2. i 6. i člankom 179.)

80. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka na bilo koji način priopći javnosti neoriginalnu bazu podataka (članak 175. stavak 1. podstavak 3. u vezi s člancima 36. i 179.)

81. bez odobrenja proizvođača neoriginalne baze podataka ili drugog nositelja prava proizvođača neoriginalne baze podataka preradi neoriginalnu bazu podataka (članak 175. stavak 1. podstavak 4. u vezi s člancima 54. i 179.)

82. kao proizvođač praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili proizvođač uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili proizvođač uređaja za fotokopiranje ili uvoznik praznih nosača zvuka, slike ili teksta ili uvoznik uređaja za tonsko i vizualno snimanje ili uvoznik uređaja za fotokopiranje ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje pisanih izdanja nakladnika za privatno korištenje (članak 185. stavak 3. u vezi s člankom 183. stavkom 2. i člankom 184. stavkom 1.)

83. kao pružatelj usluge fotokopiranja uz naplatu ne plati odgovarajuću naknadu za umnožavanje pisanih izdanja nakladnika za privatno korištenje (članak 185. stavak 3. u vezi s člankom 183. stavkom 3.)

84. ne navede jasno i na vidljiv način u svojoj objavi naziv nakladnika informativne publikacije, organizacije za emitiranje, drugog nakladnika medija ili elektroničkog medija koji je prvi objavio dnevnu novost, drugu vijest ili drugu medijsku informaciju kad javno prenosi dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija i nisu predmetom autorskog prava te druge medijske informacije za koje je saznao iz drugih javno objavljenih izvora (članak 18. stavak 4. podstavak 1.)

85. ne navede jasno i na vidljiv način u svojoj objavi ime i prezime novinara koji je potpisan pri objavi dnevne novosti, druge vijesti ili druge medijske informacije, ako je to u skladu s uobičajenom praksom u medijskom izvješćivanju, kad javno prenosi dnevne novosti i druge vijesti koje imaju karakter običnih medijskih informacija i nisu predmetom autorskog prava te druge medijske informacije za koje je saznao iz drugih javno objavljenih izvora (članak 18. stavak 4. podstavak 2.)

86. ne navede na primjeren, jasan i vidljiv način naziv nakladnika informativne publikacije, organizacije za emitiranje, drugog nakladnika medija ili elektroničkog medija kao izvore za stvaranje svojih javnih objava istih dnevnih novosti i drugih vijesti ili drugih medijskih informacija, na način za koji po ovome zakonu nije potrebno pribaviti odobrenje nositelja prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava (članak 18. stavak 5. podstavak 1.)

87. ne navede na primjeren, jasan i vidljiv način ime i prezime novinara koji je potpisan pri objavi dnevne novosti, druge vijesti ili druge medijske informacije, ako je to u skladu s uobičajenom praksom u medijskom izvješćivanju, kao izvore za stvaranje svojih javnih objava istih dnevnih novosti i drugih vijesti ili drugih medijskih informacija, na način za koji po ovome zakonu nije potrebno pribaviti odobrenje nositelja prava ili organizacije za kolektivno ostvarivanje prava (članak 18. stavak 5. podstavak 2.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 2000,00 do 10.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5000,00 do 50.000,00 kuna fizička osoba obrtnik odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost kad je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 2000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba.

Povreda provedbe ograničenja autorskog prava i srodnih prava

Članak 297.

(1) Novčanom kaznom od 5000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. osobama kojima je prema odredbama članaka od 181. do 212. ovoga Zakona dopušteno korištenje autorskog djela ili predmeta srodnih prava i koje su dokazale da su ispunjene pretpostavke iz članka 181. ovoga Zakona, a korištenje ili pristup im je onemogućen primjenom tehničkih mjera iz članka 276. ovoga Zakona, ne omogući način na koji će moći koristiti autorsko djelo ili predmet srodnih prava u skladu s ograničenjima iz članaka od 181. do 212. ovoga Zakona, osiguravanjem posebnih mjera ili sklapanjem sporazuma (članak 213. stavak 1.)

2. na svakom primjerku autorskog djela ili predmeta srodnih prava proizvedenom ili uvezenom u gospodarske svrhe ne označi jasno i vidljivo primjenu tehničkih mjera, navodeći podatke o tehničkoj mjeri i njezinim učincima te svoje ime i adresu za kontakt (članak 213. stavak 7.).

(2) za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1000,00 do 5000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5000,00 do 30.000,00 kuna fizička osoba obrtnik odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost kad je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1000,00 do 5000,00 kuna fizička osoba.

Nedostavljanje podataka

Članak 298.

(1) Novčanom kaznom od 5000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja koristi autorsko djelo ili predmet srodnog prava ako organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava ne dostavi relevantne podatke kojima raspolaže, a koji su potrebni za naplatu prihoda od prava i/ili raspodjelu iznosa dugovanih nositeljima prava, u ugovorenom ili prethodno određenom roku te u ugovorenom ili prethodno određenom obliku (članak 234. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1000,00 do 5000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba obrtnik odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost kad je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1000,00 do 5000,00 kuna fizička osoba.

Neovlašteno kolektivno ostvarivanje prava

Članak 299.

(1) Novčanom kaznom od 5000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ako djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava iz ovoga Zakona obavlja bez odobrenja Zavoda (članak 224. stavak 1. i članak 225. stavak 2.)

2. koja ima sjedište ili poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ako djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava iz ovoga Zakona obavlja protivno odobrenju Zavoda koje mu je izdano u skladu s člankom 224. stavkom 1. ili člankom 225. stavkom 2. ovoga Zakona ili protivno odredbama ovoga Zakona (članak 267. stavak 4.)

3. koja ima sjedište ili poslovni nastan u državi članici Europske unije koja nije Republika Hrvatska, ako po pravu države u kojoj ima sjedište ili poslovni nastan ne može u toj državi obavljati djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava, a obavlja takvu djelatnost u Republici Hrvatskoj (članak 225. stavak 3. i članak 266. stavak 7.)

4. koja ima sjedište ili poslovni nastan u državi članici Europske unije koja nije Republika Hrvatska, ako po pravu države u kojoj ima sjedište ili poslovni nastan može u toj državi obavljati djelatnost kolektivnog ostvarivanja prava, ali takvu djelatnost obavlja u Republici Hrvatskoj, a da o namjeri obavljanja te djelatnosti u Republici Hrvatskoj prethodno nije obavijestila Zavod (članak 225. stavak 3. i članak 266. stavak 7.)

5. koja ima sjedište ili poslovni nastan u državi članici Europske unije koja nije Republika Hrvatska, a u Republici Hrvatskoj obavlja poslove kolektivnog ostvarivanja prava protivno odredbama ovoga Zakona (članak 267. stavak 6.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 1000,00 do 5000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5000,00 do 30.000,00 kuna fizička osoba obrtnik odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost kad je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.

Prekršaji počinjeni radi stjecanja imovinske koristi

Članak 300.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba ako je prekršaje iz članaka od 296. do 299. ovoga Zakona počinila radi stjecanja imovinske koristi.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 4000,00 do 10.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 5000,00 do 100.000,00 kuna fizička osoba obrtnik odnosno osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost kad je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem svog obrta odnosno samostalne djelatnosti.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom od 4000,00 do 10.000,00 kuna fizička osoba.

DIO OSMI
POSEBNE ODREDBE O HRVATSKIM AUDIOVIZUALNIM DJELIMA U ARHIVU I PROGRAMIMA HRVATSKE RADIOTELEVIZIJE

Pripadanje autorskih prava na audiovizualnim djelima koja se nalaze u arhivi Hrvatske radiotelevizije, a nastala su prije 1990. godine

Članak 301.

(1) Audiovizualna djela čija je prva standardna kopija nastala prije 1990. godine, čiji je glavni redatelj ili autor scenarija ili glavni snimatelj ili glavni montažer slike i zvuka ili skladatelj glazbe posebno skladane za korištenje u tom audiovizualnom djelu ili glavni crtač ili animator (ako postoje) hrvatski državljanin ili pripadnik hrvatskog naroda ili koje je producirao ili koproducirao audiovizualni producent koji je u vrijeme nastanka prve standardne kopije takvog audiovizualnog djela imao sjedište na prostoru Republike Hrvatske odnosno njezine države prednice i čiji se primjerak na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nalazi u arhivi Hrvatske radiotelevizije predstavljaju kulturna dobra u smislu zakona kojim se uređuje očuvanje i zaštita kulturnih dobara.

(2) Smatra se da autorska imovinska prava na audiovizualnim djelima iz stavka 1. ovoga članka kao koautorima pripadaju: glavnom redatelju kao glavnom koautoru, autoru scenarija, glavnom snimatelju, glavnom montažeru slike i zvuka, autoru glazbe posebno skladane za to audiovizualno djelo te glavnom crtaču ili animatoru, ako je riječ o crtanom ili animiranom audiovizualnom djelu.

(3) Audiovizualni producenti audiovizualnih djela iz stavka 1. ovoga članka mogu u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti Hrvatskoj radioteleviziji pisani dokaz u obliku ugovora ili sličnog pravnog posla o stjecanju autorskih imovinskih prava iskorištavanja na tim audiovizualnim djelima. Ako je audiovizualni producent takvog audiovizualnog djela prestao postojati, a postoji njegov pravni sljednik, uz dokaze o stjecanju autorskih imovinskih prava iskorištavanja, takav pravni sljednik dužan je podnijeti dokaz i o svojem pravnom sljedništvu.

(4) Ako u roku iz stavka 3. ovoga članka audiovizualni producent audiovizualnog djela iz stavka 1. ovoga članka ili njegov pravni sljednik ne podnese dokaze o stjecanju autorskih imovinskih prava iskorištavanja i dokaze o pravnom sljedništvu, istekom toga roka predmnijeva iz stavka 2. ovoga članka postaje neoboriva.

Ostvarivanje autorskih prava za audiovizualna djela koja se nalaze u arhivi Hrvatske radiotelevizije, a nastala su prije 1990. godine

Članak 302.

(1) Hrvatska radiotelevizija ovlaštena je, na temelju ovoga članka, audiovizualna djela iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona umnožavati, distribuirati, emitirati, reemitirati, činiti dostupnim javnosti, priopćavati javnosti i činiti dostupnim javnosti u okviru prateće internetske usluge te učitavati na platforme za dijeljenje sadržaja putem interneta, sve u komercijalne ili nekomercijalne svrhe, bez odobrenja autora iz članka 301. stavka 2. ovoga Zakona, pod uvjetom da s odgovarajućom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava koja ima odobrenje sukladno odredbama ovoga Zakona sklopi ugovor u kojem će se odrediti jedinstvena godišnja naknada za sve navedene oblike iskorištavanja audiovizualnih djela iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona, u paušalnom iznosu.

(2) Organizacija za kolektivno ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka odredit će u svojim pravilima o raspodjeli omjere udjela u naknadi iz stavka 1. ovoga članka, između glavnog koautora i ostalih koautora iz članka 301. stavka 2. ovoga Zakona te će najmanje jednom godišnje raspodjeljivati odgovarajuće iznose naknada tim osobama odnosno njihovim nasljednicima i drugim pravnim sljednicima, sukladno podacima o korištenju audiovizualnih djela iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona koje dobije od Hrvatske radiotelevizije.

(3) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na audiovizualna djela iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona, u odnosu na koja audiovizualni producent odnosno njegov pravni sljednik dokaže stjecanje autorskih imovinskih prava iskorištavanja i svoje pravno sljedništvo u skladu s člankom 301. stavkom 3. ovoga Zakona.

(4) Smatra se da ugovor koji Hrvatska radiotelevizija sklopi s organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava koje imaju odobrenje sukladno odredbama ovoga Zakona za kolektivno ostvarivanje odgovarajućih autorskih glazbenih prava, glazbenih prava umjetnika izvođača te proizvođača fonograma obuhvaća i naknadu za iskorištavanja svih glazbenih djela, glazbenih umjetničkih izvedaba i fonograma koji se koriste u audiovizualnim djelima iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona te da za njihovo korištenje nije potrebno ishoditi nikakvo dodatno odobrenje, uključujući odobrenje za emitiranje, preradu i umnožavanje.

Glumačke izvedbe u audiovizualnim djelima koja se nalaze u arhivi Hrvatske radiotelevizije, a nastala su prije 1990. godine

Članak 303.

Smatra se da sva imovinska prava na glumačkim umjetničkim izvedbama u audiovizualnim djelima iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona, za koja audiovizualni producent odnosno njegov pravni sljednik ne podnesu dokaze o stjecanju prava iskorištavanja glumačkih izvedaba i o svojem pravnom sljedništvu, na način kako je propisano u članku 302. stavku 3. ovoga Zakona, pripadaju Hrvatskoj radioteleviziji.

Ponovljena emitiranja hrvatskih audiovizualnih djela u programima Hrvatske radiotelevizije

Članak 304.

(1) Za svako ponovljeno emitiranje nakon prvog emitiranja (u daljnjem tekstu: reprizno emitiranje) audiovizualnog djela, čiji je glavni koautor hrvatski državljanin ili pripadnik hrvatskog naroda, u programima Hrvatske radiotelevizije, glavnom koautoru pripada primjerena i razmjerna naknada koja se obavezno ostvaruje putem odgovarajuće organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja ima odobrenje sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Hrvatska radiotelevizija dužna je sklopiti ugovor s odgovarajućom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava koja ima odobrenje sukladno odredbama ovoga Zakona, u kojem će se odrediti jedinstvena godišnja naknada za sva reprizna emitiranja iz stavka 1. ovoga članka, u paušalnom iznosu.

(3) Ako Hrvatska radiotelevizija ne sklopi ugovor s odgovarajućom organizacijom za kolektivno ostvarivanje prava koja ima odobrenje sukladno odredbama ovoga Zakona, naknada će se odrediti uz odgovarajuću primjenu odredaba iz članaka 235. i 236. ovoga Zakona u pogledu postupka utvrđivanja paušalne naknade te članka 67. ovoga Zakona u pogledu iznosa jedinstvene godišnje naknade u paušalnom iznosu.

(4) U svemu ostalom na postupanje organizacije za kolektivno ostvarivanje prava iz ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način odredbe o kolektivnom ostvarivanju prava iz ovoga Zakona.

(5) Ovaj članak ne utječe na ugovore o audiovizualnoj produkciji koje sklapaju audiovizualni producenti i glavni koautori međusobno te audiovizualni producenti i Hrvatska radiotelevizija, kao ni na naknade ugovorene u tim ugovorima za stvaranje audiovizualnih djela te za osnivanje prava iskorištavanja na njima, bez obzira na to kada su ti ugovori sklopljeni. Ovaj članak ostavlja netaknutim sva prava i obveze ugovornih strana u takvim ugovorima.

DIO DEVETI
PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Primjena Zakona na predmete zaštite nastale prije njegova stupanja na snagu

Članak 305.

(1) Ovaj se Zakon primjenjuje na sva autorska djela, sve izvedbe umjetnika izvođača, sve fonograme, sve videograme, sve programske signale, sve neoriginalne baze podataka te sva pisana izdanja u pogledu kojih prava nisu prestala do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ovaj se Zakon primjenjuje na informativne publikacije koje su prvi put objavljene nakon 6. lipnja 2019.

(3) Sva prava autora, umjetnika izvođača, proizvođača fonograma, audiovizualnih producenata, organizacija za emitiranje, proizvođača baza podataka te nakladnika pisanih izdanja stečena prije stupanja na snagu ovoga Zakona, kao i sva prava iskorištavanja stečena prije stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju netaknuta.

Primjena Zakona na ugovore nastale prije njegova stupanja na snagu

Članak 306.

(1) U odnosu na ugovore sklopljene prije 1. srpnja 1994., pravo iz članka 34. stavka 6. odnosno članka 135. stavka 2. ovoga Zakona postoji samo u slučaju u kojem je autor odnosno umjetnik izvođač ili njihov zastupnik podnio zahtjev u tu svrhu prije 1. siječnja 1997. U slučaju nepostojanja sporazuma između nositelja prava o visini naknade, naknada se određuje u skladu s odredbama članka 235. ovoga Zakona.

(2) Na ugovore i sporazume o ostvarivanju autorskog i srodnih prava koji se odnose na radnje umnožavanja i priopćavanja javnosti, uključujući činjenje dostupnim javnosti, u okviru prateće internetske usluge, koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ovoga Zakona, a istječu nakon 7. lipnja 2023., od 7. lipnja 2023. primjenjuje se načelo države podrijetla iz članka 49. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Na odobrenja za radnje priopćavanja javnosti koje se poduzimaju prijenosom programa izravnim protokom, koja su dobivena prije stupanja na snagu ovoga Zakona, a istječu nakon 7. lipnja 2025., ne primjenjuje se članak 45. ovoga Zakona do 7. lipnja 2025.

(4) Ugovori između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma o osnivanju prava iskorištavanja izvedbe fiksirane na fonogram, koji su sklopljeni prije 1. studenoga 2013., proizvode učinke do isteka roka zaštite umjetnika izvođača iz članka 138. ovoga Zakona, osim ako je u ugovorima drukčije određeno ili ako nastupe okolnosti iz članka 146. stavka 5. ili članka 148. stavka 4. ovoga Zakona ili ako je ugovor prestao iz bilo kojeg drugog razloga.

(5) Ugovori o iskorištavanju glazbenih izvedaba umjetnika izvođača koji su između umjetnika izvođača i proizvođača fonograma sklopljeni prije stupanja na snagu ovoga Zakona moraju se uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, u protivnom će se smatrati da proizvođač fonograma nije stekao prava iskorištavanja glazbenih umjetničkih izvedaba na internetu te da se prava umjetnika izvođača u vezi s iskorištavanjem glazbenih umjetničkih izvedaba na internetu ostvaruju kolektivno.

Primjena Zakona na autorska djela nastala u radnom odnosu i po narudžbi

Članak 307.

Na autorska djela i predmete srodnih prava koji nastanu u radnom odnosu ili po narudžbi nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, a na temelju ugovora o radu odnosno ugovora o narudžbi sklopljenih prije stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjuje se ovaj Zakon.

Odobrenja za kolektivno ostvarivanje prava

Članak 308.

Odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava koja je Zavod izdao organizacijama za kolektivno ostvarivanje prava i koja su na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi.

Cjenici organizacija za kolektivno ostvarivanje prava

Članak 309.

Svi cjenici (tarife) organizacija za kolektivno ostvarivanje prava koji su važeći na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi.

Imenovanje Vijeća stručnjaka nakon stupanja na snagu Zakona

Članak 310.

(1) Vijeće stručnjaka koje je imenovano prema Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima (»Narodne novine«, br. 167/03., 79/07., 80/11., 141/13., 127/14., 62/17. i 96/18.) nastavlja s radom sukladno odredbama toga Zakona do imenovanja Vijeća stručnjaka prema stavku 2. ovoga članka, kada mu prestaje mandat.

(2) Ministar nadležan za područje autorskog i srodnih prava imenovat će Vijeće stručnjaka na prijedlog glavnog ravnatelja Zavoda, sukladno ovome Zakonu, u roku od dva mjeseca od dana njegova stupanja na snagu.

Dužnost Hrvatske radiotelevizije u odnosu na audiovizualna djela koja se nalaze u arhivi Hrvatske radiotelevizije, a nastala su prije 1990. godine

Članak 311.

U roku od osam dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona Hrvatska radiotelevizija dužna je na svojim mrežnim stranicama objaviti javni oglas u kojem poziva audiovizualne producente iz članka 301. stavka 3. ovoga Zakona ili njihove pravne sljednike da podnesu dokaze o stjecanju prava iskorištavanja na audiovizualnim djelima iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona i o svome pravnom sljedništvu.

Povrede prava i postupci u tijeku

Članak 312.

(1) Povrede autorskog i srodnih prava koje su učinjene prije stupanja na snagu ovoga Zakona rješavaju se prema odredbama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (»Narodne novine«, br. 167/03., 79/07., 80/11., 141/13., 127/14., 62/17. i 96/18.).

(2) Postupci zaštite autorskog i srodnih prava, koji su pokrenuti do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima (»Narodne novine«, br. 167/03., 79/07., 80/11., 141/13., 127/14., 62/17. i 96/18.).

Podzakonski propisi

Članak 313.

(1) Ministar nadležan za područje autorskog i srodnih prava donijet će pravilnike iz članka 224. stavka 14. te iz članka 238. stavka 11. ovoga Zakona u roku od četiri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Pravilnik o stručnim mjerilima i postupku izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i o naknadama za rad Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava (»Narodne novine«, broj 107/17.) te Pravilnik o visini naknade za rad Vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava (»Narodne novine«, broj 107/17.) ostaje na snazi do dana stupanja na snagu pravilnika iz stavka 1. ovoga članka.

Prestanak propisa

Članak 314.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (»Narodne novine«, br. 167/03., 79/07., 80/11., 141/13., 127/14., 62/17. i 96/18.).

Stupanje Zakona na snagu

Članak 315.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 69. ovoga Zakona koji stupa na snagu 7. lipnja 2022. te članka 217. stavka 3. točke 2. podtočke a) i članka 218. stavka 3. točke 4. podtočke a) ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2023.

Klasa: 022-03/20-01/126
Zagreb, 1. listopada 2021.

HRVATSKI SABOR
Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Gordan Jandroković, v. r.

DODATAK I.

Članak 1.

Ovim Dodatkom I. uređuju se odgovarajući izvori za provedbu pažljive potrage, postupak evidentiranja i sadržaj evidencija o djelima siročadi.

Članak 2.

Javno dostupne knjižnice, obrazovne ustanove ili muzeji i druge pravne osobe koje obavljaju muzejsku djelatnost, kao i arhivi, ustanove za filmsku i audiobaštinu te javne organizacije za emitiranje osnovane u Republici Hrvatskoj dužne su u svrhu identifikacije i/ili pronalaženja autora ili koautora djela iz svojih zbirki i arhiva, u dobroj vjeri provesti pažljivu potragu za svako djelo. Pažljiva potraga provodi se prije uporabe djela, pretragom odgovarajućih izvora za odnosnu kategoriju djela. Ako postoje dokazi na temelju kojih se može zaključiti da se relevantni podaci o nositeljima prava mogu pronaći u drugim državama, pretražit će se i izvori podataka dostupni u tim državama.

Članak 3.

Odgovarajući izvori su:

1. za objavljene knjige:

a) zbirke obveznih primjeraka, osobito nacionalne bibliografije, knjižnični katalozi, biografski priručnici, normativne i bibliografske baze podataka knjižnica i ostalih ustanova

b) baze podataka i dokumentacija udruženja nakladnika te udruženja autora u Republici Hrvatskoj

c) postojeće baze podataka i registri, WATCH (Writers, Artists and their Copyright Holders), ISBN (International Standard Book Number) i baze podataka o knjigama u tisku

d) baze podataka i dokumentacija odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za ostvarivanje prava umnožavanja

e) izvori koji objedinjuju više baza podataka i upisnika, uključujući VIAF (Virtual International Authority Files) i ARROW (Accesible Registers of Rights Information and Orphan Works)

2. za novine, časopise, dnevne listove i periodične publikacije:

a) ISSN (International Standard Serial Number) za periodične publikacije

b) kazala i kataloge iz knjižnica i zbirki

c) zbirke obveznih primjeraka, osobito nacionalne i specijalne bibliografije

d) baze podataka i dokumentacija udruženja nakladnika te udruženja autora i novinara u Republici Hrvatskoj

e) baze podataka i dokumentacija odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za ostvarivanje prava umnožavanja

f) biografski priručnici

3. za vizualna djela, uključujući likovna djela, fotografije, ilustracije, nacrte, arhitekturu, skice kasnijih djela i druga slična djela koja se nalaze u knjigama, časopisima, novinama, dnevnim listovima te u drugim djelima:

a) izvori navedeni pod točkama 1. i 2. ovoga stavka

b) baze podataka i dokumentacija odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za vizualne umjetnosti, uključujući i organizacije za ostvarivanje prava umnožavanja

c) prema potrebi, baze podataka agencija za arhiviranje slika

4. za audiovizualna djela, umjetničke izvedbe, fonograme i videograme:

a) zbirke obveznih primjeraka

b) baze podataka i dokumentacija udruženja producenata u Republici Hrvatskoj

c) baze podataka i dokumentacija institucija za filmsku i audiobaštinu te nacionalnih knjižnica

d) baze podataka s relevantnim normama i oznakama kao što su ISAN (International Standard Audiovisual Number) za audiovizualnu građu, ISWC (International standard Music Work Code) za glazbena djela i ISRC (International Standard Recording Code) za fonograme

e) baze podataka i dokumentacija odgovarajućih organizacija za kolektivno ostvarivanje prava, posebno za autore, izvođače, proizvođače fonograma i audiovizualne producente

f) popisi suradnika i drugi podaci koji se pojavljuju na omotu djela

g) baze podataka i dokumentacija drugih udruženja koje predstavljaju određenu kategoriju nositelja prava.

Članak 4.

Institucije iz članka 2. ovoga Dodatka I. dužne su voditi evidenciju o provedenim pažljivim potragama. Podatke iz tih evidencija dostavljat će Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo koji je dužan u roku od 30 dana od dana njihova primitka proslijediti ih Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo radi njihove pohrane u jedinstvenu javno dostupnu bazu podataka koju na internetu uspostavlja i kojom upravlja taj Ured u skladu s Uredbom (EU) broj 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. travnja 2012. o povjeravanju Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo zadaća u vezi s provedbom prava intelektualnog vlasništva, uključujući i okupljanje predstavnika javnog i privatnog sektora u okviru Europske promatračnice za povrede prava intelektualnog vlasništva.

Članak 5.

Evidencije iz članka 4. ovoga Dodatka I. obuhvaćaju sljedeće podatke:

1. rezultate pažljivih potraga koje su te institucije provele i na temelju kojih su izvele zaključak da se djela smatraju djelima siročadi

2. korištenje djela siročadi koje u skladu s odredbama ovoga Zakona poduzimaju te institucije

3. sve promjene o prestanku statusa djela siročadi koje koriste te institucije

4. važeće podatke za kontakt institucije.